

CONCURSUL NAȚIONAL DE POEZIE, EPIGRAME ȘI CALAMBURURI

Romeo și Julieta la Mizil

EDIȚIA 2009-2010

ANTOLOGIE DE POEZIE ȘI EPIGRAME

VOLUM APĂRUT CU SPRIJINUL:
LICEULUI TEORETIC „GRIGORE TOCILESCU” MIZIL,
CASEI CORPULUI DIDACTIC PRAHOVA,
INSPECTORATULUI ȘCOLAR AL JUDEȚULUI PRAHOVA
ȘI MINISTERULUI EDUCAȚIEI, CERCETĂRII, TINERETULUI ȘI SPORTULUI

Antologie alcătuită de prof. Laurențiu Bădicioiu
Selecția și observațiile privind epigramele din concurs
aparțin prof. dr. Elis Râpeanu

PRAHOVA

Talentul face haltă la Mizil

Un decan și o elevă au câștigat premiile „Romeo și Julieta la Mizil”

Organizatorii - Liceul Teoretic "Grigore Tculescu" Mizil și partenerii săi - și-au declarat drept scop stimularea creativității și a spiritului critic al tinerilor haraziți artistic, intelegand prin aceasta ca la cele doua sectiuni ale concursului - Poezie de dragoste și "Urtați 5 minute la... Mizil"

În perioada următoare se va desfășura la Mizil, Concursul Național de Poezie, Epigrame și Calambururi

La Mizil, în incinta proaspătului Centru de Documentare și Informare al liceului "Gr. Tocilescu" elevi și foști elevi ai liceului și ai celorlalte școli din oraș au asistat la premiera celor mai buni poeți și epigramiști participanți la concursul "Romeo și Julieta la Mizil"

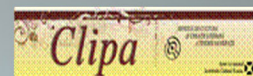
Având motto-ul "Ridendo castigat mores", concursul național de epigrame, calambururi și poezie de dragoste "Romeo și Julieta, la Mizil" se va desfășura, în organizarea Liceului Teoretic "Grigore Tocilescu", la Mizil.

CRONICA ROMÂNĂ

De remarcat, la Mizil, apariția a doua reviste, "Dragoste la prima vedere" și "Fereastra" și extraordinara disponibilitate a profesorilor Victor Minea (directorul liceului) și Laurențiu Bădicioiu, sufletul simbiozei elev-profesor din localitatea mizileană.

Liceul teoretic "Gr.Tocilescu" Mizil Organizează concursul național de poezie, Epigrame și calambururi "Romeo și Julieta la Mizil", cu susținerea Evenimentul zilei

Orașul în care s-au întâlnit Tanța și Costel este gazda primei ediții a Concursului național de poezie, epigrame și calambururi "Romeo și Julieta, la Mizil". Inițiativa îi aparține lui Laurențiu Bădicioiu, fost jurnalist, actual profesor la Liceul "Grigore Tocilescu" din localitatea sus-menționată.

"Concursul a început în 2007, octombrie, luna în care s-au născut Ranetti și Tocilescu și s-a finalizat pe 30.1. 2009, când sărbătorim 157 de ani de la nașterea lui Caragiale. Cele trei personalități sunt și vor rămâne giranții concursului - Ranetti, Tocilescu și Caragiale."

Prof. Victor Minea, Directorul Liceului "Grigore Tocilescu" Mizil

Corneliu Leu jurizează la Mizil

Liceul teoretic „Grigore Tocilescu” din Mizil organizeaza, in perioada 10 august - 10 octombrie, prima editie a Concursului national de poezie, epigrame si calambururi "Romeo si Julieta la Mizil". Concursul raspunde dorintei tinerilor de a se face cunoscuti, de a-si publica gandurile si viziunea despre lumea cu care sunt contemporan.

Vineri, 20 Noiembrie 2009

Provocare pentru epigramiști

Tinerii de orice... vârstă, cărora le plac jocurile de cuvinte, cu simțul umorului fin și sănătos, din toate colțurile țării, inclusiv din județul Constanța au oportunitatea de a face dovada talentului lor la Concursul Național de Poezie, Epigrame și Calambururi „Romeo și Julieta la Mizil”, ajuns la cea de-a treia ediție. Inviatul de onoare va fi Dan Puric.

Sponsorii si Partenerii Concursului

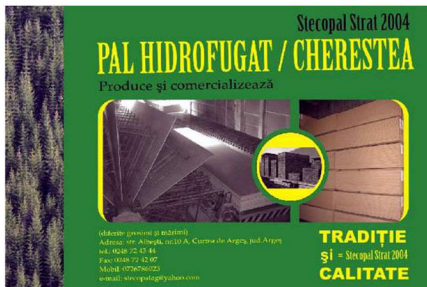
Primaria
orasului
Mizil

**Raiffeisen
BANK**

Mira Telecom
Integrated Telecommunications & Security

**CLUBUL COPILOR
MIZIL**

**PALATUL COPILOR
PLOIESTI**

**SURÂSUL MUNTELUI
DIN DRAGOSLAVELE**

**PENSIUNEA GENTIANA
DIN VATRA DORNEI**

PĂRERI DESPRE CONCURS ȘI ZIUA LICEULUI TEORETIC „GR.TOCILESCU”

Conf.univ.dr.Daniel Cristea-Enache

Despre concursul de la Mizil am spus, cred, esențialul. Departe de a avea un iz provincial, cu veleitari și mediocrități, manifestarea aceasta cultural-competițională respiră valoare, originalitate, talent individual.

Participanții (fie ei tineri maturi ori bătrâni cu vitalitate) au șansa lor; iar scriitorii buni, indiferent de generație, sunt miza noastră.

Primarul Mizilului, Emil Proșcan

Stereotipia

Sunt puține momentele în care stereotipia zilelor obișnuite, poate fi depășită și ignorată, pentru a ne putea permite să simțim vibrațiile și trăirile din viața cea adevărată. Cei care au avut privilegiul de a fi în ziua de 30 ianuarie 2010 în clădirea Liceului Teoretic „Grigore Tocilescu”, cu siguranță au simțit astfel de momente, cu siguranță au avut serioase motive să dea alte conotații acelei zile și în general despre tânăra generație și viață în general.

Îi anunț pe amatorii de previziuni că sfârșitul lumii este foarte departe! Viața, cu tot ce are mai frumos și mai luminos există peste tot în jurul nostru. Nu trebuie decât „ceva” sau „cineva” care să ne deschidă fereastra sufletului! Felicit și mulțumesc celor care au reușit să facă acest lucru într-o zi deosebită de iarnă, 30 ianuarie 2010.

Aurelian Ranetti, medic, comandantul Spitalului Militar Central Clinic de Urgență „ Dr. Carol Davila” și Maria-Cristina Ranetti, soția acestuia

În acest vârtej care ne-a cuprins pe toți și din care cu greu ne mai putem rupe câteva ore pentru sufletul nostru—și „ce va da omul în schimb pentru sufletul său?” —iată că sunt oameni, locuri, momente create cu răvnă, pasiune și multă dragoste, care știu să te atragă și să te facă să ieși pentru o clipă din cotidian și să îți poți bucura sufletul, de a cărui existență aproape ai uitat.

Un astfel de crâmpeli de bucurie uimită a fost și "momentul" la care am participat împreună cu doi dintre copiii noștri, Antonia și Andrei Ranetti. Impresiile sunt multe, frumoase, bucurii care vor dăinui și care ne-au unit pe noi ca familie —și cât de rar ne mai putem strânge cu toții—cât și pe noi cu dumneavoastră, oameni care știți să dați culoare zilelor prin pasiune. Ați reușit să strângeți

laolaltă oameni deosebiți, invitați de marcă, întru sărbătorirea Liceului “Tocilescu” pe care atât de mult îl iubiți. Am fost onorați să ne aflăm alături de dumneavoastră și de invitații prezenți la Mizil, într-o zi aparent banală, o zi în care nimic nu prevestea micul miracol ce avea să se petreacă în mijlocul dumneavoastră, profesori și elevi, deopotrivă pasionați și entuziaști.

Înainte de a încheia însă, vom menționa pe scurt ecoul evenimentului în sufletul unui băiat de 11 ani, fiul nostru cel mic, elev în clasa a V-a la Școala Centrală București. A fost foarte fericit să fie acolo împreună cu noi. Din două motive obiectiv-subiective: poartă numele Ranetti și este mândru de aceasta și al doilea motiv, dorința de a-și bucura profesoara de română care știa despre evenimentul de la Mizil și care l-a încurajat pe Andrei să fie prezent acolo. Primul contact al lui Andrei cu doamna profesoară, un om tânăr dar deosebit de dăruit profesiei și copiilor pe care îi formează, a însemnat primul contact direct cu George Ranetti. Andrei a primit ca temă căutarea unei poezii purtând semnătura lui George Ranetti pe care a găsit-o și a citit-o în fața colegilor de clasă cu mare drag, „Țifra zero”.

În loc de final vă vom spune că Andrei s-a întors la școală cu „tolba” plină de impresii și nu numai. Revista aniversară și publicația „Mizilul” au fost dăruite doamnei profesoare de română împreună cu promisiunea de a o anunța despre următoarea dumneavoastră întâlnire, pentru a fi și dumneai prezentă acolo.

Considerăm că, într-o lume în care copiii sunt interesați aproape exclusiv de jocurile pe calculator și într-o manieră infimă de cultură și de dorința de a citi, evenimentul organizat de domniile voastre își atinge cu siguranță scopul de a se constitui „într-un început pentru alte minți și alte suflete dornice să-și afle identitatea”.

Efim Tarlapan, scriitor:

Pe fundalul mondialei avalanșe nivelatoare de identități, activitatea gen Concursul Național de Poezie, Epigrame și Calambururi „Romeo și Julieta la Mizil” se prezintă ca o dărză apărare antiglobalizare... Aici, trecutul românesc își dă mâna cu prezentul, lirica face duet cu zâmbetul, critica literară valsează cu beletristica. Să le împaci pe toate acestea nu e ușor, dar s-a încercat și s-a reușit.

În fața celei de-a treia ediții a Concursului mizilean – carnaval multicolor desfășurat pe bogate tradiții românești – Concurs inițiat de zelosul profesor Laurențiu Bădicioiu și susținut de Liceul Teoretic „Gr. Tocilescu” Mizil, globalizarea s-a văzut nevoită să dea un pas îndărăt, făcând loc românizării celebrelor personaje shakespeariene...

Mihai Moleșag, Tulcea, Marele Premiu „George Ranetti”, Epigrame

A fost un concurs greu, a dat de furcă participanților, a solicitat la maxim abilități, subtilități și alte calități, dar și veleități și sensibilități, Juriul a fost însă competent, profesionist, obiectiv și intransigent și a acordat marele premiu unei mari valori naționale... eee... he-he!

În zilele Festivalului la care am participat, Mizilul, un orașel mic, și-a umflat pieptul înfruntând semeț marile orașe, cu tradiție în festivaluri și concursuri naționale de umor. S-a simțit munca organizatorilor, începând cu primirea, cazarea și masa invitaților, implicarea unui număr mare de oficialități în acest demers cultural.

Claudiu Contevici, Leeds, Anglia, Premiul „Grigore Tocilescu”, Epigrame Mizil, my love!

Într-o intervenție telefonică din cadrul galei concursului, mi-am permis să fiu nonșalant și ludic, deși, în fond, eram extrem de emoționat: tocmai obținusem premiul al II-lea, la chiar primul meu concurs de epigrame! De data aceasta, sunt cât se poate de serios, afirmând că „Romeo și Julieta la Mizil” este un concurs de excepție. Argumentele sunt greu de combătut, și le prezint într-o ordine aleatorie. La Mizil au participat, cu doar câteva excepții, numele mari ale epigramei românești de azi. Organizatorii manifestării sunt câțiva oameni harnici și inteligenți: Laurențiu Bădicioiu (inițiatorul și sufletul evenimentului), Emil Proșcan (entuziastul primar-poet), cei din conducerea liceului „Grigore Tocilescu” și mulți sponsori generoși. Nu în cele din urmă, să remarcăm calitatea deosebită a juriului. De altfel, organizatorii au dovedit o lăudabilă transparență, prezentând, ca și anul trecut, foile de jurizare. În plus, editarea volumului cu textele selectate va „face lumină” și va elimina, cu siguranță, micile

(inerentele) cârcoteli. Se poate face și mai mult: publicarea, și pe site-ul concursului, a textelor premiate (nu toți forumiștii au acces la volumul de prezentare). Revenind la umila mea persoană, v-aș spune mai multe, fiind eu un tip sociabil și cumsecade. Prefer, însă, deocamdată (adică, până la următorul „turnir”), să vă mai ațâț curiozitatea și să rămân misteriosul, anonimul epigramist de peste mări și țări... Bravo, Mizil, felicitări! La revedere, în 2011.

Sânziana Stoie, studentă anul I la Facultatea de Litere din Brașov Marele Premiu „George Ranetti”, Poezie

Îmi păstrez convingerea că nicio multitudine de cuvinte, nicio înlănțuire de fraze oricât de pertinent expuse, menite să contureze și să transmită o parte din atmosfera deosebit de densă, care cu siguranța i-a proiectat pe toți cei prezenți la premiera Concursului „Romeo și Julieta la Mizil” într-o dimensiune a reiterării de valori, nu ar putea reda pe deplin – și fără riscul de a-l face pe emițătorul lor culpabil de a nu fi surprins esențialul - trăirile grandioase, implementate de modul exemplar în care s-a desfășurat festivitatea de premiere, dar și evenimentele culturale care au precedat-o și succedat-o pe aceasta, în pliurile finței mele, cel puțin.

Ar fi un loc comun să spun cât de plăcut am răma surprinsă de corectitudinea și sobrietatea juriului, de strădania organizatorilor și de simțul ascuțit al umorului care a reprezentat pentru unii participanți reala lor vestimentație. Singurele care pot exprima ceva cu adevărat prețios și demn de luat în seamă sunt creațiile participanților, ele ridicându-se, după umila mea părere, la un nivel demn de luat în seamă chiar și de către cei mai rafinați. Am fost deosebit de plăcut impresionată de modul în care s-au desfășurat evenimentele în cadrul premierii și de atmosfera generată de căldura spirituală a organizatorilor, membrilor juriului și invitaților în egală măsură.

Cristinescu Filip, elev la Colegiul Național „Doamna Stanca” din Satu Mare; Premiul „Grigore Tocilescu”, Poezie

Peste șapte țări și șapte mări, într-o țară aproape non beletristică, deraiată într-un decor glaciari între tranziție și globalizare ca un personal

între două halte împărțite de crivăț, pe când **Televizor și Procuror** rămăseseră ușor dezamăgiți că sora lor, **Formația**, nu își botezase odrasla **Manelizarea**, iar pentru desprimăvărare guvernul alocase circa 0 % din P.I.B., astfel încât numai în prima lună a anului se înregistraseră cincizeci și patru de decese cauzate de ger, a fost odată ca ... altădată un orașel de provincie, ai cărui locuitori dealfel ospitalieri și bonomi ca pâinea lui Dumnezeu, dar hâtri și oarecum pezevenchi se adresau unii altora pe numele lor de botez, desuete și împrumutate din biblie, precedate ca un titlu nobiliar de interjecția „bre”. Un absolvent de învățământ la distanță de la „Spiru Haret” ar fi putut constata prin metode sociologice pe bună dreptate că specia lor e pe cale de dispariție. Contrariind mai ales ciudata lor încăpățănare de a nu se lăsa transformați în aplaudaci ai normalității. Cică așa îi învățase pe ei unchiu’ **Ranetti și moș Caragiale!**

Concursul „**Romeo și Julieta la Mizil**”, ediția a III-a, fu numai o nouă recurență la normalitate, o acatistă pe adresa Sfântului bun simț, un renghi cu miros de tămâie jucat tuturor cațavencilor.

Țăruș Ramona, elevă, Botoșani, premiul „Agatha Bacovia”, Poezie

Este îmbucurător faptul că până și în aceste vremuri de criză, când s-ar spune că oamenii se pierd cu firea, încă se mai scrie poezie de calitate și încă există susținători ai celor ce-și adâncesc sentimentele și stările în celuloză. „**Romeo și Julieta la Mizil**”, un concurs de elită prin însuși numele său, a reușit și anul acesta să reunească nume mari și nume promițătoare care împreună fac din acesta un eveniment cu adevărat special.

Din partea mea nu pot veni decât regrete că nu am putut fi alături de toată lumea la premiere, la care nici nu încap în doială că s-a muncit mult. Domnul profesor **Bădicioiu Laurențiu** și stimatul juriu își merită laudele, mai ales pentru antologia de versuri. Sper să descoperiți în poeziile tuturor o rampă de ajutor pentru „handicapurile de toate zilele” care pun în fața noastră limite fixe. Treceți prin paginile volumului ca prin pereții unui cămin și veți afla în fiecare cameră ceva familial, intim și intrigant totodată, ceva al fiecăruia.

De pe meleaguri botoșănene vă felicit atât efortul și rezultatele, cât și inițiativa de a pune poezia și dragostea sub aceeași aură, pentru

că „întotdeauna este mai mult decât iubire/ este Dumnezeu care trage cu urechea de după ușă”.

Rotaru Dănuț, student în Ploiești, concurent la Poezie:

Aș dori să încep prin a vă felicita pentru ce ați realizat la Mizil, pentru concursul care a devenit, în adevăratul sens al cuvântului, național, fiind totodată conștient de faptul că părerea mea contează, poate, cel mai puțin dintre toate persoanele care au fost sămbătă în incinta Colegiului „**Grigore Tocilescu**”. Acest mesaj al meu are două scopuri: acela de a vă mulțumi pentru ospitalitatea dumneavoastră, pentru organizare și nu în ultimul rând pentru vorbele pline de patimă care au tot fost „aruncate” în sală, care m-au făcut să mă simt total în altă lume, într-o lume a titanilor, dacă-mi permiteți să spun așa.

Vreau să precizez că mi-au plăcut articolele din revistă, le-am citit cu membri familiei mele, le-am povestit unde am fost și cum a fost. O nebunie era în mintea mea. O nebunie frumoasă... Vă urez tot binele din lume.

Roxana-Elena Buzea, judecător la Vălenii de Munte:

„Toată admirația și respectul pentru corpul profesoral și pentru elevii care, cu dăruire și pasiune, au făcut dintr-un vis o realitate: o manifestare culturală extraordinară! Cu speranța că vor mai exista și în viitor asemenea frumoase „întâmplări”, vă doresc mult succes! Mulțumesc din suflet lui **Laurențiu Bădicioiu** pentru invitație.”

Constantin Mihai, profesor de română la Școala Dârvari, Prahova

Iarna a luat-o razna. Și cum nu putea să meargă singură, a pus-o **Dracul** să mă ducă la Mizil. Fericită plimbare și minunată zi. Într-o încăpere prea mică pentru câte capete luminate adăpostea și insuficientă pentru infinitele vorbe ce s-ar fi dorit rostite, m-am simțit în al... cer și mulțumesc bunului meu prieten **Victor Minea** pentru invitație. Voi, cei care n-ați venit la Mizil, sunteți cu mult mai săraci.

P.S. Te voi înjura, **Victore**, mereu că nu m-ai invitat și la edițiile trecute.

Raul Cârstea și Constantin Neculae, cântăreți de muzică folk:

Toate gândurile bune pentru niște oameni minunați. Vă dăruim muzica noastră cu dragoste.

Numele tuturor participanților la Secțiunea Poezie, în ordine alfabetică:

1 Abdulaev Roman	Filipeștii de Pădure Prahova	48 Deca Mariana	București
2 Abrahamfi Călin	Botoșani	49 Diaconu Olga	-
3 Albulescu Synthia	Pitești	50 Dincă Robert	Mangalia
4 Alecu Georgiana	Călărași	51 Diniș Adrian	București
5 Ana Mihail	București	52 Dode Marina	Râșnov, Brașov
6 Andronache Victoria	Constanța	53 Dode Olga	Râșnov, Brașov
7 Anghel Daniela	Găiseni, Giurgiu	54 Dozescu Adelina	sat Chizătău, Timiș
8 Antinie Anca	Victoria, Brașov	55 Drăgan Alexandru	Oradea
9 Apostu Marilena	Galați	56 Dragnea Gabriel	București
10 Apostu Mihai	Dodești, Vaslui	57 Dragomir Ciprian	Ploiești
11 Asanache Artemiza	Râmnicu Sărat	58 Dragotă George	Oradea
12 Băescu Dumitru	Mizil	59 Dumitrăchescu Ioana	Oradea
13 Barbu Adrian	București	60 Dumitrescu Alice	Pantelimon, Ilfov
14 Barbu Diana	Măneciu-Ungureni, Prahova	61 Feldioreanu Felicia	Brașov
15 Barbu Ionela	Drăgășani, Vâlcea	62 Focșa Carmen	București
16 Bengescu Otilia	Tg-Jiu, Gorj	63 Frenț Ana Maria	Câmpina, Prahova
17 Berbeceanu Gabi	Deva, Hunedoara	64 Frusinoiu Aura	Mizil
18 Bîrcă Andrei	Roșcani, R. Moldova	65 Găitan M. Andra	Sibiu
19 Boboc Roxana	Galați	66 Gherman Grigore	Pasat, Herța, Ucraina
20 Boroș Loredana	Bicaz, Neamț	67 Grigore Daniel	Iași
21 Bodolică Alexandru	București	68 Grigore Mihai	București
22 Bogdan Adriana	Mizil, Prahova	69 Ghebănoaei Ciprian	Iași
23 Bolboceanu Aglaida	Chișinău, R.Moldova	70 Gheorghe Bălici	Chișinău, R.Moldova
24 Bostan Iulian	Gohor, Galați	71 Goroneanu Bogdan	Ploiești
25 Botezat Magda	Oradea	72 Gros Daniela	Hunedoara
26 Bunea Larisa	Ploiești	73 Gultur Alina	Călărași R.Moldova
27 Burde Victor	Alba Iulia	74 Ilie Andra	Plopeni, Prahova
28 Butăroiu Justina	Târgoviște	75 Iliosu Florina	Udupu, Teleorman
29 Buzea Magdalena	Vălenii de Munte, Ph.	76 Ion Iuliana	Bolintin Deal, Giurgiu
30 Caraion Andrei	Olănești, R. Moldova	77 Iordache Andra	Vatra Dornei
31 Cărbune Floarea	Constanța	78 Isache Florina	Roșiorii de Vede
32 Cernea Jerca Vlad	Timișoara	79 Iuhas Iana	București
33 Chiriac George	Onești, Bacău	80 Izvoranu Ana	Drobeta Tr. Severin
34 Ciorogar Alexandra	Sibiu	81 Jianu Liviu	Craiova
35 Ciucan Ștefan	Piatra-Neamț	82 Kosa Monica	Satu-Mare
36 Cojoacă Babolea	București	83 Lasc Andrei	Măgureni, Prahova
37 Cojocar Ionel	Sat Rotilești, Vrancea	84 Lazăr Alexandra	Brașov
38 Constantin Camelia	București	85 Lazăr Alin	Ciorogârla, Ilfov
39 Cordoș Nelu	Grebeniș-Lorința	86 Lăcătuș Andreea	Buzău
40 Cosma Diana	Ploiești	87 Lăcătuș Daniel	Hunedoara
41 Cozan Dorin	Vaslui	88 Luncă Mihaela	Alba Iulia
42 Crăciunescu Simona	Vatra Dornei	89 Marchidan Maria	Ploiești
43 Cristinescu Filip	Satu Mare	90 Marinescu Ivan	Plopeni, Prahova
44 Cristea Elena	Alexandria	91 Maru Aura	Chișinău/București
45 Cuibari Diana	Morenii Vechi, Moldova	92 Matus Adrian	Satu Mare
46 Curteanu Delia	Constanța	93 Mălai Marius	Cluj Napoca
47 Dănilă Florentina	București	94 Măican Simona	București
		95 Măndruță C-tin	Pitești

96 Memelis Cristiana	Ploiești
97 Mihai Andrei	Tulcea
98 Mihai Ema	Târgoviște
99 Mihail Ana	București
100 Mihail Gabriela	Caracal, Olt
101MihalceaAndreea	Buzău
102 Mitea Ștefania	Călărași
103 Mitroi Ioana	Finta, Dâmbovita
104 Monu Mircea	Topraisar,Constanța
105 Neagu Valeriu	Lehliu-Gară, Călărăsi
106 Nedelcu Ana	Ploiești
107 Nisitole Adina	Constanța
108 Nistor Andreea	Strejnicu, Prahova
109 Niță George	București
110 Olteanu Georgeta	Negrești, Vaslui
111 Olteanu Irina	București
112 Oprea Evelyn	Rm. Vâlcea
113 Oprea Lăcrimioara	Rădăuți, Suceava
114 Oprea Marilena	Roșia Montană,Alba
115 Oprea Ștefan	Iași
116 Orzan Claudia	Târgu-Jiu, Gorj
117 Păduraru Elena	Adjud, Vrancea
118 Palombi alberto	Constanța
119 Paltin Sânziana	București
120 Panait Aurelia	Cocorăștii Mislii, PH
121 Pascaru Mihaela	Iași
122 Peter Florica	Baia Mare
123 Picu Elena	Tătărani, Prahova
124 Pintilie Ionuț	Suceava
125 Popa Alexandru	București
126 Popa Radu	Ștefan cel Mare, Călărași, R.Moldova
127 Popescu Marina	București
128 Popescu Sânziana	Rm.Vâlcea
129 Poraicu Simona	Orăștie, Hunedoara
130 Preduț Rodica	Alexandria
131 Preutescu Dragoș	Iași
132 Radian Cătălina	București
133 Radu Iulian	Baba-Ana, Prahova
134 Răpeanu Elis	București
135 Rău Avram Ana	București
136 Răzeșu Virgil	Piatra Neamț
137 Romanică Jenica	Vatra Dornei
138 Rosentsweig Alice	Iasi
139 Rotaru Dănuț	Berceni, Prahova
140 Rotaru Marius	BARLAD, VASLUI
141 Rotaru Nicolae	București
142Rus Ramona Elena	Sibiu
143 Rusu Laura	Galați
144 Sălăgean Ionuț	Baia Mare
145 Sava Corina	Boldești GradiștePH
146 Slav Andreea	București
147 Sociu Adrian	București
148 Spătaru Liliana	Bacău
149 Stan Ilie	Plopeni, Prahova

150 Stan Iulia	Ploiești
151 Stoica Ana	-
152 Stoican Monica	Picior de Munte, DB
153 Stoie Sânziana	Brașov
154 Streinu Gabriel	București
155 Șcladan Simina	Suceava
156 Șonfălean Dan	Bistrița-Năsăud
157 Șova Mirela	București
158 Ștefan Al. Sașa	Câmpina, Prahova
159 Ștefănescu Marius	Jirlău, Brăila
160 Știrbu Mihai	Roman, Neamț
161 Toader Ionuț	Ciorani, Prahova
162 Trepăduș Bogdan	Călărași
163 Țaruș Ramona	Săveni, Botoșani
164 Udică Florina	București
165 Vasile Moldovan	București
166 Văran Valentina	Pașcani, Iași
167 Verdeși Gabriela	Caracal, Olt
168 Vasileniuc Anca	Suceava
169 Vasiloae Eugenia	București
170 Vechiu Alexandra	Constanța
171 Voicu Daniela	Băneasa, Constanța

ABRAHAMFI CĂLIN

S-a născut pe 16.11.1969 în Botoșani

Motto: *Toate drumurile ce nu pornesc din inima ta sfârșesc fără țel.*

Argintiu

Își deschide încă o

dimineață
bluza străvezie la piept
eu îi mângâi cântecul
cu brațul neliniștii
cuvintele se sparg în fărâme de os argintiu
de inorog
pe rugul acela al visului
nu arde nimeni nimic
uneori noaptea mai vine
să-și lingă rănila cu limbi de șarpe fugit
din pomul unde n-a mai rămas nici un fruct oprit
și-și strămută strigătele
sub feșe putrede de nesomn

La răspântii sângerează măduva gândului

Cuvintele se furișează prin crăpăturile pleoapei
aleargă
și îmbrățișează copacii
întorcându-se mereu
cu chipul tău izvorât în coaja privirii
îmi povestesc despre o înflorire cu pieptul dezvelit
ori despre o toamnă
goală
până și de lacrimi

E prea târziu
să-ți fiu mai aproape
decât sărutul

E prea devreme
să plec mai departe
decât sinele tău

Geamul cu toamnă

Toamna venea la noi la geam
să afle dacă mai știam
să ținem verdele aprins
în frunza verii...

Prin străvezile perdele
putea să vadă toate cele:
nudul câmpiilor, păduri
și-albastrul mării...

Erau cu noi și noi eram
senine cântece pe ram
născând pe cer îndrăgostiri
de raze albe...

Și eram val iubit de vânt
și eram iarbă și pământ
și ochii florilor, ferți
de iubiri oarbe...

Dar într-o zi, sau într-un vis,
noi am uitat geamul deschis,
prea îmbătați de fericirea
fără nume...

Și toate, și mult prea ușor,
se închiseseră-ntr-un zbor
îndepărtat, rătăcitor,
și peste lume...

Deodată, nu ne mai știam,
nu mai erai, nu mai eram,
și ne-nțelesuri înmulțeau
tristă povară...

Și-n cet simțeam cum ne-a pătruns,
firavul râs, ploaia de plâns
prea tulbure și rece
și amară...

Pe geamuri poate ne-a fost scris
iubirea să ne fie vis
și să-mpietrim clipele-acestea
cu-amintiri...

Pustie, toamna s-a tot dus
și de speranțe nu ne-a spus -
la geamuri Noi privim acum
doar desfrunziri...

ALBULESCU SYNTHIA

Născută pe 17.06.1991 în Pitești

Motto: *La-nceput a fost Cuvântul...Membră în Fundația literară „Liviu Rebreanu”, în Centrul*

Național de Excelență al Elevilor Supradotați (București) și în cenaclul “Săgetătorul”.
Colaborări: “Fereastra”, Suplimentul literar-artistic “Nicoară”, “Clipa”, “Astra”, „Amurg sentimental”, “Muntenia Express”, „Biblioteca sentimentelor literare”, „Clopoțelul”, „Aripi”, „Săgetătorul”, „Tribulinzii”, „Antarg SF”, „Argeș”, „Recreația”, „Vacanța”, „Curcubeul”, „Juventus”, „Observator”, „Societatea

argeșeană”, „Curierul zilei”, „Satul natal” etc.
Antologii și volume colective: „Ucenicii vrăjitori” (vol. I-VII, Editura Paralela 45); „Vara visurilor mele”, „Mirii timpului”, „Izbăvitorul meu”, „Mărire-ntru cele-nalte”, „Primăverile cuvântului”, „În dulcele stil clasic” (București), „Conexiuni”, „Erup vulcanii poeziei” (Giurgiu), „Transplant de inimă prin cablu de date”.

Cântec de menestrel

Mai dați-mi lut să-mi lipesc rana,
să-mi spăl durerea cu urât,
osânda lui Sisif să-mi fie somn
și soarta porcilor către Ignat să-mi fie hrană,
vreau să mă-mbete risipirea și sordidul!

mai dați-mi lut!

Aorta mea cutremurată-n plâns sihastru
de data asta o să cânte pentru voi
tristețea nuferilor ce se târă în noroi
cu neputința verdelui de-a fi albastru,
cântec despre căderea în genunchi,
când dragostea migrează-n umbrele de seară
și neîntâmplatele-i minuni se trag în noi să moară...

Vreau să vă cânt despre lacrima lunii uscată-n luminile
frunții,
despre cum durerea se face icoană-n pereții de răsărit,
despre zădărnicia brațului ce mângâie la nesfârșit
suflete oarbe, goale și legate de catarg,
despre ritualul prelungit în care
paharele prea pline ale destinului se sparg!

Dureri

De ce mă dor în fiecare seară
Doi luceferi ca doi ochi
Triști, naufragați pe umăr
Și întunericul din mine
S-aprinde-n scânteieri de maci?
De ce prin vene îmi cutreieră-o vioară
Și cresc, din gemetele ei, copaci?

ALECU GEORGIANA

S-a născut pe
06.11.1991 în Călărași
Motto: **Dacă vrei, poți!**
Participantă la
Concursul de creație
„Vasile Alecsandri” la
Secțiunea poezie, 2008.

Elevă la Colegiul Național „Barbu Știrbei” Călărași.

Am devenit :

reverie în semne de întrebare:
lucide în esență,
dar derizorii în aparență;
exclamații în timp,
în suflet
și-n gând
cu virgulă după fiecare cuvânt.
searbăd, în simțire,
iubind prin grăire
până la un
punct.

am devenit intonație
în propriul film
mut.

Infecție

s-a declanșat
un război rece,
între două vertebre;
mușchii se contractă
în convorbiri nesfârșite
și, deșirând din țesuturi,
își privește atent
infecția.
păcat că timpul
nu ți-a demonstrat
că remediul se află
printre capilarele
mici și ramificate
ce se pierd,
lipsite
acum de sens.
Nu suferim decât de boli
de suflet
ce ne afundă-n
putreziciune.
Restul având remediu.

APOSTU MARILENA

S-a născut pe 22 iunie 1969 în Galați.
Motto: Nu-i niciodată prea târziu, o poartă să deschizi
iubirii. Debut literar în *Antologia de poezie „Arta de a fi”* și „Armonii celeste”, 2009

Am de vânzare

Am de vânzare un strop de fericire,
doi ochi albaștri,
trei slăbiciuni,
patru porții de încredere,
cinci victorii oneste,
șase opere de filosofie,
șapte rețete pentru a cunoaște splendoarea,

opt vise rătăcite,
nouă tăceri în fâgăduința și
zece anotimpuri de referință.

Infinitul fericirii

Viața să-ți fie destin și analiză
De la un răsărit, până la ultimul apus.
De e bine, chiar de e rău
Ia totul așa cum e
Avalanșe de gânduri și speranțe,
Ce vuiesc din adâncuri,

APOSTU MIHAI

Motto: **Valoare înainte de toate**

S-a născut pe 04.09.62 în Dodești, județul Vaslui

Volume apărute:

"Atentat la poezie" ed
"Macarie", Târgoviște, 1995
"Vocile", Ed. "Cronica",

Iași, 1997

"A cincea stare" ed. "Junimea", Iași, 2000

"Dialoguri perpendiculare" ed. "Panfiliius", Iași, 2001

ANTOLOGII DE GRUP

"Voci lirice vasluiene", ed "ABC" Vaslui, 2007

"Drumurile vieții" ed. "Anamarol" București, 2008

"Arta de a fi" ed. "Anamarol" București, 2009

Publicații:

Revista "Est", "Elanul", "Ecouri literare"

Premii:

Premiul III la concursul de poezie I.I.Lefter 1996

Premiul II la concursul de poezie "Mihai Eminescu",
București, 2004

Membru fondator și președinte la Asociația culturală

"Poesis Moldaviae" din 2007

Redactor șef și membru fondator al revistei "Ecouri
literare" din 2008.

Poveste de iubire

Demult prin secolul trecut
Bărbatul de femeii temut
Tot cugeta lângă ai lui
Soție, trei, patru copii
Privind imaginar altar
În mâna dreaptă c-un pahar
Se spovedea către ... divin
După un kilogram de vin.
„Privește Doamne, n-am greșit
Doar o femeie am iubit
Mi-am iubit frați, părinți, surori,
Copiii mei ca niște flori.
Aproape sunt fără păcat
De diavol chiar m-am lepădat.”

Și-apoi ca semn în rugăciune
Venind parcă din altă lume
I-a apărut în prag o fată
Cu gene lungi, subțiri, fardată
Ce l-a trezit din rugăciune.
La fel ca în orice minune.
După vreo două trei secunde
Fiori încep să îl inunde
Și-a început un dans ilar
Curgeau rochiță, bluză, șal
Și-n față-avea o zeitate
Ce-l îndemna către păcate.
A-ntins o mână, săni nomazi
Eliberați din chingă, calzi
I-au umplut mâna, pumnul, trupul
Și-așa a început tumultul
Și scufundarea în păcat
Și totuși el, om însurat
A mai avut o tresărire.
Să fie vorba de iubire?
Dacă-i iubire, nu-i păcat.
Mă las cu totul dezbrăcat.
Și mâna a-nceput să-i cadă
Mai jos o palmă, vai ce caldă,
Ce univers neexplorat!
Columb însuși un brav bărbat
A explorat la rândul lui.
Acum în zona șoldului
Găsi ceva ca un mister
Ceva între pământ și cer
Și prins subtil într-un sărut
A coborât direct în rut.
A doua zi, el a concis:
"Un vis frumos, superb... ce vis!
Și totuși parcă nu-i visare
Pe masă sunt două pahare
Iar lângă ele o sticlă, două.
El... începea o viață nouă -
Ceva între profan și sacru
Sau între Dumnezeu și dracu.

ASANACHE ARTEMIZA

S-a născut pe 10 iulie
1984 în Râmnicu
Sărat, județul Buzău.
Motto:

**Iubita mea cu foarte
mari probleme/Cu chip slavon și nume de regină.**

În 2002, **debut** cu volumul de poezii intitulat „Măștile”,
Editura Rafet, Râmnicu Sărat. A publicat articole în
„Eliterebelle”, revista Facultății de Litere din București
și în revista „Spații culturale”, Râmnicu Sărat. **Premii:**
Premiul I Poezie la Concursul „Tinere condeie”, ediția a
XXXV-a, Etapa Națională, București, 2002; Premiul I
la Concursul de creație literară - poezie - „Eterna
adolescență”, organizat de Casa de Cultură „Florica

Cristoforeanu” și de Biblioteca Municipală Râmnicu Sărat, Râmnicu Sărat, 2002; Premiul Fundației Academice „Vasile Voiculescu” la ediția a III-a a Concursului literar pentru elevi și studenți „Vasile Voiculescu - Arc de suflet peste timp”, Buzău, 2001; Premiul II Poezie, în cadrul Etapei Naționale a Concursului „Tinere condeie”, ediția a XXXIV-a, București, 2001.

Matematică

*Patru e întotdeauna
imparțial în
operațiile inimii.
Ochiul de geam
a căzut peste Unu
când mergea pe stradă.
Prin el s-a văzut
punctul.
Acum, trebuie s-o luăm
de la început.*

Dialog

*Eu tac.
Bate o inimă.
Tu încerci să te descoperi
după cuvinte.
Eu plâng.
Tu ai rămas gol.
Întotdeauna
m-am ascuns
după o lacrimă de tăcere.
Tic-tac.*

Imponderabilitate

*Fără corp,
plutesc pe un cuvânt miraculos
ca o aripă.
Rănilile curg în
propoziții subiective.*

De dragoste

*Fir de nisip
Împletit printre două
zâmbete de ceață.
Dimineți.*

BĂESCU DUMITRU, Mizil

*Moto: Pe anotimpul pierdut al nașterii mele scriu, cu
degetul inimii, cuvintele.
65 de ani. Este paznic de noapte.*

Uitare neîmplinită

Aleg să prind sub tălpi orizontul

*Bandă rulantă de cer
Pașii trecători depășesc plopii
Fără soț, neîncluși în poem;
Voi întâlni oare cândva steaua mea
Căzătoare, pacea și armonia ei îmi
Vor cobori în suflet ale iubirii flori?*

*Bolta e doar o pălărie celestă
Cu gura-n jos. Borul ei circular
E puntea pe care istovit o străbat.
Îmi scrijelesc conturul visului
Pe nori flămânzi de senin
Ce-mi spulberă privirile în umbrele
Înserării descătușate în plâns.*

*Cu țipete lungi de cocori, timpul
Aruncă la picioarele toamnei clipele,
Tic-tacul inimii mele, cuvintele
Ce-mi definesc apusul într-o uitare
Neîmplinită de vers.*

Răsuflarea cuvintelor

*Scoteam de sub unghii cuvintele
Cu unghiera știrbită.
Țipau degetele și roind sângele
Apusului de poem, în palme
Tristețile erau clipe stoarse de gând.
Și, printre coastele buimace,
Fiorul inimii simțeam.*

*Pe asfaltul hârtiei scrijeleam
Conturul visului, noaptea era
O albie neagră de râu secată de lacrimi.
Norii, dune de regret, îmi vălureau
Privirile în deșertul Căii Lactee.*

*Dincolo de streășina ochilor,
Răsuflarea cuvintelor era doar un
Abur umed de vis ce-mi încolțea
Neinspiratele gânduri
În brazde de vers.*

BARBU ADRIAN

*S-a născut pe 05.09.1991 în București.
Colegiul Militar Liceal "Dimitrie Cantemir" – Breaza*

Premii:

- Marele Premiu la Concursul de Creație Literară "Nichita Stănescu" - 2009
- Premiul Bibliotecii Municipale "Școala Ardeleană Blaj" la Concursul de Creație "Ocroțiți de Eminescu" - 2009
- Marele Premiu la Concursul Județean de proză scurtă "I.L. Caragiale" - 2008
- Premiul "Epica Magna" la Concursul Național de Creație Literară "Nichita Stănescu" - 2007

Jurnal de război

Mi-am pus pe țeavă ultimul cartuș
Și tâmpla-n nerăbdarea-i efemeră,
Așteaptă-n agonie a-și primi pedeapsa
Oprește-mi Doamne, lacrima stingheră!

Miroase-a praf de pușcă, mi-am inflammat mormântul
Și-l sting acum cu plânset cu fiori
Ce rămăsese-atunci, acum fugea, cuvântul,
Vărsând în valul mării un trup mâncat de ciori.

Frate nebun ce-așteaptă mântuirea
Copil, ce-noată-n colb de cărbuș,
Nu m-aștepta diseară-n poala mamei
C-am pus pe țeavă ultimul cartuș.

Devenire

În cariera mea de gropar
Am astupat inimile multora,
Dar niciodată nu am reușit să le îngrop sufletul.
Până când,
Într-o zi,
O văduvă a venit la mine zicându-mi
Că sufletul bărbatului ei,
Ce-l ținea închis,
A evadat și a fugit de-acasă
Și că vrea să fug după el, să-l caut, să i-l aduc și după
aia să i-l îngrop.
Mi-am zis că asta e șansa mea,
Așa că mi-am luat lopata cea de toate zilele
Și am început căutarea...

Am pornit din iad
Unde dracii erau în concediu,
Iar osândiții își umpleau sufletul de pământ,
Poate, poate i-o exila cineva.
Văzând anarhia de-acolo,
Am ajuns în purgatoriu,
Unde alte spirite se antrenau și
Își pregăteau minciuni de sticlă,
Pentru Judecata de Apoi.
Nimeni nu mă băga în seamă așa că am urcat în Rai..
Trecând de birocrăția de la intrare, în galeria oaspeților,
Mii de suflete îmi închegau tălpile
Lipindu-se de mine ca guma de mestecat
Și îmi spuneau că cel pe care-l caut,
A plecat la culs de stele
Pentru plăcinta sa de melancolie..
Știam că mă mințeau,
Dar nu m-am mai dus până la Dumnezeu
De frică să nu mă mănânce sfinții,
Ci am plecat mai sus, în singurul loc în care
Un suflet rebel nu se putea ascunde,
Credeam eu: **pe pământ!**

Aici oamenii îmi spuneau că au inimile prea prăfuite
Ca să mai primească suflete în ele
Și că ar trebui să mă las de meserie
Așa că le-am săpat prin mălul fiecăruia cu lopata
Impins de curiozitatea mea de gropar.
Astfel, la biata văduvă am descoperit,
Într-un cartier mărginaș al inimii sale, un cerșetor,

Care se chinuia să supraviețuiască, cerșindu-și amintirea
de zi cu zi.

M-a rugat să nu-l destăinui, doar, doar și-o aminti
cineva de el... măcar văduva lui.
Cu lacrimi arzând în ochi, i-am spus atunci să iasă, că
văduva lui îl caută..
Săracul... când a auzit, mi-a zâmbit atât de trist, încât
mă durea și ultima picătură
De viață..
Și mi-a răspuns:
„Neghiob sărman cu ochii înnegurați..
De m-ar fi căutat, atunci și-ar fi lăsat gândul să se
scurgă până la mine,
Să-mi potolească setea..
Și omule... lasă-ți lopata! Cu ea, n-o să mă poți
dezgropa pe mine, un suflet presărat cu uitare!

Mânat de privirea creșetorului
Și biciuit de singurătatea sa,
Am plecat să-i răspund văduvei:
„Duduie, bărbatul dumitale e pierdut pe veci
Căci sufletul său a murit într-o inimă pustie!”
După ce am privit cum ea se îndepărta cu lacrimi triste
de bucurie,
Mi-am dat seama că n-o să pot îngropa niciodată un
suflet,
Așa că, mi-am aruncat lopata..
Și din gropar...am devenit dezgropar de suflete..
Și de atunci..
Oamenii..
m-au numit... POET!

Bătrânul și timpul

Se rupe un cristal de-a pururi tânăr
Și se reduce din destin de alb,
Îngenunchind în freamăte de valuri,
Schimbând zdreanța murdară-n veșnic fald.

Sărut nisipul transformat în vise
Și-mi împletesc coroană de măslin..
Câștigător ce sunt de viață nouă
Mi-aștern să dorm pe iminent venin.

Și miere și nectar să beau din cupe
Să-mi îndulcesc amarul de va fi
Căci de-mi căra-voi crucea pe faleză
Voi reinvia cum spun proorocii-a treia zi.

*Și voi săpa cu unghiile-n stâncă
S-ajung în inima de fericită dragă*

*Să pot să merg din nou peste minune
Să-mi readuc în mine viața-ntreagă.*

BENGESCU OTILIA

S-a născut pe 7.02.1971 în Ig-Jiu
Este profesoară limba franceză la
Colegiul Tehnic Nr. 2 din Ig-Jiu.

Amurg

Seara întunecată cu gust sărat de
mare ,

*Mă învăluie-n mantie de petale amare,
Clocotește un soare rătăcit, imens glob peticit ,
Se-anină de geana orizontului ca un bătrân gârbovit*

*Din zbor s-au așezat alături doi pescăruși,
Cu trupuri dolofane și moi de spiriduși,
Își plimbă privirea sticloasă pe nisipul obosit,
Tremuratul pas nătâng s-apropie pedepsit*

*Ma tem să-ți cunosc adevăratul țel,
Îți ignor foamea din ochii de oțel,
Și mă prefac adormit în legănatul mării ,
De un somn complice pe țărnul uitării*

O lacrimă

*Închisă-n inima lacrimii cenușii ,
Am trăit o viață cu teama de a n-o sparge
Fiind una cu substanța ei, e simplu să trăiești
Insinuat în marea străjuită ,
Dar să-i suporti torentul, revărsarea, unduirea și
chemarea?
Oare ce-o poate transforma în șiroi?
Nimic străin de ce suntem noi ,
Idei, gânduri ticluite, dorințe ascunse, șoapte vlăguite,
zâmbete putregăite, măștile false, praful
resemnării, uitări, neliniști,
adevărul-arma supremă
Lumea mea liniștită e în pargul revărsării,
Apele-i calme și serene s-au transformat în mlaștini
eterne,
Mirosul fetid, pâcla norilor, roșul viermănos al zorilor ,
Trunchiul secătuit al arborilor, respirația ferbinte a
mărilor, umbra topită a pădurilor
și noi... Deja prea mult !*

BERBECANU GABRIELA

S-a născut pe 26 august 1977
în Deva, județul Hunedoara.
„Toamna în versuri”-volum de
poezii pentru copii.

*Motto: Nu căutați să fiți oameni de succes, căutați să
fiți oameni de valoare - Einstein*

Și dacă pleci...

*Și dacă pleci, să-mi lași în dar durerea,
Să iei cu tine clipa, mângâierea,
Să duci cât mai departe visul meu,
Să nu-l mai am. Să-mi fie tot mai greu!*

*Sunt vinovată: am trădat iubirea
Și strâng în brațe, azi, nefericirea.
Precum Tristan voi căuta în lume
Isolda mea și steaua fără nume.*

*În orice clipă voi căuta pe-al tău,
Sperând că vei veni la geamul meu,
În prag de seară, când te strig amar
Cu ochii rătăciți pe-al boltei car.*

*Dar timpul trece și tu m-ai uitat,
Azi am primit ce eu am meritat.
Te voi striga în fiecare seară
Ce mi-a rămas din viața mea amară!*

Rugă pentru suflet

*Eu te-am iubit în anii cei mai puri,
Credeam atunci în orișice minuni,
Puteam străbate lumea-n lung și-n lat
Să-mi strig iubirea ce m-a îndemnat.*

*Icoană vie a sufletului meu,
Din tine am făcut un zeu,
Te-am mângâiat cu șoapte de iubire
Și te-am hrănit numai cu fericire.*

*Dar timpul a trecut mult prea grăbit,
Pe scena vieții iubirea a pierit.
Am alungat tot ce-am avut mai bun,
Iar astăzi rătăcesc ca un nebun!*

*Nu mi-a rămas decât durerea crudă
Din ea îmi fac o falnică cunună,
Căci e târziu și tu, azi, m-ai uitat,
Ai suferit când eu te-am alungat.*

Mă rog lui Dumnezeu să-mi dea ceva:

O oră doar din viața ta!

*Vreau să îți spun ce mult eu te-am iubit
Și cât am suferit că am greșit!*

BOBOC ROXANA

S-a născut pe 19.05.1982 în
Galați
Motto: *Poezia deschide poarta
către suflet.*

Poveste de iarnă

*Ea era frumoasă
ca un înger căzut din eter*

cu ochii ca flacăra lumânării
abandonată într-un colț
de strajă zilelor închise
în globul peste care cad mereu fulgi de nea
mari cât clipa dinainte să apară
așa cum te-a imaginat parcă dintotdeauna
înalt aproape deșirat
zâmbind cu ochii ascunși după
bucetul de trandafiri
mereu roșii
ca focul ce trosnește
când nestăvilnit când molcom
în piept...

Ți-ar fi luat mâinile le-ar fi atins o clipă
doar să se convingă că ești

Tu ai fi înțeles
n-ai fi râs

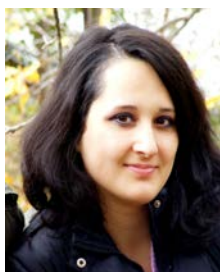
ați fi plâns împreună așa cum stăteți
rezemați de tâmpile
împrumutând gândurile
pe buze flămânde
schimbând amintiri amestecate
în liniștea fulgilor
ninge, ninge peste voi

și părul alb trădează clipa
transformată-n timp

Ea era frumoasă
el era boem ca toți artiștii
a pictat-o în seara aceea
a iubit-o a doua zi
într-o zi a plecat

ea i-a păstrat amintirea în globul de cristal
peste care ninge tot timpul.

încă îi mai zăresc
când calc memoria
pe bătăături.

Ioana adolescentină

Ioana are optsprezece ani.
Vârsta copilăriei
Și-a șters urmele poetice
din colțul ochiului drept
în timp ce la urechea stângă
șoptește încurcat
un cupidon.

Inima Ioanei bate de trei ori pe zi
mai repede rostindu-ți numele
mai încet alungându-te

egal între două traiectorii
opuse.

Ioana nu știe gustul sărutului
dar își imaginează
atingerea florii de cireș
pe buze
și adoarme în fiecare seară
cu gândul la
timpul care curge
mereu înapoi
spre rădăcini
acolo unde mama Ioanei
cerea un sărut dulce
copilului cu gură de fragă
să-i treacă orice grijă.

Așa trebuie să fie sărutul
culmea dintre liniște și abandon

și mirosul de rășini sălbatice
familia
sora cu care să povestești până târziu
în noapte
amănunțele și micile picanterii
printre răsete și ghionturi adolescente.

La optsprezece ani iubirea are
intensitatea macilor
și mirosul florilor de câmp

toamna nu vine niciodată
pentru că Ioana trăiește doar primăvara.

BODOLICĂ ALEXANDRU

Născut pe 09.11.1990 în
București. Este elev la Liceul
Teoretic „Eugen Lovinescu”
din București. Motto: **Rețeta
succesului conține o ceașcă de
știință, un butoi de prudență**

și un ocean de răbdare.

Debut în volum:

“Am întregat un orb cum vede cerul” - editura
Agentpress,

A publicat în: Oglinda Literară, nr.90, 2009, și alte
reviste din Rep.Moldova: Alunelul, Florile Dalbe, etc.

numai în doi

știi că noaptea te va lua în brațe
și-ți va răscoli firele de păr
iar singurătatea rece ne va înveli
cu fire de apă, țesute în taină.

*stropii ce cad din secundă-n secundă
te vor săruta parcă tot mai umed
și mai umede îmbrățișările tale
vor strânge perna la piept.*

*iar eu, îmi voi dona hainele
noapții, care se prelinge pe pervazul galben
și ea le va ascunde pentru totdeauna
de lumină și ochi curioși.*

*va veni dimineața și vei deschide ochii
iar stropii sărutărilor nocturne
se vor scâlda în ceașca cu ceai
spunându-ți că viața e frumoasă
numai în doi.*

BOGDAN ADRIANA

*S-a născut pe
11.03.1990 în Mizil,
județul Prahova.
Studentă a Facultății
de Limbi și Literaturi
Străine, Universitatea
București*

*Motto: Nu însemn nimic mai mult decât inima mea –
Paler. A colaborat la revista Fereastra - ochiul
conștiinței; membră în cenaclul „A.G.Bacovia” din
orașul Mizil, olimpică la Limba Română și Limbile
Engleză și Franceză.*

Regretele Mine-lui

*S-a spart paharul care purta în el
gustul înțepător al dragostei,
Al patimei și al orbilor constante.
Să ne jucăm cu cioburile, ar însemna să rănim mâinile
care-au atins până acum doar trupuri perfecte.
Să uităm, ar însemna să fim imbecili!
Te rog măcar să strângem vinul roșu de pe jos!
Să-l gustăm plat, murdar, să ne mănjim.
Dintre toate cioburile, esența sălbatică a vinului vărsat
ne mai aduce aminte azi de dragoste!*

Mahmur? - Aprobi

*Iar am ajuns să urăsc urma lăsată de
buzele tale pe gura paharului... Vivaldi,
súdoare, gust dramatizat de aripi frânte,
noapți neubite, neculoare.*

*„Cine sunt?”, mă-ntreabă vinul...
îi răspund: „Un Cupidon ratat!”
Te urăsc pentru că mi-ai schimbat destinul.
... rouge, rose... culoarea drumului spre pat!*

Sentința orbilor

*Liniștea vieții îmi cade pe
pleoape,
tălpile așteaptă urmele
tale să se întoarcă; știu
dorul acesta hulprav
șoptind la ureche
că liniștea ta nu mai are
cărări, nici pereche! Sunt
sunet atins de împletirea
buzelor tale;*

*femeie auzită de tine la colțuri, în ploaie;
sunt iar pământ ce cade în mare, o cană
de gânduri, țigare de dor, ciocolate amare!
Nu mai am ceas, cămașa noapților e veche;
totu-i furtună, cărarea-i perete. Tu nu ești
Dumnezeu, iar liniștea mea nu mai vrea
nici ea să aștepte!*

Ploua pe tabla de șah

*Am mutat regina până în tălpile
regelui, și singurul drum nestrăbătut
a fost cel al iubirii. Nebunul fluiera când ea se plimba
în zorii vieții cu-aceiași trup de pion pătimaș-
El a ajuns să-i iubească gâtul alb și visul
naiv, dar a știut să întoarcă scutul atunci când
ochii ei erau gata să arunce iubiri desculțe.
Și regele, străjerul vălului ei, legăna pleoapele
pe valsul amintirilor străvechi.
Bătrânul rege știe și tace! Nu părăsește cuibul, nu mai
deschide brațele, nu mai privește decât în jos,
acolo unde, nesfârșită, regina îi cuibărește tălpile
la marginea nopții.*

BOSTAN IULIAN GOHOR

*S-a născut pe 11.06.1949
în comuna Gohor, județul
Galați. Pseudonim literar:
Iulian Bostan-GOHOR,
Membru al Clubului
Umoriștilor Gălățeni
Verva.*

*Membru fondator al Uniunii Epigramiștilor din
România.*

*Colaborator la suplimentul de umor al Vieții libere,
Buzunar, săptămânal din 1990 și la alte publicații;
premiat la festivaluri și concursuri naționale de
epigramă, precum: Mențiune la concursul interjudețean
de creație epigramatică ÎNTOARSE CA LA
PLOIEȘTI, ediția a III-a, 1993; Ploiești. Mențiune la
cea de-a VII a ediție a Festivalului Național Eterna*

epigramă, Cluj-Napoca, 1996; **Mențiune** la Întâlnirea epigrafiștilor, ediția a XVII-a, Brăila 1996; **Mențiune** pentru epigramă la Zâna ironiilor ediția a VI-a Brașov, 1996; **Premiul III**, proză la Festivalul concurs Oltenii și...restul lumii, ed.II-a, Slatina, 1996; **Premiul I** la concursul de epigrame organizat de UER, 1998; **Mențiune** la concursul de epigrame organizat de UER, 1998; **Premiul special** al ansamblui artistic DOINA GORJULUI la secțiunea epigramă la cea de-a VI-a ediție a Festivalului Național de umor Ion Canăvoiu, 1998, Tg. Jiu; **Premiul I** pentru epigramă la ediția a IV-a a concursului Oltenii și...restul lumii. Slatina 1998; **Premiul al II-lea** la Concursul național de epigramă COBRA ed. a IV-a, Reghin, 1998; **Premiul special** oferit de ziarul Linia Întâi la secțiunea epigramă la ed. a VII-a concursului Oltenii și... restul lumii, Slatina, 2001; **Premiul special** la ed. a XX-a a Întâlnirii epigrafiștilor, Brăila 2002; **Mențiune** pentru proză scurtă umoristică la ed.VII-a a concursului Oltenii și...restul lumii, Slatina 2002; **Premiul I** la ed.V-a Festivalului Național de Epigramă: Cât e Buzăul de mare, Buzău, 2004; **Premiul I** la ed. XVII-a a Festivalului Național Eterna Epigramă, Cluj, 2006; **Premiul II** la Concursul Național de Creație literară pentru volumul de debut **Dulce-Amar** la ediția a IX-a a Festivalului Național de Epigramă Buzău 2008; **Volunt**: Dulce-amar (versuri, parodii, fabule, epigrame), ed.Alma Print 2008.

O, Cronos, Cronos!

Se uită lung zeița în oglindă,
Pe chipul ei a apărut un rid,
Vizibil semn al timpului perfid,
Ce nu va înceta să se extindă!

Neliniștea începe s-o cuprindă,
Căci unul câte unul se divide,
Și fața ei, ca și un arc rigid,
Nici când la loc n-o să se mai întindă!

Și-a început să strige sus și tare:
„ O, Cronos, Cronos, zeu necruțător!
De frumusețea mea n-ai îndurare,

C-aidoma cu râul curgător,
În cale munți și dealuri netezești,
Pe mine, tu, de ce mă încrețești?!

Arhitectura sonetului

Clăditul său e-o treabă serioasă,
Îți faci întâi solidă temelie,
Cuvintele punând cu măiestrie
Cum cărămizile așezi la casă...

Încet, încet te-nalți în poezie,
Zidindu-l printr-o zicere frumoasă
În endecasilab versul să-ți iasă,
Pe gustul cititorului să fie...

Și-apoi când se apropie finalul,
C-un titlu îi vei pune-acoperișul.
Legea construcției atât admite,
Dintr-un respect pentru o strictă normă:
Să-l mobilizezi în feluri diferite,
Dar puse toate în aceeași formă!

BOTEZAT MAGDA

S-a născut pe
25.08.1985 în Oradea
Motto: **Eu nu sunt
decât o pată de sânge
care vorbește...**

(Nichita Stănescu)
"Drumul meu începe cu
participarea la acest
concurs... e prima oară

când poezia mea este citită de ochi care nu sunt ai mei."

Negru romanțat

vise de sărbătoare
la fel de întunecate ca cele de zi cu zi
cu sufletul gol în fața ta
te invit la iubire
promit să-ți cânt negrul în fiecare viață
și să-ți recit frumosul numai noaptea
să nu audă nici îngerii
nici ceilalți să nu știe că noi avem aripi

e noaptea când bat cu toate stelele
în poarta ochilor tăi
fuga sfinților prin oameni
are miros de iarnă senină.

cu gânduri atee incerte
nu pot să nu mă-ntreb
cine-o fi inventat această dragoste
fără de început și fără de sfârșit

Elegie

Ochii lui
mă priveau
atât de intens
încât
mi-au frânt
o aripă,
o inimă...
și m-am întors acasă
șchiopătând
de iubire!

Ce mult
îi iubesc
prin mine vedeau
ochii lui!

BUNEA LARISA

S-a născut pe
26.03.1999 în Ploiești
Este elevă la Școala
"Sfânta Vineri" din
Ploiești

Copilăria

Ce frumoasă e vârsta copiilor,
Ce frumoasă-i copilăria !
Flori, găze, nori de puf,
Toate ne învâluie.
Sufletul meu e ușor,
Plutește pe aripi de îngeri.
Doamne! Ce frumoasă-i copilăria !

Toamna

Frunze ușoare ,
Frunze multicolore
Zboară într-un vals lin.
Și totul e un imens carusel.
Caruselul anotimpurilor.
Caruselul în care se-nvrârte planeta.

BURDE VICTOR

S-a născut pe 7.3.1942 în
comuna Perii Vadului,
jud. Sălaj
Colaborări la revista
Speranța - Alba Iulia
A publicat poezii pe:
www.versurisicreatii.ro

www.intelepciune.ro www.nodurisisemne.ro
www.crazypoems.net www.flora48.ning.com

Cromatică

Brumate,
zac pe cărare,
frunzele toamnei tăcute,
încremenită
și ea de mirare,
privind
peste cârdul de ciute,
splendoarea culorilor sale;

Un roșu
de sânge sălbatic,
pe aurul frunzei
ucisă prea iute!...

Din trupul tău...

Eu aş putea preface lacrimile tale,
În pietre scumpe și mărgăritare.
Dar sufletul ți-e așa curat și pur,
Ca să-l ascund în perle, nu mă-ndur.

Din ochii tăi aş înfrunzi copaci
Uscați de timp – ca tineri iar să-i faci.
De-adâncul verdelei, pe crengi să năpădească,
Desişuri de păduri – iubiri să cuibărească.

Pe buzele-ți angelic arcuite,
Aș înălța oceane de ispite.
Dar gura ta și vorbele curate,
Le-aș pângări și le-aș ucide toate.

Din trupul tău mi-aș încropi altar,
Iar sufletul l-aș face clopotar,
Să fim acolo-n ceas de rugăciune,
Un jar aprins și-o spuză de tăciune.

M-aș cuibări la pieptul tău, cuminte
Și-aș adormi simțind gura-ți fierbinte.
Să ne vegheze somnul, doi îngeri de zăpezi,
Să știu că niciodată, n-ai să mă-nstrăinezi ...

BUTĂROIU JUSTINA

S-a născut pe 12.06.1975
în Târgoviște.
Motto: *Avem o singură
viață... să n-o irosim!!!*

Manifestul unui actor pentru copii

Mă-ntreb adesea dacă-n astă lume,
Plină de patimi, crudă, nverșunată,
'Veți ști vreodată' ce e sau cum se spune
La unitatea de măsură pentru "artă"...

Găsesc oricând, prin public, ochiul critic
Al vreunui puști hoinar ce s-a oprit
Să-și regăsească vreun prieten mitic,
De mult uitat... prin cântul de-adormit.

Îi simt trăirea-n fiecare privire...
Când râde, cânta, se îmbujorează, speră.
Și dacă-n ochii lui văd fericire,
Eu n-am urcat degeaba-atunci pe scenă!

*La ce-mi servește-o diplomă? Un premiu?!
Îmi pun vreun suflet într-un corp ce n-are?!
Chiar mă lipsesc de juriul ăsta mediu,
De oameni mari, de oameni „de onoare”!*

*În aer liber, școli sau... chiar la teatru
Împart mereu din mine flori de zâmbet,
Căci, pentru-același public, dar tot altul...,
Mă dăruiesc primind... tot stropi... de suflet!!*

Povestea fiecărui an

*Atât de crud și de sălbatic
E cerul zilelor de mai,
Că simt în nări parfumul magic
De mir și flori... la porți de rai!*

*Atât de vie mi-e simțirea
De-alerg prin grăul lui cuptor
Și mă adap cu nemurirea
Din flori de mac sau de bujor!*

*Și mestec pâine țărănească...
Cu must din strugurii cei moi,
În orice casă românească,
Din orice toamnă de la noi.*

*Apoi îmi cântă pe la geam
Zăpada albă din povești
Colinde vechi și „La mulți ani!”
Ce-aduc iertările cerești...*

*Dar noi din nou ne-ncumetăm
La alte trebi fără de rost,
’Uitând de noi! ’Uitând să dăm
Celor ce merită prinos!*

BUZEA MAGDALENA

S-a născut pe 8.12.1971 în Vălenii de Munte, Prahova

Noi

*Eu sunt eu
Și tu ești cealaltă parte a mea.
Noi suntem mereu
când nu mă răzvrătesc
căutându-mi singurătatea sinelui
Atunci vreau să fiu numai eu însămi
cu dorințe și refuzări
cu visuri și tristeți
cu împliniri și eșecuri...
Atunci îmi evoc doar copilăria
și imaginea celei ce-aș fi vrut să fiu
ori aș fi putut să fiu?!
Tristă e realitatea că*

*răzvrătirea mea se năruie
ca un castel din cărți de joc!
Oricât aș vrea să dureze
independența mea
mai puternică e nevoia de tine
nevoia de noi.*

CĂRBUNE FLOAREA

*S-a născut pe
22.11.1948 în
Constanța.
Motto: **Nihil sine Deo!**
Prezentă în antologia
Izvoarele vieții,
Editura Lidana, 2009-
Suceava*

*Premiul I la Festivalul Național de Literatură **Eusebiu Camilă** & **Magda Isanos**, Udești-Suceava, 2009,
Secțiunea-reportaj literar.*

Ochii tăi... de un albastru infinit

*Inima mea, pasăre călătoare,
Și-a găsit pacea
În albastrul ochilor tăi.
În ochii tăi
Văd limpezimea zorilor,
Ochii tăi sunt leagănul stelelor.
Inima mea
Se pierde în adâncul albastru
Al ochilor tăi fascinanți.
Lasă-mă să mă scald
În nemărginirea lor!
Zâmbetul tău-rază de soare
Îmi iluminează sufletul
Aducându-mi pacea, liniștea, iubirea.
Îmi place
Felul cum mă privești,
Îmi place
Sărutul tău cald.*

*Îmi place
Cum îmi mângâi trupul,
Ca pe-o vioară
Ale cărei strune scot sunete
Numai de inima ta, auzite.
Cuvintele tale
Sunt licăriri de lumină,
Îmi place să fim împreună.
Dragostea mea e un ocean,
Cu cât te scufunzi în el,
Cu atât mai adânc devine.
Inima mea, pasăre călătoare,
Își trăiește clipele
De visare, fericire și iubire...*

VLAD CERNEA JERCA

S-a născut la 23.02.1949 în localitatea Godinești, Gorj. Psiholog și scriitor. Membru U.E.R. (Uniunea Epigramiștilor din România) **Apariții** în diferite ziare și reviste

Volume publicate:

Epigrame: 2 vol. **Al 3-lea** (selecții-antologie) predat.
Poezie: 8 volume publicate; nr. 9 așteaptă ultima corectură;
Proză: 5 volume publicate, (unul de umor, premiat la Fest. „Constantin Tănase”); 2 volume (romane) în lucru;
Teatru: 3 vol. publicate. (o nouă piesă în lucru)
Scenariu de film premiu III la Fest. Naț. de film 1989, București.
Premii (cîteva): 3 premii la Fest. Constantin Tănase; Premiul II, acum doi ani la Gura Humorului; Premiul Anton Pann; Premiul Revistei Ramuri; Premiul Revistei Vatra; Premiul Uniunii Scriitori. Filiala Mureș; Premiul Lucian Blaga, Premiul Tudor Arghezi
Obiceiuri proaste: pictura!... Fapt pentru care plec deseori cu șevaletul în spinare să pictez sfinții altora că pe ai noștri i-am terminat!

Volume apărute:

„**DIAGNOSTIC FALS**” – scenariu film, Studioul Cinematografic al M.I./București, 1989;
-**VREMURI SURDE** – epigrame, ed. Marineasa, Timișoara / 1999;
-**VÎNĂTOAREA DE STELE** – poezie, ed. Marineasa, Timișoara / 2000;
-**CÎNTECUL FORTUNII** – proză pentru copii, ed. Mirton, Timișoara / 2000;
-**NU CEREȘI ZEILOR SĂ PLÎNGĂ!** – teatru, ed. „Alexandru Ștefulescu” Tg. Jiu
-**HELLO MISTER WILL!** – teatru, ed. Eubeea, Timișoara / 2002;
-**ÎMBRĂȘIȘIND COCORJI** – poezie, ed. Gorjeanul, Târgu Jiu / 2002;
-**JUNGHIIURI INTERCOSTALE** – epigrame, ed. Gorjeanul / Târgu Jiu / 2002;
-**RECURS LA CONDIȚIA UMANĂ** – teatru, ed. Spicon. Târgu Jiu / 2003;
-**REBEL PENTRU ETERNITATE** – poezie, ed. Eubeea, Timișoara / 2003;
-**PARADISUL DURERII** – poezie, ed. Eubeea, Timișoara / 2003;
-**PRJETENUL MEU, NELSON** – proză pentru copii, ed. Eubeea, Timișoara
-**DOAMNA COCORILOR** – poezie, ed. Eurostampa, Timișoara / 2004;
-**DOR DE CAII MEI SUBLIMI** – poezie, ed. Eubeea, Timișoara / 2005;

-**PEȘTERA FANTOMEI** – nuvelă, ed. Gorjeanul / Târgu Jiu, 2006
-**TREZIREA DIN VIS** – roman, ed. Eurostampa, Timișoara / 2007
-**REQUIEM LA MASA TĂCERII** – poezie, ed. Eubeea, Timișoara / 2007
-**TROPHEUS MOORI** – proză, ed. Eubeea, Timișoara / 2008
-**PELERIN PRIN CETATEA DE SUFLET** – poezie, ed. Măiastra Târgu Jiu / 2009
-**TERAPII ÎN EVIDENȚĂ** – selecție de epigrame predată Editurii « Măiastra » Târgu Jiu Prefață: Gheorghe Grigurcu; (vol terminat);

Cu cireșe la ureche!

Doamna mea din vise, doamna mea frumoasă,
Cu cireșe coapte prinse la ureche –
Niciodată soarta nu te-a vrut aleasă,
Deși viața, poate mi te-a vrut pereche.

June eu, tu jună, fără de păcate,
Ne pierdeam prin noapte, umbre fără nume –
Și scriam poeme, despre tine, toate,
Nestiuți de nimeni în cel colț de lume.

Ți-aduceam ofrandă, un mănunchi de stele,
Cînd, uitînd de soartă, ne lăsam simțirii –
Înșelarăm viața pînă la plăsele,
Niciodată însă, tainele iubirii.

Și veni o noapte, beată de lumină,
Cu doi îngeri martori pentru cununie –
Nu știam că-n taină, fără nici o vină,
Ne trădase luna, fir'ar ea să fie!

De atunci poeme s-au tot scris întruna,
Însă, fără tine, doamna mea pereche –
Și-au venit și muze să-mi pună cununa,
Dar, n-aveau cireșe prinse la ureche!

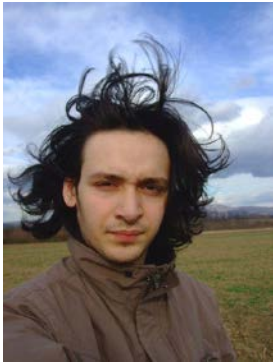
Requiem la Masa Tăcerii

Iar mi-au migrat din suflet cocorii înspre sud
Ca niște visuri albe pe necuprinsul cer –
Și, Doamne, cîtă trudă, cînd filfiri aud,
Să deslușesc plecarea spre-acel temut mister.

Se trage orizontul cu-un pas spre asfințit
Și soarele se taie în două jumătăți –
În cumpănă e ziua ca un moșneag trudit
Ce stă în așteptarea umilei judecăți.

Și-un clopot bate clipa în dunga unui veac
În depărtări mă strigă chemări fără răspuns –
Deși-mi adaug ziua, mă simt tot mai sărac...
Cu cît, mereu, le număr, nicicînd nu-s de ajuns.

CHIRIAC GEORGE

S-a născut pe
28.09.1990 în Onești,
județul Bacău.
Student la Facultatea de
Științe din Bacău -
specializarea
Biologie.
Premiul Uniunii
Scriitorilor din România

- filiala Alba Iulia, 2008, pentru poezie
Peste 50 de premii la concursuri literare în perioada
2007-2009.

Land of the tea

acesta este visul îți
șopteam o fetiță
cuminte și rasă-n cap bîntuie plantația
de ceai seamănă cu tine chiar o
iubesc la piciorul ei
o capcană pentru animale
se zvîrcolește iarba
e roșie niște insecte roșii încearcă
să ridice aripile apoi renunță miruna

închiriază camera
de cămin din grozăvești doar
înăuntru se găsește
un tort de ciocolată imens vreau
să-mi înfig
degetele vreau să mănînc tot
vreau să ajung

dîncolo cînd
am traversat strada mi-am amintit 10
șoareci roșii și bastarzi intrau
rîndperînd prin cabluri stăteau
la pîndă poate vroiau o
feliuță din tort - ploua
tot mai tare îmi intrase
apa în ghețe chipul mi

se lipise de asfalt
cum lipești un afiș picioarele mirunei
erau tot mai verzi se încarnau
în zid mușchiul verde e
prietenul nou el ne ține de cald și nu
putem schița nimic fetița vede
un skateboard are frunze

de ceai în urechi
și începe să-l ronțăie se oprește scoate solnița
pune puțină sare apoi își

freacă mîinile își lînge saliva
și mușcă
maxilarele ei se zvîrcoleau

Mască de gaze

noaptea zăngăne sticlele de cola cîțiva
iepure ies
din gura de
canalizare dinții

le ies ușor din alveole scheletul
de diamant îmi spune să mestec
sîngele congelat apoi
bucățele mici mi
se topesc de gingii în
urma mea 2

monștrii sapă
un tunel imaginea asta o inhalez și
o tot inhalez trecerea
va fi făcută mai repede
gîndurile mele devin gîndurile
tale îmi spuneai nenorocire mică ce ești un gîndac

albastru își înfige
antena în cefalotorace ies lichide
cărora nu le știi denumirea mă opresc pentru 5 secunde
nu
se mai rostogolește nimic
pe scările rulante nici bila de bowling
nici pepenele
nici nu se
aude pantoful cu care zdrobeai
inima pînă o făceai plată
și sîngele țîșnea foarte negru și unsuros psihopatul
ridică moneda
de pe asfalt lucește
o inspectează o verifică
cu dinții apoi o pune la loc rîde

zgomotos mă gîndesc
păpușile matrioșka sunt blînde
și umplute cu sînge tîrăsc după ele
frica și întunericul

pe șina spinării apare o pată acesta
e adevăratul autobuz al morții
îmi tot repetai apoi imaginea
noi doi țineam în mîna ghici ce
- un castronaș plin cu sînge -
ceea ce
văd eu e că iepurele

a trecut prin autobuz ceea ce
vezi tu e că iepurele s-a izbit de
autobuz

CIOROGAR ALEXANDRA

S-a născut pe 12.04.1992 în Sibiu. Este elevă la Colegiul Tehnic de Industrie Alimentară "Terezianum" Sibiu. Cenaclul Primăvara în suflet de copil, ed. a III-a, apr.2008, locul III. Concursul Internațional de Creație Literară "Veronica Micle", Ediția a XII-a, 2008, mențiune. Cenaclul "Primăvara în suflet de copil", ed. a II-a, 2008, locul I. Participarea în cadrul Cercului de Spiritualitate Literară din Sibiu. Participarea la Cenaclul Literar "George Topîrceanu", Sibiu, 2008. Publicarea unor poezii în revista "Rapsodia", nr. 51. Publicarea, periodic, în revista școlii, "Terezianum" a unor poezii.

Casa fără timp a iubirii

Ea își întinde mâinile în asfințit;
El își odihnește ochii în frumusețea ei.
Amândoi formează ceea ce mulți
Au uitat să mai simtă-iubirea însăși.
Își petrec timpul ca doi copii
Mereu încântați de tărâmul vrăjit,
Vitând de tot și de toate.
Nu simt greutatea timpului
Pentru că stau la marginea lui.
Își primesc alinarea doar pentru că
Sunt împreună.
Dimineața își face simțită prezența
Cu mii de fluturi
Colindând la ochiul geamului lor
În volburi alb-aurii
Ce le încoronează ziua eternă
Cu zâmbete de mărgăritar.
Trezirea la cealaltă realitate – a nopții –
Se face la umbra teiului alb
Cu crengi și priviri ascuțite
Unde florile prind aripi
Și parfumurile curg rotitor.
Se lucrează din greu, în ciclul zilei și al nopții –
Etern nemișcate –
La refacerea universului perfect.
Efortul înaripat al teiului alb
E răsplătit cu cântări cristaline.
Dar cine cântă? Cine e oare?
Plimbarea în jumătatea nopții eterne
Prin paradisul cu spiriduși
Și suflète de abur
Se sfârșește în sălciile albe,
Acolo unde fințe originare
Ce și-au dorit cu ardoare
Să-și mângâie sufletul
Cu visele plânse de oameni
Atârnă globuri de beteală de lună.

CIUCAN ȘTEFAN

S-a născut pe 20.02.1995 în Piatra-Neamț. Este elev la Școala Generală Nr. 8 Piatra-Neamț. Colaborări în Revista școlii. Profesor îndrumător:

prof. dr. Elena Simionescu.

Inima

Am nevoie de tine
Cum inima are nevoie de ritm
Nu mă crede pe ce spun
Crede-mă pe ce simt...

Am inima ca o busolă
Și când ești lângă mine
Acul se întoarce spre tine
Și dragostea iese din capsulă

În labirintul inimii mele
Tu ești o muză
Ce mă poartă la stele
A mea creață buburuză

Nu mi-e frică să pierd
Dacă aș lupta pentru inima ta
Pentru că aș ști dacă-aș simți
Doar o atingere în părul tău
Aceasta ar-merita...

Vise

De-ar fi viața noastră un serial
Cu siguranță eu aș fi
Actorul principal...

De-aș fi eu prof de mat
Tu ai fi frumusețe
Totul la pătrat

De-ai fi tu aerul
Pe care îl inspir
Aș trăi numai
Ca să te respir

De-aș fi o prăjitură
Transformată-n poezie
Tu m-ai savura
Până la ultima felie

De-ai fi tu o asasină discretă
Iubirea noastră ar fi crima perfectă...

CONSTANTINA CAMELIA DOINA

S-a născut pe 7.9.1961 în București.

"Să spun despre mine... Aș spune că sunt un om sensibil,

care are marea în ochi și primăvara în suflet. Cuvintele ce vor urma, cărora li se spun poezii, sper că le veți urmări cu răbdare, în drumul lor, câteodată lin, altădată ariadnic, de pe hârtie către sufletul dumneavoastră..."

Melancolie

Azi mai mult ca niciodată,
Mă înconjoară ca o ceață
Melancolia.

Am vrut să o alung,
Să rup vălul ce mă apasă,
Dar nu am reușit...

Am chemat în ajutor soarele...
Și nu a venit.

Ropotul ploii de vară
pătrunde în sufletul meu...
Gri.

COSMA DIANA

S-a născut pe 25.04.1989 în Ploiești. **Motto:** „...și am dat numele tău unei constelații; dar până nu m-am aplecat să te sărut, chiar praful stelar a refuzat să-mi încapă în ochi... ” Este

studentă la Facultatea de Psihologie și Științele Educației, Universitatea din București. Premiul III (Nyusien) la concursul „Kusamakura” International Haiku Competition - Japonia, 2006; Diploma de Merit acordată de către Primăria Municipiului Ploiești pentru „rezultate remarcabile obținute la Concursurile Naționale, organizate de Ministerul Educației și Cercetării, 2004; Premiul Special în cadrul Festivalului de Poezie „Nichita Stănescu” pentru volumul de versuri „Între ploaie și lacrimă” - Ploiești, 2004; Placheta de poezii și prozopoeeme \”Între ploaie și lacrimă” 2003.

chihlimbar

mă strecor și rămân
sus în desișul anilor tăi
ca rășina de brad
căreia încă nu i-a fost rușine

să suporte iarna

o respirație pe nudul acului-

și sper
printre picărilor de fus orar
și sămburii de nor
care au rămas pe alee

ca, peste milenii,

când pe trupurile noastre
uscate și umezite din nou
se va rescrie arta,

tu să mă păstrezi încă
între pereții de ambră
ai sufletului.

piatra filosofală sau replica perfectă

mă întreb
câte vieți
ai mai atins

între ruine

mă întreb
câte vieți
au mai devenit

artefacte
de aur

la lumina ta

sindromul lume-mică

oare cum mă descurc
cu două picări de apă
din aceeași fântână
una împede
ca raiul la asfințit.

mai vie decât
adevărul în brațele maestrului.
cealaltă ...
am otrăvit-o

cu trecutul meu
și cu iubirea mea păgână,
cu rugul meu
care n-a ars când trebuia
și-acum îmi incendiază sufletul
în fiecare zi
liberă a pompierilor.

COZAN DORIN

S-a născut pe 04.10.1978 în Cotnari

Motto: "Cu pace, așa mă voi culca și voi adormi".

Facultatea de Filosofie, Al. I. Cuza, Iași. Profesor de științe

socio-umane. Publicat în: *Convorbiri literare*, *Viața băcăuană*, 24 ore, *Symposion* (supliment de cultură), *România liberă*, *Adevărul literar de Vaslui*, *Apostrof*, *Oglinda literară*, *Feed-back*, *Timpul*, *Tomis* s.a.

Premii: premiul "Convorbiri literare" în cadrul Concursului Național de poezie *Avangarda XXII* (Bacău 2005), Marele Premiu la concursul de debut literar *UniCredit*, ediția a II-a pentru romanul *Apocalipsa după Vaslui* (București, 2009), *Trofeul Visul* (Orăștie, 2009), *Premiul II*, *Concursul Național de creație literară "La porțile visului"* (Reghin, 2009)

Cărți publicate: *Apocalipsa după Vaslui*, *Humanitas*, 2009

Când lucrătorii își lasă viale

Când lucrătorii își lasă viale și puful lunecă prin ochiurile gardului,
cum mireasa își desprinde mâinile de mâna păpușilor,
Te aștept lângă mine, cu genunchii aproape.
Nu știi ce cuvinte își vor rosti și ce frig vor îndura împreună
Nici ce lumini voi stinge în tine, aplecându-mă asupra lor

Ce lanț voi înfășura sub ei cu sărutul acesta
Când lucrătorii își vor trosni gâtul, spălându-și picioarele,
ștergându-se lung cu părul femeilor.
Atunci voi ascunde talantul acesta care-ți lucește în ochii unduios ca un șarpe
Peste sâni,
Sub genunchii
și, iată, sub lobul urechii.

Cu siguranță, într-o zi, te voi vinde.
Cu siguranță, într-o zi, voi coborî de cealaltă parte a crucii.
Îți voi lua mâna, o voi săruta ca pe o frunză de nuc și îi voi spune:

-Hai să fugim, surioară, prin fratele vânt
Prin otava aceasta călcată de picioarele copilașilor,
rotind coronițe din rozmarin și pelin
din care ciugulesc păunii și păunițele
Când lucrătorii dorm și aleargă prin somn
Cu pruncul pe brațe

Nicio putere nu am când privesc această femeie

Nicio putere nu am când privesc această femeie
Cum îi lunecă degetul peste buze,

cum îl coboară între file de carte
ce-și scutură slova în iarbă
ca o lebădă aripile în soarele roșu și moale.

Nu te grăbi a-i vorbi pe limba păsărilor,
îmi ordon.

Nici a cânta din frunza castanului
vreun prohod de copil

Iată cum, în galop, peste file, cavalerul întinde
mecanic un braț,

ca un laț vrăbiei neștiutoare

Ea c-un deget prelung apasă buzele acestui poem,
Și ele se bucură de biciuiala părului mov
pe care l-a aruncat, ca pescarul năvodul, înaintea galopului.

Nicio putere nu am de când a ridicat ochii,
iar sulița lor a slobozit-o prin coastele mele
până la stufulacșul lacului,
unde mărul înghițe parămele unei bărci coșcovite.
(Pe mal, sar pești, opăriți de acest fascicol și acolo leșină.)

Fericiți sunteți, pentru că ați aflat căutare înaintea ei!
Vai mie, nicio putere nu am să mănânc și să beau
Când privesc această femeie și-mi cad din gură cuvintele
Ca niște firimituri pentru câini vagabonzi
Ca niște flori aruncate pe apă.

CRĂCIUNESCU SIMONA

S-a născut pe 19.02.1992 în Vatra Dornei
Elevă la Liceul Teoretic "Ion Luca" din Vatra Dornei.
Volum de debut (volum colectiv): *Galaxia inocenței*
Redactor și publicist revista

liceului: *Altfel*
premiile 2-3 la etapele județene ale concursului "Tinere condeie" (proză, poezie).

Profesor îndrumător: Simon Elena, Jenica Romanică

Iubire la promoție

Cumpăr suflete rănite
Vândute la reducere în mall,
E plin de ele pe stradă, în lume
Sunt suflete rătăcite,
ieșite la cumpărături.
Știi?

Iubirea e la promoție
în fiecare sezon..

Ea se poartă indiferent de vreme
Nu ține cont de modă,

*Se potrivește oricărei siluete,
E incomodă, ridicolă și minunată,
E mereu veche și nouă,
dar unori se mai pierde..*

*Păcat... iar s-au epuizat stocurile;
Fanatici ai shopping-ului
Au golit inimile din magazine,
Au lăsat în loc numai regrete.*

*Pierdute în infinitatea de opțiuni
Uneori se mai întâlnesc două suflete străine
Își dau mâna, se îndrăgostesc
Plătesc la casă, pleacă mai departe,
Poate trăiesc fericite până... până când vor ele;
Altele așteaptă la rând plictisite
Și se consumă pe parcurs..
sau sunt unele mai fără noroc,
Stau toată viața singure pe un raft prăfuit
E plin, așteaptă un cumpărător
Se vând și degeaba, expiră
Din lipsă de iubire.
Eu vreau să te probez
Înainte să mă îmbrac cu tine, iubire!*

Ascuns

*Lasciv arunc ultima petală din bucle...
E cea mai frumoasă
Bucă.
Ești departe, să știi că împrumuturile
Din franceză trebuiau să te impresioneze!
Prea pasiv. De ce nu ești atent când scriu?
Sângeriu de carnaj în petale
Iz de iasomie, plumb..
Suflet gol și un tu din ce în ce mai greu
Plumb – cum ar spune din nou Bacovia.
Bucă și carnagiu de trandafiri
Pe muzica lui Mozart?
Celulele endorfine apar odată cu vânzătorul de
înghețată
Și pleacă la fel de repede cu tine
Bine și rău de la mine cunoști
Relele le pui în paranteză;
Visele fiind ramificații ale iubirii,
Realitatea, butonii terminali ai dragostei,
Absurd, ești în paranteză...
Cutia Pandorei fiind goală,
Dar plină de imaginație acum:
Gândind ca scoțienii, iubindu-te nemțește,
Mai mult eu, împărțind fericirea
-mai cu drag tu.*

P.S. Data viitoare adu-mi trandafiri violet!

CRISTEA ELENA

*S-a născut pe 19.12.1994
în
Alexandria, Teleorman.
Este elevă la Liceul
Pedagogic
"Mircea Scarlat"
din Alexandria
Profesor îndrumător:
Armeanu Clara.*

*Premiul I- Concursul Copiilor noștri talentați, 2006; I la
Concursul de creație Mult e dulce și frumoasă... și
Festivalul internațional Limbă, obiceiuri, tradiții, 2009*

Sunt...

*Sunt ce sunt ,
ochi de pământ ,
sunt oglinda-n care simt
că și ochii mei mă mint ,
sunt sămânța din grădina ,
sunt cercelul de lumină
agățat, din vremuri vechi ,
de-ale timpului urechi ,
sunt umilul, omul, eu
robul sunt lui Dumnezeu,
și sunt zarea care sună
când se naște-n gând furtună.
Eu sunt briza unei mări ,
aer de însingurări.
Între cer și-ntră pământ,
sunet sunt,
și sunt cuvânt.*

Grijile zilelor

*Scârțâie timpul sub pantofii
ruginiți de mersul pe jos,
nu se știe din care motive
praful durerii ajunge la os.*

*Iau drumul durerii de guler,
il înmoi în spiritul cotidian,
fac frecții la câte o întâmplare,
fără a cere nimănui vreun ban.*

*Sângeră, în noapte, carul cu stele,
il poftesc, de veghe, la masă,
prea negre sunt nopțile grele,
prea neagră tăcerea în casă!*

*Peste întâmplări trec pietonii,
circulă fără indicator ,
plouă banal cu suspine,
grijile zilelor!*

Premiul "Grigore Tocilescu"

CRISTINESCU FILIP

Născut pe 22.4.1992 în Satu Mare
 Volum : **Poeme între coperți de proză** -Editura Citadela 2009
 Elev la Colegiul Național "Doamna Stanca" din Satu Mare.
 Prof.îndrumător: Cristina Gherman

112

în colegiul stanca există o bombă cu ceas
 care ticăie amenințător de grăbit
 ca o inimă de pițipoancă de-a noua
 ea este mai frumoasă decât fata morgana
 ea este chiar definiția infracțiunii
 de „détournement de mineure”
 alchimia bucuriilor triste și a fericirii ratate
 un spot publicitar promovând explozia demografică
 orice trotuar este pentru ea un kat-walk,
 pe care se plimbă târând după sine
 privirile noastre stridente ca un cadillac roz
 cu numărul de înmatriculare „just married”
 un ciorchine de cutii de conservă
 și vă jur că trecerea prin oraș a acestei fecioare
 declașează coliziuni în lanț și ambuteiaje în trafic
 ea este o piesă de patrimoniu
 un monument al naturii ithaca cromozomilor „y”
 majoreta supremă pe care toți o visăm
 încurcând într-o zi drumul dinspre dușuri
 și nimerind în vestiarul băieților

bonjour caprice îți scriu acest poem de adio
 și te aștept tocmai fiindcă vreau să te uit
 află deci că nu mai cred în democrația surâsului tău
 în egalitatea de șansă a pretendenților tăi cum
 nici un șoarece prins în mizericordia mâței
 dar nu te grăbi să crești așa repede oricum
 în fiecare dimineață camera ta
 și se va părea tot mai mică
 și nevoia de dragoste tot mai cotropitoare
 ești offshore-ul în care mi-am îngrămădit
 toată această ocultă poetică - the very best of me
 oare de ce îți scriam poezii la vârsta la care

încă mai preferai poveștile de adormit copiii
 vata de zahăr și caruselul din orașelul copiilor
 spune-le cum am absolvit școala ta de seducție
 patimile din evanghelia după iov
 cum mi-am luat masteratul în fițe și ifose
 încercând în zadar să devin unicul
 furnizor de greieri din visele tale
 spune-le cum mi-ai umplut viața de nesăbuițe
 și de pupici ca niște cubulețe de zahăr
 spune-le că nu m-am lecutit
 spune-le profesoara mea de negelezie

cum degetele mele lungi de câte șase octave
 primiseră liber să urce ca volbura pe gleznele tale
 cum ne rostogoleam îmbrățișați
 de pe deal
 prin cerga fierbinte a ierbii
 cum diminețile ni se nășteau
 mahmure
 din nopțile noastre de reverie și
 jazz și
 parfum de mixandă și câteva
 săruturi prelungi și atât
 povestește-le despre lumile dogoritoare ale
 acelor nopți

în care mă rugai să ne mai jucăm
 de-a tu mă iubești eu te inspîr
 despre erotomania virginelor
 despre marele premiu etern reportat
 o, bancomatul meu full de iluzii miraje și vise
 acceptând tot mai des carduri clonate
 acum când dragostea noastră iată
 a trecut la ora de iarnă și
 în tendințe sunt textul discursul vrăjala
 și prin cluburi se poartă mai ales naratorii
 și tu continui să refuzi să înveți tocilaro
 hai spune câți broscoi crezi că va mai trebui să săruți
 până să îți reamintești exact chipul prințului

Eleva porno

pe cine te-au urcat cărceii tăi de viață sălbatică
 ce grangur cu rolex și-a cumpărat rolele
 urlă tac'tu dă la șasă continuând
 ca și săptămâna trecută să-și scrie
 pe tine albastrele-i poeme de omor

printr-o minune am supraviețuit furtunii
 magnetice din triunghiul bermudeilor tale
 îngenunchind și strângând în brațe
 colacul veceului în care decartam poezii
 beat de splendoarea-ți sans frontiere

primește-mă șerpoaico în terariul tău
 cu vedere spre apple computers îți spun
 ca în ziua în care am recreat edenul în condiții
 de laborator după ce îți desecretizassem
 softul mirosind a nivea sos până
 mai presus de locul în care sternul tău
 îl conducea pe al meu cu două ghemuri la zero

apoi și-am zis'neța și tu nu mi-ai răspuns
 mințind congratulations you are my first

căci prima dragoste e ca un cal de dar
 un virus congenital și latent precum moartea

interpolul cărui interlop e pe urmele tale
 cine-i treptow-ul tău fetițo

Premiul "Grigore Tocilescu"

CRISTINESCU FILIP

ieftinește-mi-te scumpo te rog

ca un dolar recesiv și numai slăbiciunea ta
pentru mine leoaico a știut să mă aprecieze

căci numai pe tine mi-am cheltuit alocația
de lirism sentimentaloid și pentru tine
în longitudine cresc urmărindu-te pas cu pas
ca un câine pe google latitudine mățo

cum treci dezinhăbată pe kat-walk-ul
de tablă fierbinte de pe acoperișul colegiului
spre ziua-n care va fi de ajuns ca să anunți new balls
și el se va executa și fruntea mea se va putea
apoi odihni în minunatul tău silicon valley

și tu mă vei privi mulțumită cu ochii tăi verzi
pătrunzători ca halogenele acelu
hummer haș patru a căru remorcă vei fi

căci prima dragoste e numai memoria ei afectivă

împărțind nonșalant indulgențe și moartea ei
aparentă trăiește în mine până la capăt

cum să botezi un uragan cu numele tău

de prăjitură madlene psihi-mu
catastrofa mea cu dimples (gropițe)
îmbolnăvește-mă de diabet dulceață

căci pentru tine am vrut să devin chippendale
trăgând ca boul de fiare pentru tine
m-am imaginat mereu gigoloii unei singure tipe

mi te-ai insinuat sub piele ca o cârțiță oarbă
dar nu coborî spre zona-mi vulcanic activă
ascultă-l pe nenea puștoaico

rămâi linia nenorocului pe care
mi-ai tatuat-o deunăzi în palmă
la butoniera premiantului care-am fost
întra-a zecea bis rămâi floarea mea de jojoba

ceea ce emo se scrie și se pronunță ca

numele unei păsări terestre de talie mare
originară din australia asemănătoare
cu struțul dar lipsită de creastă
chiar de ce nu-ți scoți tu piercingul ăsta din creier
mai bine pune un lied pe care
să orăcăim ca doi pui de baltă în caserola topită
a nopții și servește-te din aerul
din alveolele plămânilor mei ca o pompă de vid

căci în caleidoscopul mișcat al fiecărei clipe
prima dragoste reconstituie din cioburi colorate
tinerețea fără bătrânețe-a speranței

închide-ne doamne pe noi în conserva uitării
în entropia absenței și lasă-ne singuri
și lasă-ne să ne simtem bine

până când angoasele ni se vor anihila reciproc
și epidermele vor începe să socializeze
în timp ce ne canibalizăm și din noi
mai rămâne tăcerea și ne va plânge
condensul pereților atât de intens atât de real

și va intra în camera ta salopeta cu vermorelul
în spate deparazitându-ne noaptea de vise
și inimile noastre vor bate mai repede

ca aripioarele de colibri și salopeta oranj va pleca
urmată de o dimineață din rasa comună

ca un briefing al tinereții mele în care
rent a women e sloganul surâsului tău

și viața va suferi mai puțin anesteziată
de alte nopți împreună cu tine și viața
va curge rectiliniu-uniform ca în poemul meu

menuet pentru fotoliul galben

și-n irisul meu imaginea ta oglîndo-dependentă
își va pudra năsucul își va zbârli nebuloasa șuvițelor
și cu marker-ul meu îți vei înroși buzele sau poate

că laudându-mi obrăznicia vei aplauda doar
o singură dată cu dreapta ta mignonă
căreia îi va sări-n ajutor obrazul meu celălalt

căci prima dragoste e ultima boală a copilăriei
și vaccinul împotriva ei nu se va inventa niciodată

acum lasă-mă singur sufletul meu pereche
o, tu cea mai frumoasă pentru că nici n-ai fost,
lasă-mă să termin that another fuckin' sad poem
irvadat de melancolie și figuranți
de melodramă și butaforie uzată și prostime
de prea multe cuvinte expresii beep-abile

Premiul "Grigore Tocilescu"

CRISTINESCU FILIP

*într-un cuvânt de rumoarea și tumultul
vieții acoperite ca de propriu-i motto
de vocea bătrânului tău beat din fața blocului
strigând-o pe mătă nefaaaaaaaaaaaaaaastă*

*și asta-mi aduce aminte de profa mea
de română corina care într-o fereastră
dintre două ore ne corecta tezele fumând
una dintre țigările ei slim subțire ca o pastă de pix
și într-o fereastră m-a trecut corigența
pentru care luasem de la tine meditații apoi iar
m-a lăsat apoi într-o fereastră m-a trecut
pentru că mă meditasem cu dânsa (deoarece tu
tocmai debutai în doamna și vagablondu' înainte
de a juca rolul văduvei negre în coliva unchiului tom)
într-o fereastră se dezbrăca de complexe și se
îmbrăca la loc în oprobriul asociației matroanelor
pudîbunde într-o fereastră mi-a scris
în palmă numărul ei de telefon ca apoi
să mă exaspereze cu sms-urile ei
scrise în limba cronicarilor desueți plină de*

*arhaisme și de i pac până când m-am îndrăgostit
de dânsa într-atât încât într-o zi am confundat
faldurile peplumului de borangic care vălurind
îi sublima trupul de hetairă cu perdelele de ceață
dansând într-o fereastră deschisă i pac*

*i pac cum ar fi putut fi poemul acesta altfel
decât inegal dezlănat tragicomic
ca viața așijderea pe care vrea s-o reflecte
i pac cum s-ar fi putut naște decât
din conflictul sinelui meu cu aceasta
căci nu nasc poezie decât lumile care-și exced*

*de-aia e bine boieri dumneavoastră
să îi montezi poemului o supapă prin care
să poți evada mai înainte ca el
să facă implozie sau să explodeze obraznic
i pac
poetica e ca limba maternă a unui copil
născut din părinți surdo-muți adică
te naști fără ea și o-nveți pe furate*

*i pac de aceea
prefer să scriu poeme pe care apoi citindu-le
să risc să înnebunesc decât dintre acelea care
să-mi poată fi prescrise ca remediu al nebuniei
i pac nu poți împăca lumea c-o poezie
decât în filmele cu final anunțat
și pentru mine poezia aceasta nu ar fi fost nimic
dacă n-ar fi fost numai bună de exmatriculat
întocmai ca eroina ei cea rănită
de fiara înconștientei sale iubiri
ca bomba sexî căreia până una alta
toți profanii bigoți se îngămădiseră să-i bage fitile
i paaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaac
explodează finalul poemului tocmai pe când
se gândea să se scoată cu o frază deșteptă de genul*

*în ghiozdan cu ierbarul ei plin de cannabis indica
adolescența poate trece drept o chestiune fumată*

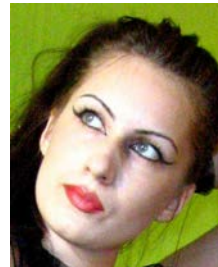
dar nu nu pentru tine nu pentru noi pe zeus păpușă

*căci tu numai tu ești olimpica noastră
și fără tine lumea e o paraolimpiadă*

*acesta este principalul posibil final al poemului
al cărui titlu inițial fusese
portretul post-mortem al unei adolescențe*

*cu strictă referire la mine cel care răzbisem
prin noaptea adolescenței mele cu greu
cărând în spate bancomatul acestor cuvinte*

*dar fiindcă a doua zi dimineață
m-am trezit și nu mai știam cine sunt
pe bună dreptate am considerat că murisem*

CURTEANU DELIA

*S-a născut pe 26.04.1986 în
Constanța.*

*Motto: "Tot ceea ce o poate
lua razna, o va lua razna".*

*Premiul I pentru eseu pe tema filosofică „Neliniști metafizice”, ediția I, Constanța, 2005; Premiul II la Concursul national de creație literara “Poezia tinereții” Lumen, Iași, 2006; Premiul I la Concursul de creație literară integrat proiectului “Curtea cu artiști”.
Volume publicate: “În pod”, Editura Cristal, Iași, 2007; “Spasm matricid”, Editura „Neliniști metafizice”, Constanța, 2009. Volume colective: „Sentimente diacronice”, Editura “Cristal”, Iasi, 2007; “Destine poetice”, Editura “Cristal”, Iași, 2007.*

The Drug Chamber

Prin degete-mi curge nemirarea, destinul,
Totu-i așa firesc și non-mecanic,
Auto-măcelul și exilul
Le știu din timp, de la încheietură
Și simt de undă vine amăgirea
De la întoarcerea retinei spre orbită,
Mi-ați inhalat căderea prin tuberculi,
Crestând omagii să-nțelegeți mituri.
Nici n-am străpuns vreodată vreo păpușă,
Să-i aflui mecanismul și resortul,
Nici măcelarii nu mi-au fost simpatici,
În goana lor avidă pentru măruntaie...
... Mereu, măruntaiele și mărunțișul
Astea sunt cele ce distrug ansamblul -
De aia și povestea mea
Se stinge din nimicuri,
Pentru nimic, ating nimicnicia
Și nimeni nu-mi salvează întrebarea,
Ei o îngroapă în pământ, sub ziduri,
Printre mărgele, printre fuste
Zac cadavre
Și zănele strident se parfumează.
„Degeaba !” le strig în neștire,
Parfumul n-ascunde mirosul de moarte!”
N-au timp să m-asculte, și-astupă urechea,
Și nările lor se închid în negare.
„Degeaba”, le zic,
„Vă pitiți după droguri.
Deja v-au zidit în mormane de oase”.

Micuța-fără- Cap către De Ville

Despre mine ...
Mereu, numai de bine !
(... din partea mea ...)
Întotdeauna voi fi mică,
Voi fi aleasa ta, oricum ai fi,
Chiar dacă
Urăsc tot ce-ai făcut,
Știu c-o să treacă ...
Și-acum

Mă ocolești,
Îmi dai târcoale,
Aș vrea să mă dezic,
Dar n-am scăpare,
Căci nimeni nu te-ntreabă dinainte
De vrei sau nu să-i fii prizonier ...

Dementia praecox

Versurile albe sunt cele otrăvite,

De aia se și spune că n-au sens,
Fiindcă-ți irită pieptul când le inhalezi,
Când le dizolvi în cerul gurii
Sau în sânge,
Fără să te gândești la altceva
Decât la faruri,
Sau diferența dintre piatră și asfalt.
Degeaba spunei voi că nu e bine,
De parcă sensul m-ar ține legată...
Oricum am ales să mă clatin
Un zbor coerent mă-ntristează -
S-ajung imediat n-are noimă,
Măcar la nivel de idee,
În vise deja sunt acolo -
Eșecul mă ține în viață ...

LOREDANA DALIAN

S-a născut pe 29.3.1968 în București.

Texte publicate în: „Helis” (Slobozia), „Cafeneaua

politică și literară” (Drobeta
Turnu-Severin), „Cetatea
Culturală” (Cluj Napoca),
„Academia umorului”
(Chișinău), „Bucovina
Literară” (Suceava), „Plumb”
(Bacău), „Ateneu” (Bacău),
„Sud” (Bolintin Vale), „Dor de
dor” (Dor Mărunt),
„Fereastra” (Mizil), Oglinda

Literară” (Focșani), „Datina” (Constanța)

Volum de proză scurtă – „Și copiii se îndrăgostesc” -
Editura „Clubul Saeculum”, Beclen, 2008

Prezentă în antologiile: Autoare de haiku din România,
Editura Societății Scriitorilor Români, București, 2008
(Florin Grigoriu, Adina Enăchescu), Romanian Kukai
2007-2009, editura Grinta, Cluj Napoca, 2009
(Manuela Miha)

Volum în pregătire – „Aceași lună peste sat”, „Tot un
fel de șezătoare” – proză scurtă umoristică, „Nimeni și
steaua” – haibun, „Scrisori netrimise” - roman

Numeroase premii I, II și III la festivaluri de literatură.
Cel mai recent, Premiul III, obținut la Festivalul de
Literatură „A.G. Bacovia”, proză, Mizil, 2009.

Miss Nobody

Când și când bărbații mă mai iubesc
așa pe la vreun colț
de stradă prăfuită
Ultimei de care-mi aminesc îi zice
Drumul Vacilor –
desigur pentru că pe acolo trec vacile
Când și când mai trec și eu
pe strada aceea
dar numai eu
am voie s-o spun

Când și când poeții îmi mai dedică
nu versuri nici vorbă –
poezia s-a cam demodat –
îmi mai dedică spun câte
o partidă de amor
În cinstea ta – îmi zic

Eu –
după toate convențiile după toate abecerile
comportării civilizate și alte
fandoseli politicoase
ce s-au mai inventat pe la oraș -
ce-ar trebui să răspund

La noi la țară – pe vremea când eram copil –
când lumea n-avea chef să-ți asculte tâmpeniile
ți-o rețea scurt – hai sictir
Eu am crescut jumătate
La țară jumătate
la oraș
n-am învățat fandoseli dar nici
să zic hai sictir cu toată gura nu știu
îmi iese un hai sictir așa mai anemic
din care ei înțeleg doar
hai

când și când romanticii îmi mai oferă
câte o orhidee
sălbatică
așa ca mine când
dau să muște fiarele sau când
iubesc până la
nu lacrimi nici vorbă
și astea s-au cam demodat...

odată un sculptor mi-a dedicat
o domnișoară – nu râde –
o domnișoară care se numea Nimeni
pentru că nevastă-sa geloasă
i-a zis cine mai e și fâța asta
el săracu'
a vrut doar s-o imite pe
domnișoara Pogany
dar fiindcă nevastă-sa ar fi zis
tot o fâță și asta
i-a explicat
aceasta se numește domnișoara Nimeni
și-așa a rămas

Când și când
mă întrebă oglinda – tu cine ești
În fața ei am curaj
îi răspund hai sictir
Eu sunt femeia pe care
bărbații o mai iubesc când și când
căreia poeții îi mai dedică

nu versuri nici vorbă
și sculptorii domnișoare
și căreia romanticii – tot uneori –
îi mai oferă orhidee

ce nu-nțelegi
Eu – după toate probabilitățile
statisticii matematice sunt femeia
tuturor
timpurilor
și a tuturor verbelor
conjugate
doar la prezent

Adică nimeni
rostește oglinda
neîntrebată
și dând să pleznească
nu de invidie
nici vorbă.

DIACONU OLGA

Nu mai am nori

*Nu mai am nori
ca să înalț cuvinte
și nici lumini
pe degete să-mi pun*

De-acum
doar lutului
eu mă supun
și sevei lui
cu aspre jurăminte

Ca pe un zmeu
ce vrea să se înalțe,
eu sufletul voi trage înapoi –
să nu mai fie-n
ochii mei speranțe
și nici deasupra mea
lumini-șuvoi

Doar puful plopilor
și-al păpădiei
îmi vor rămâne-n poartă
și în drum,
că mă iubește viața
vrând să-mi spună,
din risipirea lor, să mă adun.

DINCĂ ROBERT

*S-a născut în Mangalia pe
22.02.1978. Este membru al
Clubului de Arte Solteris.*

Volumul „Doar eu și umbra mea”, l-a publicat-o în 2004 la editura MJM, Craiova.

A participat ca invitat la Târgul estival de carte la Mangalia, 2009. Mai are trei cărți scrise și articole publicate în diverse reviste literare precum: „Tânărul scriitor”, „Visul”, „Egophobia” etc.

Premiul III la Concursul Național de Literatură „Visul”, secțiunea proză, 2009, și Premiul Național de Debut, secțiunea Poezie, oferit de editura Lumen, 2009.

Așteptare

Era un pix și-o foaie prăfuită
Ce mă pândeau de pe un colț de masă
Și se strângeau pereții-n jurul meu
Într-o-nclătare surdă, nemiloasă.

Un strop de soare încerca să mă-mblânzească
Pe la un capăt rece, mort de geam,
L-am astupat cu un plăcaj,
Căci întunerice, asta îmi doream.

Mă săturasem să tot văd orașul plin
De oameni ce-ți zâmbeau ascunși sub măști,
Era un carnaval ce nu se mai sfârșea,
De prădători feroce, furioși.

Vroiam o mare liniștită și-un petec de nisip,
Poate și-o barcă să mă legene hai-hui,
În niciun caz de cineva care s-afirme
Că marea și nisipul și barca-s ale lui.

Erau doar lupi care mușcau din carne vie,
Lăsând impresia c-așa va fi mereu,
Nu-nțelegeam de unde atâta ură,
Căci ne-nchinam l-același Dumnezeu.

Era un pix și-o foaie prăfuită
Ce m-așteptau să scriu de-o zi sau poate de un an
Și eu așteptam ca lumea să se schimbe,
La nesfârșit cu toții... așteptam.

DINIȘ ADRIAN

S-a născut pe 4 Iulie 1986 în București.

Motto: „Ce poate fi mai poetic decât Xerxes, fiul lui Darius, care poruncește să fie biciuită marea care-i înghițise corăbiile?”
(Marcel Proust.)

A debutat cu poezie în Convorbiri literare. A mai publicat poezie în: „Luceafărul”, „Tribuna”, „Dacia literară”, „Poesis”, „Mozaicul”, „Egophobia” ș.a. A

câștigat numeroase premii printre care: **Provers, Tudor Arghezi, Pomi Luceafărul și Agatha Bacovia.**

Dependentului de morfină

iarba crește înaltă
o dau cu grijă la o parte
ca pe bretonul Despinei înainte s-o sărut

din mintea mea ies ghearele
pisicii care merge pe clapele pianului
ca o reîncarnare a lui Rezső Seress

cum obolesc prin iarba necosită
cum fug parcă înot
împotriva curenților

nu pot să le schimb direcția
să mă poarte ciot dus de apă
de-a lungul Dâmboviței

îmi țin cartea de mână
e o noapte înstelată de Van Gogh
pe Dâmbovița răsar două rațe
mai frumoase decât luna

puteau să apără două lebede albe
dar nu asta am văzut
gâtul lebedelor s-ar încolăci în jurul
gâtului meu ca un șarpe

în genunchi în fața crucii
făcută de brațele sperietoarei
îi deslușesc privirea goală

în locul ochilor
nu sunt decât scobituri adânci
ciorile ciugulesc din ochii ei
ca și cum ochii ar fi încă acolo

ce frumos era
până mai adineauri să vezi cum
rațele ciugulesc din lună

întru într-o pânză de păianjen
pe care n-o văd dar pot să o simt
o îndepărtez ușor de pe mine
nu mai rămân decât particule mici
insignifiante împreună cu aerul de pe piele

dar ouăle rămân în porii mei
și sunt un cuib de păianjeni
după ce adorm
păianjenii îmi ies din gură
mi se plimbă pe frunte apoi pe tot corpul
pe sub haine

mă trezesc gâdilât nu de mișcarea lor

ci de mușcătura pe gât
pe care mi-o face-n joacă Despina
și rămân doar cu senzația coșmarului

păianjenii sunt deja duși în colțurile camerei
își țes pânza și mă pândesc
cu pretextul că așteaptă insectele

dăm din întâmplare peste temerile noastre
și sfârșim închiși cu ele

Despina îmi zâmbește
ochii ei nevinovați
lucesc ca blăturile de paparazi

La fotbal

după câțiva ani mi-am dat seama
că eu am mai rămas lângă lac
l-am atins ca pe cineva
pe care-l întorci cu fața în sus
să vezi dacă mai trăiește

cu secunde în urmă

ea patinează de brațul meu
lacul înghețat crapă
cade înghițită

unghiile ei îmi patinează pe spinare
ca într-o noapte de dragoste
și lasă urme de sânge
luând carnea după
apoi mâna se desprinde pentru totdeauna

pirueta perfectă
în care patinatoarea își scrântește glezna

te ating și mi-e dor de tine
îmi plimb degetele pe sub pielea ta
să îți prind sufletul

tu ești undeva în lacul ăsta
și din când în când
pescarii mai scot ceva din tine la suprafață
bătrânul pescuiește la copcă

în undița lui s-a blocat ceva
mi-e frică să văd ce
sau să merg acasă

aici a fost cândva un cimitir
au dezgropat morții
și i-au dus în altă parte

m-am gândit la înțeleșurile profunde
pe care le-ar putea avea

un fel de Atlantidă
ai cărei locuitori s-au îmbolnăvit
toți de holeră

încă mă complic inutil
esențial e că atunci
pentru prima oară în viață
am prins curaj
doar că nu mai avea cine să scrie poemul ăsta

în vara aia
jucam fotbal în Parcul Tineretului
și o femeie beată s-a aruncat în Lacul Cocio

unul dintre prietenii mei a vrut să sară după ea în apă
cei alți l-au oprit
cineva a chemat salvarea
după resuscitări zadarnice
n-au putut să constate decât că femeia a murit

prietenul meu și cei alți au mai discutat un pic
după care s-au dus să joace fotbal

când lacul îngheață
de fiecare dată când copiii se dau cu patinele
mă rog să creșteze
cât mai adânc în pielea lui

DODE OLGA

S-a născut pe în Râșnov pe 31.07.1953.

Motto: „Nimic fără Dumnezeu!”

Întuneric peste lume

Privind mereu la tot ce ne-nconjoară:
Durerea, suferința, chinul greu,
Răcori de moarte parcă mă-nfioară
Și strig cu groază către Dumnezeu.

O, Doamne! Tu, ce dai înțelepciune,
Tu, care chiar pe Fiul Tău L-ai dat,
Privește cu-ndurare către lume
Și scoate-o din mocirlă și păcat!

Cu cât înaintăm, spre umbra morții
Care ne este dată s-o gustăm,
Cu-atât pare mai negru vălul nopții
Și cu atât mai mult ne-nfiorăm.

Am vrea să fie numai dimineață...
Și noapte de păcat să nu mai fie!
Să îl vedem pe Dumnezeu în față
Și lumii-ntregi să-i fim de mărturie.

... Și vine-ncet, cu pas domol, Iisus...
Să ne întrebe, cu talantul ce-am făcut?

Suntem noi vrednici să ne ducă sus,
Unde locaș superb ne-a pregătit?
Iată... timpul zboară tot mai iute...
Trec anii-n goană... ceasuri, iute trec;
Și clipele, se scurg pe negândite...
Va veni ziua, când și eu am să plec.

Mă-ntreb adesea... de ce trece vremea?
Mă-ntreb: de ce e rău pe-acest pământ?
Și mă gândesc... cum își petrece lumea
Viața-aceasta, fără Domnul Sfânt?

Și anii mei, trec repede, ca gândul...
Viața mi se scurge... ca un râu;
Dar mi-am spălat, la Golgota, veșmântul
Și dintr-un mort, eu am devenit viu.

Da! Cine urcă sus, la Golgota,
Cine își duce crucea, cu răbdare,
Pe Dumnezeu Păcii va vedea
Și va fi mântuit, cu îndurare.

El, Dumnezeu, ce stă mai sus de stele,
El... care, singur, totul a creat,
Din fărdele și păcate grele
I-a scos pe cei ce la El au strigat.

Strigam și eu, cândva, la Dumnezeu,
Căci groaza morții m-apăsă întruna...
El m-a chemat, atunci, la tronul Său
Și-mi pregătește-n cerul sfânt, cununa.

Acum, privesc în jurul meu cu drag...
Mă bucur, că mă ține-n brațul Său
Și că din tot ce-i rău, eu mă retrag,
Căci scut și pavăză mi-e Dumnezeu.

Și, în curând, în slava Lui cerească,
Mă va primi, Iisus, cu bucurie,
Căci am lăsat trăirea cea lumească
Și îl urmez, pe El, în veșnicie.

DOZESCU ADELINA

S-a născut pe 9.06.1990 în
Lugoj. **Motto:** Dincolo de
mine sunt eu.
Este studentă în anul I la
Facultatea de Psihologie,
Universitatea Timișoara.

Premii literare:

Premiul I la "Concursul național de literatură și
jurnalism sportiv "Un Condei Numit Fair Play", 2007;
Premiul II în cadrul "Festivalului "Lucian Blaga"
Lugoj, 2007; Premiul II la Concursul național de

literatură și jurnalism sportiv "Un Condei Numit Fair
Play", Pitești, 2007; Premiul I la Festivalul de poezie
"Lucian Blaga", Lugoj, 2008; premiul special al
Fundăției Academia Civică - Lugoj, 2008;
premiul de excelență, Festivalul
Internațional de Creație Literară
Religioasă "Lumină Lină" Timișoara,
2008; Marele Premiu, Festivalul
Național "Agatha Grigorescu Bacovia",
2008; Premiul I, "Un condei numit fair-
play", 2008; Premiul I Concursul național
"Scriitorul și Patria", Cluj-Napoca, 2008; Premiul II
"Zilele Mihai Eminescu la Oravița", 2009; Premiul II,
Concursul național "Marin Sorescu", Râmnicu-Vâlcea,
2009; Premiul III Festivalul național "Sub semn de
taină", Caransebeș, 2009; Premiul "Mihai Eminescu"
București, 2009; Premiul I Concursul național "Andrei
Mureșanu", Brașov, 2009; Marele Premiu Festivalul
"Lucian Blaga", Lugoj, 2009; Premiul Revistei Banat,
2009; Premiul II Concursul național organizat de
Fundăția "Nicoară Potcoavă", Botoșani, 2009; Premiul
II Festivalul internațional "Părul Berenicei",
Târgoviște, 2009; Premiul III Festivalul național
organizat de Cenaclul "Pavel Dan" din Timișoara,
Timișoara, 2009; Premiul II Festivalul Național
"Costache Conachi", Tecuci, 2009; Premiul Revistei
"Convorbiri literare", 2009; Premiul Revistei "Poezia",
2009. A fost publicată în "Convorbiri literare",
"Interferențe", "Confluente", "Poezia", "Tecuciul
literar", "Oglinda literară". A făcut parte din juriul
Festivalului "Agatha Grigorescu Bacovia", ed.3, 2009.

flash-uri with kore

1. Marius desenează inimi pe pachetul de țigări,
Corina e ca un joint ce-ți distruge cutia toracică
El și-o imaginează fecioară
și e fecioară până se dezbracă,
Devenind o simplă "ea" în agenda indivizilor care
își poartă inima pe card...
Corina și Marius se iubesc atât de mult
încât ea va renunța la "ea
și el la tutun

2. Corina se trezește dis-de-dimineață
pune
cafea în 2 căni
dă drumu la gaz

Corina își imaginează că face dragoste
zgârie pereții/ strânge mâinile la piept
I love you I love you se aude dintr-un radio

crede că M. își schimbă vocea de dragul ei
își mușcă buza și începe să rădă
Corina se întoarce pe cealaltă parte a patului
când plânge
își aprinde o țigară

realizează că M. îi lipsește

3. Corina scrie M. cu litere de tipar și sărută stiloul
degetele îi sunt transpirate
își mușcă mâna stângă
M. obișnuia să se sprijine pe brațul ei

Corina reproduce
diminețile când citea horoscopul prin
ochii unui dumnezeu imperfect

Corina repetă teoria lui Sigmund Freud:
orice lucru ce-ți provoacă
durere se uită motivat !?

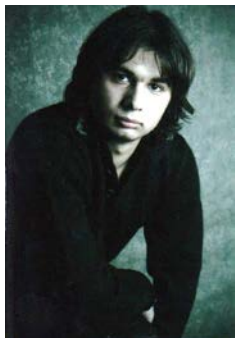
confesións

1. fiecare secundă e o lovitură de bici
în piept muzica și moartea – același refren prost
Marius nu se deosebește de un copil autist
îi par o simplă țoare
decupată din revistele cu femei singure
vede în atingerile mele traiectorii greșite ale mâinilor
în je t'aime exerciții pentru dicție
râde când îi spun că singurătatea-i
poartă numele

2. Puțin îmi pasă de moarte –
în game pot da replay sau log off de cate ori vreau
Mă imaginez pușcaș marin,
tu fugind încontinuu,
eu doar să trag
Poate îți voi nimeri pieptul – ar fi
sinucidere...
Dar uit că-s nemuritoare, nu-mi place jocul.
La Discovery channel este un documentar despre pruncii
avortați,
Pentru o clipă îmi vine să tai bucăți din mine,
Apoi să mătur tot, nu cumva să revii ...

Ipoteză

Ce-ar fi să ne ciocnim sufletele
ca pe două ouă roșii
Joia ce-o porți pe buze s-o prefacem
în mântuire – sub privirea unui Hristos
crucificat în podul palmii tale...

DRĂGAN ALEXANDRU

S-a născut pe 31.03.1990 în
Oradea.

Motto: Lumina găsește noi
culori. Volum colectiv "
Jamais vu sau la prima bere
cu tata", editura Brumar,
2009.

Lumina

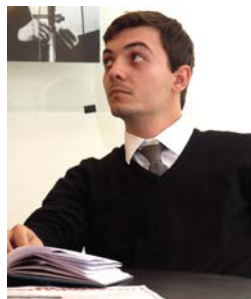
În depărtare,
o lumină se ridică spre nori fumegând.
Glasul ei e plin de mistere,
de comori ascunse și secrete șoptite.
Ea pâlpâie vie și pulsează-n hipersomn
activă și pasivă, lichidă și plină de
scrijelirile poezilor morți și ale
gânditorilor pierduți unor
schizofrenii viernănoase.
Ea spiralează peste versanții
straturilor nevăzute de ceară stelară
și prin canalele tremurânde ale unor
frecvențe demult uitate de timp,
ruine ale jertfelor atâtea
cât să umple oceanele.

Lumina mă orbește și mă ridică
o simt cu toate simțurile și altele.
Mă simt de parcă aș pluti în ea,
mă simt de parcă aș fi ea.
Mor și reasc în pântecul ei
de miliarde de ori.
Fierb în această capodoperă a universului,
în prima și ultima operă a Sa,
niciodată terminată,
niciodată sătulă de sânge.

Parfum

Am stat cu ochii închiși să miros spray paralizant
și l-am văzut gri, fierbinte, acid.
Mă pițiga ca un nor de ace minuscule,
vaccin cu venin pentru tine,
bodyguard-ul tău ce mă bate.
Îmi intră-n oase, care-mi intră-n înmuiere,
dar las fiorul să mă cuprindă ca o îmbrățișare
și cu capul pe umărul lui, învins fără drept de apel,
adulmec parfumul tău scump de femeie.

DRAGNEA GABRIEL

S-a născut pe
06.10.1979 în București.
septembrie 1997 – martie
2001, membru al
Societății pentru Cultură,
Oameni și Prietenie);
octombrie 1997, membru al
Orizontului literar „Amurg
Sentimental”; noiembrie
1999-septembrie 2003,
secretar literar al Orizontului „Amurg Sentimental”;
noiembrie 1997- debut literar în revista „Amurg
sentimental” nr.II; septembrie 1998-Publicații în
revista românească „Miorița noastră” de la New York,

nr.133; 1998 - debut editorial, „Blestemul îngerilor decăzuți”, poezii; 1998-Texte publicate în antologia „Între for și turnul de fildes”; Poezii și articole: 1999 revista „Amurg sentimental”, martie 1999 – cotidianul „Accent” Călărași, nr 614, 617, 621; decembrie 1999, revista culturală „Altfel” nr.9; 1999: prezent în volumul de referințe critice al lui Ion Machidon, „De la poet la poezi, Impresii de lectură”; antologia „Unda verde”; antologia de poezii „Valurile, vânturile” (dedicată lui Mihai Eminescu); 2000:cotidianul „Dimineața”; antologia „Ție, Doamne”; antologia „Solstițiu de purpură”; revista culturală „Heliopolis”, Timișoara; 2001: suplimentul revistei „Amurg Sentimental”, „Biblioteca Sentimentelor Literare”; catalogul activităților „Amurgului Sentimental” din perioada 1995 – 2000. **Premii:** locul I la Sesiunea de Referate și Comunicări „Creativitate și eficiență în învățământ”, Aprilie 1999. 2001- „Aici nu sunt cuvinte”, poezii, Ed.Amurg Sentimental; 2002- aprecieri critice în cotidianul Primăriei Municipiului Cluj-Napoca - „Curierul”; 2002- periodicul național independent „Moftul Studențesc” - octombrie 2007 și martie 2008 - Revista culturală „Oglinda Literară”!

Paznic peste înserări

Paznic peste înserări mi-e sufletul ce cântă
Tristețea din sonete, suspinele din valuri,
Doar noaptea-n așteptare tăcerea mă încântă
În greutatea clipei peste străine maluri.

Paznic peste înserări mi-e sufletul ce râde
În agonia zborului rănit, pierdut și nins
Amurgul mă privește și ceața îmi surâde
Când îmi schițează șters frânturi de paradis.

Paznic peste înserări mi-e sufletul ce-așteaptă
Zâmbete timide pe-aripi de pescăruși
Cu dorul cel sfârșit în iz de pâine coaptă
Și flori de măr albastre pe nedeschise uși.

Paznic peste înserări mi-e sufletul ce plânge
Eternitatea clipei pierdute prea curând.
Un vis deschide cercul, renașterea din sânge
Mă voi hrăni cu noapte, dar nu se știe când.

Voi, oameni de zăpadă

De ce atâtea întrebări
Că nu am fost, că nu mai sunt
Și-atâtea gânduri au urmărit
În paradisul muribund?

Că nu mai sunt ce-am vrut să fiu
Îndestulat cu îndoaială,
Priviri ce lăcrimau pustiu

Și-un gol ce nu-l mai pun la socoteală?

De unde vin atâtea întrebări?
Cuvintele-mi rămân paralizate-n glas;
Răspunsul crud e pleavă pe cărări
Zbătându-se agonic sub fiecare pas.

Că nu am fost, că nu mai sunt
Secunde desenate în păcat?
Că nu răspund chemării părului cărunt
Pe sufletu-mi mereu resuscitat?

Din a cui viață să vă dau răspuns
Avidul ego, hâd să-l mulțumească?
Am doar ispite înecate-n plâns,
Târzii speranțe nu vor să-mi plătească.

De ce să mă dezbrac de taină
Și trupul vlăguit să nu miroas-a Rai?
Neînțelegerea e singura mea haină
Cu căptușeli de vină, de iarnă-n luna mai.

Azi, ca și ieri, cu visul sugrumat
Purtat în pași de vals, pe brațe de tenebră
Am vrut să cânt și m-ați împiedicat
Voi, oameni de zăpadă dezghețați de febră.

DRAGOMIR CIPRIAN

S-a născut pe 11.09.1985 în Ploiești.

Motto: Intelligenti pauca!

Membru al Cenaclului Literar „Orfeu” de pe lângă Biblioteca Județeană “N. Iorga” – Ploiești; Membru al Cenaclului „Club T” – revista literară „Țimpul”; 2008 – inclus în cercetarea bibliografică “Creații literare de autori prahoveni 1968-2005” – Marian Chirulescu; 2008 – lansare volum de poezii „Gânduri pentru calcâie goale”; 2004 – 2008, colaborări cu publicații locale și naționale; 2006 – creații publicate în antologia literară „Icoana Cerului”; 2005–premiul special pentru debut – Concursul internațional „Poezie pentru Europa”, Germania

Zbor melodramatic

Roșu în zbor albatros
Un zmeu ombilical cusut de orizont
Ori sărut ca semn de carte pe pagini albastre
Describe memorii proaspăt uitate
Vreau să furi câte un mâine
În fiecare zi, să prăbușești timpul
Piramide de nisip ori scoici reanimate
Straturi de cer le vor cerne

*Ia-ne cu tine pasăre în salbă
Poarta-ne seva uscată pe sfere
Lăsându-ne jertfă zeilor tăi*

Vitralii berbere

*Limbi scurse din minareturi
Răsună în cuburi de lut și case din păr de cămilă
Trec orb printre ochii cusuți pe bumbac
Nu pot pipăi, am în palme străzile arse
Gust de hariră în sufletul meu
Descopăr că sarea din mare la soare
Vino Fatima! împarte cu mine fructul deșertului tău
Din răsărit pe sub dune să mușcăm franțuzește
Leagă-mă cu fire din laptele pieptului tău
Și fură-mi ființa în pântec
Lasă-mi o viața subțire de hienă
Un punct, un cuvânt... atat să fiu eu*

Desfacerea femeii

*Vei fi OM de mâine, i-a spus
Praful râdea...
Colac se avânta îi rece stăpân peste lume gonea
Prinde-mă Doamne!... și leagă-mă în chip de-ai să poți
Eu sunt un duh aici și aieva iar tu doar o voce uscată
Cerul s-a ars și mâinile au început să cadă de sus
Praful țipa legat de pământ, blestemat să privească
doar... norii
Se deștrămă aiurea într-un chip de durere
Iar vocea i-a spus: Vei fi femeie!
Să macini o viața și veșnic să plângi
Să naști și să mori fără ca vreodată, să afli
Ce barbat aș fi vrut Eu să fi.*

Unghia lumii

*Vite o unghie cu fața murdară
Întinde grimase vulgare pe creștetul său
Îi dă ploaie și cântec sfios ca de-o vară
Ascunsă de silă și teamă morbidă de moft
O mângâie des și-i cere într-o doară
Fie un gând de ocară ori tuse afumată cu ceară
Să moară în cerneală, să-i uite de margini
De numele vechi cu care măsoară
Omul nu este altceva decât unghia sa
Mai prejos decât ea vidul său de ateu
O vede zeiță de seu și rugină.*

DUMITRĂCHESCU IOANA

S-a născut pe 25.07.1987 în Oradea. Este studentă la Facultatea de Științe Politice și Științele Comunicării, Secțiunea Jurnalism, Universitatea din Oradea.

Durere poetică

*Mă inund lângă sticle și borcane goale
Cad peste ele, îmbătată de mirosul unei flori
Mă doare trupul, tot ce e al tău mă doare
Căci ce e al meu s-a rupt demult.*

*Mă revărs în nemaigăsite valuri
Pline de iubire magică și Divină
Unde e eternul din mine să te vadă?
Dar nemurirea ta pitică?*

*Te doare? Țipi? Lovește-mă cât poți
Te aud în gând cum mă înjuri de Sfinți
Deși te-am iubit la fel de mult urăsc acum
Această iluzie pierdută-n fum.*

Dușmanul numit timp

*Văd culori aprinse și norii plutind pe un cer inundat
De timp.
Vise și iluzii toate pier în Univers
Avem doar o singură forță și un singur vers.
Iubitule, nu e minunat, tot ce avem?
Poate alții cauta în zadar și noi de dor nu mai putem.
Gândește-te! E poate doar o altă zi pierdută
Dar să nu o terminăm în ceartă
Nu vreau o durere obscură.
Țic tac, îl aud... e chiar el! Dușmanul nostru!
Aveam o speranță nebănuita dar m-a dezamăgit
E un monstru.
Nu mai am nevoie de el, să plece în noapte cu bine!
Căci singurul gând care apare, e că te vreau lângă mine.*

FELDIOREAN FELICIA

S-a născut pe 08.07.1968 în Brașov. Debutează în 2009 cu volumul de poezii "Celor fără vină", Editura Anamarol-București, traducere în limba franceză de prof. Constantin Frosin. Colaborări în reviste- "Ecouri literare", Vaslui, "Le courrier international de la francophilie", Galați, "Phoenix", Atlanta.

Ultimul sărut

*Strivește-mi lacrima-ntră gene
Strivește-mi ultimul sărut
Căci am jucat pe atâtea scene*

Doar roluri dintr-un teatru mut.
Strivește-mi visele în palmă
Strivește-mi sufletul sub pași
Căci a venit ultima toamnă
Și poți prin frunze să mă lași.

Strivește-mi lacrima iubirii
Strivește-mi și privirea -n zori
Dar nu uita că fericirii
I se cuvîin atâtea flori.

Strivește-mi lacrima-ntr valuri
Strivește-mi viața în zăpezi
Și vino-apoi cîntînd pe maluri
Din cînd în cînd să mă mai vezi.

Strivește-mi clipelile în noapte
Strivește-mi nopțile în zori
Căci ultimele mele șoapte
Se pierd încet, printre ninsori.

Strivește-mi gîndul și-amintirea
Strivește-mi ochii verzi în flori
Și-n veci să nu-ți întorci privirea
Căci m-ai uitat de atâtea ori.

Noi am jucat pe atâtea scene
Doar roluri dintr-un teatru mut
Strivește-mi lacrima-ntr gene
Strivește-mi ultimul sărut.

FOCȘA CARMEN

S-a născut pe 8.08.1950 în București.
Este absoventă de filologie și profesoară la Școala nr.47
din București. **Motto:** „Copacii ridicau crengile/Ca niște
ostași epuizați”. **Cărți publicate:** „Infernul se numea
Doina sau radiografia unei sinucideri”. (Editura Amurg
sentimental, 2004); „Părul tău albînd, păgânească
tămăie”, Editura Amurg sentimental, 2005;
„Cofortabila singurătate”, versuri, 2006; „Strigăte și
semne”, versuri, 2008. Colaboratoare la majoritatea
revistelor literare. Membră a A.S. din București.

Din lumea încă neîntîmplată

Dacă-l numesc, acel ceva chiar se întîmplă
De pildă, suntem priviși printr-un bob de rouă
Mișcîrați încît nu ne mai găsim locul
Cuvenit nouă.

Cu spaimă ating această liniște care nu-mi aparține,
Această lume care n-a fost niciodată a a mea

Ca o dimineată încețoșată
Cînd soarele se despica
Și melcii se rostogoleau în cochilii ca niște
zaruri

Care n-aduc noroc niciodată
Iar noi, la rîndu-ne, îi priveam printr-un bob de rouă
Din lumea noastră încă neîntîmplată.

Nunta

... nuntașii purtau flori în piept
Ca pe niște gloanțe albite de sare
Se mirau că, deși ucși,
Se bucură și rămân în picioare.

Mireasa-alcătuită din pulberi stranii
Răscolite deodată
Își odihnea neființa
Pe câte-o rază întunecată.

Și știau că se lasă noaptea peste copaci
Și peste pietre și peste fiecare...
Lîncede muzici dormitau. Începea toamna.
Văzduhul se pregătea
Pentru crucificare.

La fereastra clasei a șasea

În recreația mare
Priveam o fereastră spre curtea vecină cu școala...
Răsărise iarna demult; dar eu abia atunci o vedeam
Îi auzeam hohotele verzi, aproape sfidătoare, sub ploaia
de mai

Ploaia spornic. Recreația încă nu se terminase
Parcă fiecare strop se oprea o clipă
În fața mea.
Priveam cu nesaț. Stratul pe care crescuse iarba
Era puțin ridicat, ca un mormînt proaspăt.
De la fereastra clasei a șasea
Am știut că în curînd la fel va ploua

Pe mormîntul mamei
Și trebuie să-ncep să mă deprind cu gîndul...

FREȚ ANA MARIA

S-a născut pe
31.07.1981 în
Cîmpina, Prahova.
Motto: „Sufletul
omenesc nu poate
suferi golul și oriunde
il gasete pune poezie.”
(N. Iorga)
A publicat o poezie în
ziarul local „Spicul de

Șipote”, *Miracolul vieții*, în 2009.
Tu taci, eu tac...
Tu taci, eu tac
Și-ncerc să mă prefac,
Azi fugi și mâine te apropii iar
Și parcă totul e-n zadar.

E lungă zarea între noi,
Tu taci, eu tac
Și nu mai vîi ca alte dăți prin ploii
Ca să tăcem în doi.

De ochii tăi îmi este dor,
Sărutul ce ți l-am pierdut,
Tu taci, eu tac,
De mult nu ne-am văzut.

O barieră între noi s-a pus
Și de-ar veni c-un tren accelerat
Doar un cuvânt... ar fi de-ajuns
Tu taci, eu tac.

FRUSINOIU AURA-ELENA

Fără...

Nu ne plac
Aerul, respirația, boarea
Fără păcatul sării în carnea
Ce te-a simțit.

Nu ne plac
Oceanele, mările, izvoarele
Fără piatra cu semnul alb
Ce ne-a zdrobit mădulele.

Nu ne plac
Artiștii, poeții, boemii
Fără privirea atinsă de plâns.

Nu ne plac
Pandorele fără speranțe,
Nici Ahili fără călcâi,
Dar sufletele arse
De rece și cald,
Bătătorite pe pietrele albe,
Înnebunite de singurătate,

S-a născut pe 30.11.1973
în Mizil, Prahova.

Motto: „Nimic nou sub
soare”.

Articole publicate în
revistele „Fereastră”,
„Albina românească” și
publicațiile „Poștașionul”
și „Mizilul”.

Strivite de iubire,
Renegate de Jos și cerșite de Sus... ne plac

Îndemn

Iubite, aș vrea
un singur semn de dragoste din partea ta:
de va fi să mă cauți cîndva
la ghișeul de suflete pierdute,
să vrei să mă aduci înapoi.

Explicație

Mi s-au boțit hainele de curte!
Le-aș schimba, dar mi-e teamă
că nu mă vor mai recunoaște...

Mi s-au împăienjenit ochii!
I-aș închide, dar mă doare sufletul
la gîndul că nu mă mai vezi...

Mi s-au crispat buzele!
Aș plînge un cuvînt, dar mă tem
Că m-aș plictisi apoi de moarte...

Labirint

Am deschis-o.
Scârțâia cu vaier surd.
Am plâns mult și fără rost... eu o făcusem așa.
Am mers tiptil, ca hoții în catedrale,
m-am temut, dar am mers mai departe.
După prima ușă mă așteptau ai mei.
Le-am făcut semn cu mâna,
dar au tăcut.
După un paravan era el, neatent și...nimic.
Nu m-a văzut când am ieșit.
A urmat atingerea mâinii mici.
M-am cutremurat
și am urlat la Dumnezeu să nu mi-o ia.
Mai sper și azi că m-a auzit și nu s-a supărat.
Am scârțâit, bușit, trântit multe uși,
mai grele...
Altele nici nu existau, dar eu le-am simțit acolo.
Din când în când, unii intrau și murdăreau încăperea.
Nu am reușit să șterg după toți și nici nu mai am timp și
chef.
Parcă se aude ceva...
Bate
Sau mi se pare mie
Trebuie să plec?
Păi... nu m-am găsit,
mai stau puțin!
A... Nu era pentru mine?
Atunci de ce nu mă mai văd,
de ce s-au închis toate ușile?

Nu mai găsesc ieșirea
și grăunțele de lumină
au fost devorate de umbrele alea de acolo...

GHEORGHE BÂLICI

S-a născut pe
03.02.1963 în Hîlîuți,
județul Bălți, Republica
Moldova. Este
funcționar public la
Primăria din Chișinău.

Motto: Scopul
scuză... miziloacele.

Cărți publicate: „Floarea
din inimă”, poezii, 1991;
„Contra bolilor de stat”,

epigrame, 2001; „Epigrama de dimineață”, epigrame,
2003; „Cu limba de un hexamentru”, epigrame, 2008;
„Coșul minim de răs”, epigrame, 2009. **Colaborări:**
„Literatura și arta”, „Epigrama”, „Timpul Satiric”,
„Jurnal de Chișinău” și alte ziare și reviste din țară și
din Republica Moldova. **Multiple premii** la festivalurile
de epigramă și umor din România și R. Moldova.

Amintiri

O, blândul dascăl de liceu,
Ce ne spunea c-ar fi nepotul
Lui Eminescu, fi'ndcă totul
Știa din versul lui mereu!

Ca să mai tacă-i era greu
Și recita fără oprire
Din strofa Lui de nemurire,
Din poezia Lui de zeu.

Iar noi, copiii, în complot,
Văzând cum spune menestrel
Din Eminescu-aproape tot,

Credeam, neștiutori, că el
În clasă a intrat nepot
Și va ieși din ea... bunel.

Imnul bețivilor

Noi am băut atâția ani la rând,
De când suntem am stat pe băutură,
Butoaie-ntreși am răsturnat pe gură,
Știind că vom muri, tot bând și bând.

Ne crede lumea că am fi nebuni,
De aia hotărâm, ca șansa pură,
Să nu luăm în gură picătură,
Să nu mai bem măcar vreo două luni!

Ce sunt deci două luni de-nsingurare,
Când veselă noastră noi o dăm
Pe viață așezată și-ntristare?

Așa fiind, în inimi noi aflăm
Puteri atât de mari, c-am fi în stare
Chiar și vreo două... marți să rezistăm.

Paza mondială

Bătrâna-mi mamă ce spunea odată
De ruși că stau în cosmos mai mulți ani
Și-i urmăresc de sus pe-americani,
Și-o boambă au de-asupra lor legată,

Ce nu dădea pe viață nici doi bani,
Așa cum o avea încrâncenată,
C-a tot muncit mereu de mică fată,
Crescând pe câmpuri pâine la dușmani,

Acuma are-n ceruri cozonac
Și prețuiește mult mai tare viața,
Căci vede rușii în țări ce fac

Și ca să nu se-ntâmpie boroboața,
I-alungă din al cerului cerdac,
La boamba lor ei să nu-i taie așa...

GORONEANU BOGDAN

S-a născut pe
20.05.1991 în Ploiești.
Este elev în Colegiul
Național „Mihai
Viteazul” din
Ploiești.
Motto: întins în
norodnaya.

Ele sere totuși finiesse divant di soper.

„Ne semnăm în fiecare zi
Să ne cunoaștem mai bine.
Iscălitura... mugur sterp
al unei planete dopate
de restul pixului.

Fiecare linie trasă conturează
O percepție fantastică,
Întotdeauna definită prin conceptul
Unicilor – unicilor comunale.
Unicul cuvânt desemnat
Ce prevede cutremurul devastațiilor
-Devastatori.

Lipsit de substanță ca și timpul,
Seară fiind întotdeauna,
În mintea fiecăruia.

*Cuvânt și-atunci –
Când îți definești (Z)eu,
Semnele sunt plasă...
Exploziei Spiritului.*

*Simpla semnătură,
Mă lasă închis –
În viorile muzicienilor avangardiști.
Semnează-te!”
Și așa, umila fereastră,
Închisă din nou ca un mormânt...
Destul de rece, disimulatoare,
Îmi trimitea-n punguțe-un gând.*

*Ea, dărâmată al culoarului,
În tandem cu circul piemontez,
Piloteaza raze de soare...
De fapt, raze de ploaie,
Poluând mediul carceral
Cu vacuole ieftine, murdare.*

GRIGORE MIHAI ALEXANDRU

*S-a născut pe 14.05.1977,
în București.*

Motto: „Nimic nu se pierde, nimic nu se câștigă, totul se transformă!”

A publicat articole în ziare și publicații de specialitate în domeniul imobiliar și de consultanță în domeniul evaluărilor.

*Morală: Albina fără stup e victimă curată
Dar când este în roi puterea-i e triplată!
Nu vom produce miere decât când vom avea
Dorința și puterea pe noi de-a ne schimba!*

Alegeri prezidențiale

*E țara-n sărbătoare, avem tur de scrutin
Alegem Președinte și mai avem puțin!
Cu toții ne-ntrebarăm de s-a schimbat ceva
Căci vrem cu toți schimbarea și pe altcineva!*

*Alegerea e tristă, avem două echipe
Ce-și promovă șefii. Principiul e: să țipe!
Țipă unii la alții, se-njură și se bat
Problemele rămân, nicicum nu s-au schimbat!*

*În lume—asta gripată, transcende o idee
Ori suntem idioți, ori buba-i la ... comee!
Suntem deficitari pe orice plan dorim
Ne plângem că sunt hoți dar noi îi proslăvim!*

*Avem numai probleme dar noi le agravăm
Căci nu facem nimic, ci doar epigramăm!
Suntem ai poeziei iluștri ași pereni
La un pahar de țuică suntem mereu sereni!*

*Iubim mereu scandalul, ne place coțcăreala
Dar de muncim un pic, ne-apucă amețeala!
Avem genă latină, aș! Mai degrabă ioc!
Suntem un rod sinistru, un fel de iarmaroc!*

*Ne place frumusețea, numai pe dinafară
Ne dăm cu vaselină, suntem păpuși de ceară!
Noi superficialitatea o ridicăm în slăvi
Avem ce merităm, să fim la-mpins de tăvi!*

*Finalul e aproape, alegerea-i fatală
Din două rele mari, care e cea letală?
Sunt lupi în haine albe, de doctori nepătați
Dar fără de halate, sunt măcelari versați!*

*Posedă aceeași damă, Politica se cheamă
Sau ea pe ei-i posedă, băgăm oare de seamă?!*
*Mixtura este simplă, aluatul e la fel,
Coca ne balonează, produsul e un gel!
Cerneala se usucă, încet, agonizant
Votarăm toți produsul... dezodorizant!
Suntem în plin tsunami, fugim care-ncotro
Explozia –i aproape, compusul este nitro!*

*Bășica asta mică, pe care o umflară
Nu va putea s-ajungă la scară milenară!
Și când, cu gălăgie, va exploda odată
Îi va topi pe toți, cu fața lor cerată!*

ILIE ANDRA CRISTINA

*S-a născut pe 11
10.1982 în Plopeni,
Prahova.*

Motto: „Viața este o clepsidră ce nu poate răsturna timpul.”

Premii, distincții:

2000:

-premiul I la concursul de proză “Rezon”
-premiul special pentru profesionalism în redactarea Revistei “Noi”
-premiul I, Festivalul “Lire en fête” (creatie în proza), Alliance Française

2001:

-premiul “N. Stănescu”; Concursul „M. Eminescu”, lucrarea „Mircea Eliade – hierofanie: sacru si profan”;
premiul I pentru literatura, Festivalul “Semper Sitis in

Flore"; "35 de ani de activitate a Universității Petrol – Gaze", Ploiești, cu lucrarea "Fericirea – între mit și realitate"; 2003: participare la Simpozionul Național Studentesc "W. Shakespeare" - Galați.

Publicații

"Noi" - nr.1 : „ Personalitatea ” “ De- aș mai putea ” - nr.3 : „Adio... ” „Au fost ”, “Charme de la reverie ” “ le bonheur ”, “En revant”, „Moi aussi ”; “Sinteze ” - nr. 3 (1999) “ Floarea din suflet ” ; „Doar pentru tine ” - nr. 5 (1999) “ Totuși... ” ; - nr. 1 (2000) ; „Sarpele” ; “Oglinda Câmpinei ” -nr. 99 (1999) : “Dorința” (versuri) nr. 33 (2000) : “Dorința ” (proză) - nr. 75 (2000) : “ Au fost ” ; “Clanul liceenilor ” nr. 4, 2000 “ Fac ce vreau cu viața mea ” ; “ Armonii de toamnă ”, 2000 - placheta Cenaclului „Orfeu” ; „Antologia grupului de la Ploiești ”, 2000 - plachetă, coordonator: Victor Sterom; “Ploieștii ”, săptămânal prahovean) - nr. 1080, 15-21 august 2002 : “Buletinul Universității Petrol – Gaze, Ploiești” (Seriile Științe Umaniste) – volum LVI, numărul III / 2004: “Pedagogia echilibrului întuneric – lumină în tragedia Hamlet”.

Poveste

Am desenat un copac –
Și ramurile erau din brațe,
... degetele oamenilor care visează,
Unghia celor care scriu.

Am pictat o casă –
Și geamurile erau din ochi,
... genele celor care dorm,
Pleoapele oamenilor care vorbesc.

Am scris poezia omului
Din copacul în care avea o casă
Și am gândit că
cel care nu are inimă –
va scrie povestea din...
degetele genelor care trăiesc.

Cuvânt

Simt că îmi fierb cuvintele în sânge
strigând de durerea punctuației
Am nevoie de verbul care șterge,
de punctul care taie versul.

Strofa își alege un titlu
și caut metafora să rimeze,
Pagina albă refuză numărul
Nu știu ce să scriu,
... pixul mă lasă!

Îmi aprind o țigară

și sper să aud
melodia unui cuvânt,
Îmi vâjâie capul
... și sângele arde cuvinte,
Mâna se apleacă peste foaie
și – titlul alege strofa.

ILIOSU FLORINA

S-a născut pe 12.04.1992 în Udupu, Teleorman
Este elevă la Colegiul Militar Liceal "Dimitrie Cantemir" – Breaza.

Motto: Trebuie să aduni pietrele ce ți se aruncă. Ele sunt începutul unui piedestal.

Aieva

Atâția ani... și dorul vieții
Ți-a înclăștat privirea
În frunza de nuc;
S-a întors binecuvântarea cerului
S-a întors, dar ei nu se mai întorc.
Pe-aceeași bancă putredă de ploii
S-a adunat cu anii amărăciunea vremii...
Și încep să văd aieva...
O văd aieva și văd cum îmbătrânesc
Văd cum o dor anii, cum îmegresc privirea-i.

Cu păr cărunt, cu triste mâini
Mai mângâie creșul
Și ar mai vrea să scuture
Din el copiii firavi cu buze roșii.
Zidește clipele în viață,
Zidește amintiri tăcute
Și mai zâmbeste suav
La auzul tinereții...

Trecut-au anii și singură
Mai mișcă printre buze
Un basm și-așteaptă un zâmbet de copil,
Dar timpul mi-o lasă singură,
Mă lasă s-o aștept
În zadar...
Căci anii trec,
Mamă !

Dincolo...

Uite, au mucegăit pereții cavoului
Și e veștedă ploaia!
Au amorțit plopul la capul mormintelor
Și-aștept ca vântul gol
Și rece
S-aducă vești din lumea celor vii...

Acum e liniște...

IORDACHE ANDRA

S-a născut pe 29.06.1993 în Vatra Dornei. Este elevă la Liceul Teoretic „Ion Luca” din Vatra Dornei și a avut coordonator pe d-na profesoară Romanică Jenica. **Motto:** „Când mediocritățile sunt încununute cu lauri, fiți siguri că valorile sunt proscrise!”

A publicat în revistele: „Altfel”, „Pe firul vremii”, „Creații literare”, Antologia „Romeo și Julieta la Mizil”, 2009. **Premii și distincții:** Mențiune la „Nichita în luna lui Marte” - ediția a II-a „2008”; „Tînere condeie”, proză 2005; Concursul Național „Mihai Eminescu”; Mențiuni – 2005, 2006, 2007, 2009; locul III: „Tînere condeie”, 2008, Proză, locul III: „Tînere condeie”, 2009, Proză, laureat faza națională: „Tînere condeie”, 2008, Poezie, Locul II „Nichita în luna lui Marte”, ediția a III-a 2009, laureat faza națională: „Tînere condeie” 2009 poezie, Concursul Național „Marin Sorescu”, Rm. Vâlcea 2009, locul III proză, locul II poezie; Volum 2009 - volum colectiv „Galaxia Inocenței”.

Pulsați pur!

Anonimă
Mă ridic și mă închin
La plăci de ciment
Iar liniștea,
Liniștea are putere de viață și de moarte..

Am ajuns să curg,
Mă defragmentez în picaj liber
Unghiile nu îmi mai cresc. le acopăr cu mâinile altora
Amprentele șosetelor au rămas suspendate acolo sus
În tavanul care-mi comprima proiecția scheletică
Îngustându-mi perspectiva fragmentată aleatoriu ...
În cristale de zahăr,
Puzzle-uri ludice...
Descifrez cu creștele degetelor
Vene virgine ce pulsează violent
Simt și ele aroma
De circ cu iz contemporan
Încerc să vă înnod sforile de scena vieții
În abisul clipei de regie sarcastică
Trag din actori putere,
Cum reveriile cerești
Trag din spațiul cosmic materie!
Prin flerul lor
Plagiind, sugând, furând!
Acaparează nesimțirea dintr-un zâmbet

Răscolesc valuri iregizabile de himere
Evocând apusul
Privești subțire din planul oniric
Își sprijină coatele pe umerii obrazilor
Trag cortina!
Dimineața închide parantezele!

Haos diform de forme ideale

Tremur incontabil,
Adesea aflu cum e să te rătăcești
Floarea soarelui e atât de înaltă
Redimensionează soarele însuși
Îl înghite, îl leapădă... se visează Zeu!

Constrânsă de variații periferice, exercitate de voi!
Rândul solfegiat din cerneală banal confundabil
Devine mediană între jumătăți de partitură
Concluzii vechi învie mișcându-mi conștiința
Într-un soi de rumoare a nimicului!

Se încețoșează brusc.
Conturul scaunelor visează calmul de fulg ce-l înfloreste
morfina. Simbioza sentimentală îmi penetrează spiritul
impregnat de volatilități aparent înșelătoare;
Lăsându-l să zacă dezbrăcat, hârțuit în mizeria lascivă
Aici ne despărțim!

Rup, hașurez,
Drumul meu, de calea ta, de-a voastră...
Căutați doar intensitate. Jalnic!
Trăiți varietăți extreme
Vă mințiți decăzând într-o confuzie de trăsături morale
Unde întâmplarea și arbitrarul.
Joacă teatral realitatea.

Asta e mintea mea, casa mea
Glontele se transformă în limită, te plafonezi!
Eu nu fac asta mi-e frică de voluptăți,
Eu nu fac nimic altceva!
Uit de tine, te abandonez!

ISACHE FLORICA

S-a născut pe 17 02 1968 în Roșiorii de Vede, Teleorman
Volum de versuri-, Ieșirea din anotimp”, Ed.Punct.
A publicat în revistele: „Drum”; „Caligraf”; „Meandre”;
„Dealul Melcilor”; Cetatea Culturală”; „Fereastra”.

iluzia

sechestrată în propriul trup
plutesc în lichidul amniotic
la 40 de grade.
Aștept să mă nasc pentru a te îmbrățișa,
doar un deget nu are cătușe.
Iluzia matcă
trăită pe ambele părți,
măsoară apropierea în distanțe.

eclipsă

privesc prin sufletul tău de sticlă colorată
cu rujul femeilor
care și-au cioplît
chiup în artere...

O eclipsă totală.

depărtarea

car depărtarea în poșeta cu obiecte
pentru mascat imperfecțiunii
și comprese cu rivanol

trandafirilor răniți
de aerul prăbușit între noi,
peste noi...

precizie

Patul îți păstrează
forma nocturnă a trupului... neșifonată,
numărând bătăile așteptării.

Ai o pată de lună pe umăr.
Mi se reflectă în fundul de ochi.

Nicio busolă nu recunoaște mai bine
drumul prin mine
decât mâinile tale...

IUHAS IANA

S-a născut pe
19.9.1967 în
București.

Motto: „Ochi pentru
ochi și lumea va
deveni oarbă.”

1999 - 2000: Poezii
publicate în revistele
„Mami”, „Biserica de
lemn”, „Placebo” și
„Dimineața”. 2001:
Premiul II la
Concursul Național

de Creație Literară „Dimitrie Bolintineanu”, 2004;
apare în volumul „Povești de la bunici... pentru pitici”
povestea în versuri „Poveste din pădurea fermecată.”

Amintiri

mărșăluind cu rănilile deschise
prin valea amintirilor în care ne-am rătăcit,
vinovați de a fi fost prea mici
pentru niște vise atât de îndrăznețe,
noi și plângerile noastre fără sfârșit
pentru ce ar fi putut să fie și n-a fost niciodată,
împiedicându-ne mereu în propriile destine,
fără să avem curajul de a ne asuma răspunderea...

vom ajunge oare la liman?
vom reuși să stăm pe propriile picioare?
ne vom simți în stare să punem un genunchi în pământ
de câte ori vom greși,
ne vom cere iertare?
vom învăța să spunem „te iubesc”
atunci când toate celelalte cuvinte ni se vor sfârși,
vom ști să ridicăm o insulă
din singurul cuvânt rămas?
noi și amintirile noastre
vom avea puterea să mergem mai departe prin furtună?

Autoportret

Pentru păcatul de a mă fi născut ca o promisiune
și de a fi devenit o mare dezamăgire

Pentru iubirea dăruită tuturor celor
care păreau că nu merită să fie iubiți

Pentru refuzul de a face cale întoarsă
de fiecare dată când am pornit la drum

Pentru încăpățânarea de a rămâne eu însămi până la
capăt
în ciuda celor care n-au crezut niciodată în mine

Pentru toate acestea și multe altele
ar fi timpul să-mi cer iertare
dacă nu s-ar confunda atât de mult cu ceea ce sunt
încât ar însemna să-mi pară rău
că există

JIANU LIVIU

S-a născut la Craiova în 1961. Este membru al
Societății Scriitorilor Olteni. **Moto:** „Excellsior!”

Seară de Crăciun

Mai vine Moșul taimic, în seara de Crăciun,
Și-aduce la copiii ce-au meritat, cuminții,
Atâtea daruri dalbe, căci Moșul este bun,
Atâta bucurie – dacă muncesc părinții –

Cu barba lui cea albă, și cu veșmântul roșu,
El vede lângă bradul înalt, cu ochii minții,
Poveștile pe care cei mici le spun la moșu',
Și-și șterge-adesea ochii – dacă muncesc părinții –

Cu ochii mari, copiii îl află, și măsoară,
Și barba, și mustața, i-ar încerca cu dinții,
Aieva este Moșul? Le va aduce, iară,
Tot ce i-au scris, de-o vreme? – dacă muncesc părinții –

Și Moșul le aduce, de unde, nu se știe –
Ce sacrificii face, un an întreg, ca sfinții –

*Și-așa puțin le cere – un cânt, o poezie –
Pe rând, din sac, le-mparte – dacă muncesc părinții.
Și-ncet, încet, el pleacă – în urma lui, le lasă
Obrajii roșii, ochii, sclăpind – și rugămintii
De-a mai veni la anul, răspunde: „Sunt acasă,
Cu voi, întreaga viață” – dacă muncesc părinții –.*

KOSA MONIKA

S-a născut pe 24.7. 1993 în Satu-Mare. Este elevă la Colegiul Național „Kölcsey Ferenc”.

Motto: *Țeșurile și triumfurile sunt sarea și piperul vieții. Iar poezia cea care o îndulcește.*

Zorii de zi

*Un lac secat transformându-se în oglinda
lunii slăbite de soarta unor destine
sufocate în propriul venin...
Pădure amorțită
în brațele suferinței nerostite, înecate
În apa morții... Ecouri răsună disperat, în van
Metamorfozând în tăcere apăsătoare
Noaptea moare în brațele ucigașe
ale răsăritului de soare...
Lumina pătrunde în colțurile cele mai ascunse
ale naturii contopite cu coroana
noptii ucise... Chinuri sfâșietoare, rupte
În mii de bucățele transparente...
Mult prea goale. Oh... letargie
în suflete izgonite din realitate...
Prea multe răni uitate, redeschise
De trecutul cugetărilor, duse
Pe aripile vântului, supuse,
Izvorând lacrimi din glasul înghețat
al jarului, stingându-se în ochii palizi
ai muzei sugrumate un strop din
stofa lirei uitate...*

LĂCĂTUȘ ANDREEA

S-a născut pe 6.12.1993 în Buzău. Este elevă la Liceul de artă „Margareta Sterian”.

Motto: *Magic-sumbră-i umbra ta. Premii și distincții: locul I la Concursul național de eseuri „Dezlegare la cuvinte”, 2009; locul II*

la Concursul de creație literară din cadrul taberei internaționale „Ioan Alexandru”, Bisoca 2009, dramaturgie; Premiul II la Concursul național “Marin Sorescu”, Rm. Vâlcea, 2009; Premiul al III-lea la concursul național „Nichita Stănescu”, poezie, Dr. Turmu Severin, 2009; Premiul al III-lea la concursul internațional “Veronica Micle”, Iași 2009; prezentă în antologia concursului „Nichita Stănescu” și în caietul de creație al taberei internaționale „Ioan Alexandru”. Am colaborat cu ziarul „Opinia” din Buzău, cu Revista Scriitorului (online) și cu revista „Noi Nu!” (online).

Faleză de iarnă

*cu trupul tău firav și nopticel
te-ai așternut ca o pecete asupra inimii mele
tenișii ți s-au prefăcut în fluturi nișe;
au hoinărit,
și-au întâlnit într-o îmbrățișare
camera aceea goală pe care trecătorii
o hrăniseră cu resturi menajere.*

*om nopticel cu pieptul plin de sare
ultravioletul ochiului tău luminează
camera obscură a așteptărilor mele.
developez clipe cu noi și le întind
să se usuce pe piele,
ca atunci când ne uitam unul la altul și râdeam.
închideam lumea din jur într-o capsulă mică
și-o trimiteam în spațiul cosmic.*

*umbli cu tălpile ruginii
și nu-ți stă în fire;
trupuri lungi de nimfe cu cercei infernali,
împlețiți din iubirea bărbaților tineri
se-ncolăcesc în jurul tău ca dependența.*

*pașii își lasă umbra tatuată pe asfalt;
în urma lor, tăcerea vine cu gura enormă, deschisă.*

*îți apar ca o briză caldă și aspră
scârțâitura de roți și lacrimile mele
părtinitoare: una confundându-se cu ploaia
cealaltă prelingându-se pe piele.*

Țrepte spre ne. Flashuri

*ca un plic de ceai pe marginea
uitării.
o infuzie de cioburi cernute
prin nori. prin noi,
așșderea.*

*niște scări concentrice
pleacă spre buza ta superioară.*

să te tot duci în spirala
depărtării de sărut
cu fiecare sunet.
și nici
măcar oja gri,
nici măcar degetele tale
lungite de vremea de-afară,
de mersul trenurilor de
așteptare...

așa arată vasul ăsta căpțușit cu
oglindea din lutul olarului
în care îmi apar ba
un ochi, din mâna ta ba
urechile din Ștefan cel Mare și
o limbă descătușată peste niște buze
dezbrăcate,
goale.

dă-mi înapoi
tot ce-ai închis acolo
ca într-o pâine.
înapoi.

LASC ANDREI

S-a născut pe
04.04.1992 în
Măgureni, Prahova.
Este elev la Colegiul
Național „Nicolae
Grigorescu” din
Câmpina și o are ca
profesor coordonator
pe d-na Luminița
Mischie. **Motto:**
Sunt tot ce vreau să
fiu, apus între
solstiții.

Paralelă

Noaptele cu lună plină
Șoaptele pierdute-n vânt
Fiecare gest mărunț
Umbrele care se-nchină
Toate mor la răsărit...

Irisul cu crustă-amară
Din priviri nebănuite,
Gândurile otrăvite
Și scâlpirile de ceară
Toate mor când noaptea vine...

Măinile-ncețstate crunt
Și plimbările prin ploaie,
Glasul, inima vioaie,
Visul și pasul mărunț
Toate-s moarte sub zăpadă...
***

Noaptele de agonie
Și ecourile-amare,
Umbrele înșelătoare,
Gesturile de furie
Mă atacă la sincron...

Iris dilatat anemic
Din priviri pierdute-n gol,
Gândurile din nămol
Și scâlpiri cu rol eretic
Mă crucifică cu sete...

Măinile-ncețstate crunt
Și plimbările prin umbră,
Glasul și esența-i sumbră,
Visul spulberat în vânt
Se agață insistente.

Evadare

Mă legi de copaci, am sufletul zmeu
Îmi coși rana arsă și unsă cu sare.
Genă ce o port se numește visare.
Aș vrea să te cred dar eu sunt ateu.

M-așterni la intrare ca pe ultimul preș
Mă mângâi cu talpa ca pe-un muc de țigară.
Mă înveți să prizez o faină amară.
Ești un drog real care nu va da greș.

Mă tulburi, m-agiți, mă induci în eroare...
Ești știință exactă, ești plus infinit,
Ești religia oarbă păstrată în schit.
Ești un Iuda amnezic sortit să m-omoare.

Ai rămas neschimbată, doar eu am scăpat.
Cu sufletul franjuri plutesc între ere,
Credința te-apasă cu o talpă de fier,
Ești drogată cu fum, ca un tren deraiat.

LAZĂR ALEXANDRA

S-a născut pe în
Brașov. Motto: „Ce e
poezia? Înger palid cu
priviri curate, Voluptos
joc cu icoane și cu
glasuri tremurate./Strai
de purpură și aur peste
țărâna cea grea”.
(„Epigonii”, Mihai
Eminescu.)

A absolvit Colegiul
Național „Unirea” din
Brașov” iar acum este
studentă în anul I la Facultatea de Litere din cadrul
Universității “Transilvania”, Brașov. Ca profesor
ordonator – asistent drd. Andreea Brătan(Nechifor),
Facultatea de Litere, Brașov. Prima mențiune la
concursul organizat de Casa Mureșenilor, „Andrei

Mureșanu”, 12.06.2009, poezie publicată în revista culturală „Astra”, Brașov, 2008 - prima mențiune la concursul de publicistică organizat de Casa Mureșenilor în colaborare cu „Gazeta de Transilvania”, cu articolul „Brașovul, azi”; 2008 - premiul 3 la concursul organizat în memoria lui Ioan Vlăd, cu tema „Prietenia”, 2009; participare la Colocviul Național „Lucian Blaga”, Sibiu; 2009- participare la Maratonul de Poezie, organizat de Facultatea de Litere, din cadrul Universității „Transilvania”, Brașov.

Reflux zburător

ceața șiroiește pe asfalt marea fosforescentă
unge cimentul fierbinte dedesubt mii de globule
de smoală zvâcnesc dintr-o pereche de pantofi uzați
pădurea bogații se deschide dintr-un hanorac cu fermoar
diapazone aruncă în aer copaci
cauciucuri încinse volane cu imprimeuri chei franceze
lîpesc inima pe șoseaua vapoasă
ca un abțîbilt cu tatuaj

Cute fluide

lentilele ochelarilor fac pliuri pe așul de pe ușă
pe tocul pantofului păstrezi urmele zămbetelor
picurate azi dimineață din crema de pantofi
tăcerea ta cresteaza sub piele gîngăni
cu piciorușe mov zvâcnesc sub obraji uleioși
bulinele de pe fustă și-au întins buzele umezite
spre geam

Țesut iradiat

mirosul de ambrozii candelă aprinsă i-a declanșat
afecțiunea pentru copacul roșu asistentele poartă
în pori mirosul morții albe paturile sunt uriașe
tărghi transgalactice doctorii extraterestrii
icoana de deasupra zadarnic veghează pacienții cu
riduri pe față și perfuzie maro în vene
poate îngerii stau doar în sticlule de 100 de grame

LAZĂR ALIN

S-a născut pe 28.08.1993 în Ciorogârla, Ilfov.
Este elev la Colegiul Național „Elena Cuza” iar profesor
coordonator este Căliman Georgiana.
Motto: Dacă iubesti poți trece peste orice obstacol...

Peisaj mort

Băncile din parc sunt goale, udate de ploaia grea...
vopsea în coloră a nopții le acoperă
Și plîng de aceeași singurătate... poate va veni
cineva acolo... însă viața este mult prea rară
Au început spiritele să umble întăritate de lună...
glăsurile tăcerii sunt mult prea răutăcioase

Speranțele și ele toate se sparg ca niște vase...

Ajuta-mă Doamne să ies din peisajul acesta... sugrumat de toate fenomenele

Ajută-mă Doamne să mai pot rezista...
să mai pot pași căci nu știu dacă mai pot să îndur strigătele

Este ceva în mine care se zbate... am lacrimi de sânge... am sufletul îmbibat în sange
Simt că alături de mine toate se vor stinge...

Crengile aceluiași copac înflorit cândva... putrezit acum mă cheamă la el... mă ademenește
Sunt prins în pânza cea de noapte...

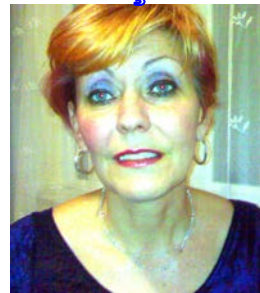
Alături de adieri acum nu mai sunt nimic... au început să mă plîmbe... observ cimitirul...

Este ca un reper... acolo se înalță fîntă... acolo se stinge sufletul

Plîng pentru văzduh... plîng pentru minciuni... plîng pentru ca trăiesc

Umbrele sunt alături de mine... am început să fiu ca ele... le respir... le urmăresc

LUNGĂ MIHAELA MENȚIUNE

S-a născut pe 25 mai 1963 în Alba Iulia. Motto: „Nu sunt decât ceea ce mi-e dat a fi”.

2006-„La hanul sufletului meu”, editura Macarie, Târgoviște, prezentare Mircea Micu; 2007-„Aripi în

temniți de vreascuri”, Ed. Buna vestire, Blaj, prezentare Ion Brad; 2008-„Sub umbră”, editura Buna vestire, Blaj, prezentare George Stanca.

Esență

Scarabeu sub piramida inimii
Lacrima de copil.
Toiagul sufletului schiop
Zămbetul mamei.

Om

Fără rădăcini,
Îmbrăcat în ceața nopții
Rătăceai speriat,
Încercând să-nmugurești.
fără ceruri...
fără ape...
doar cochilie
stratificată între

lașități, invidii și orgolii.
Funie a inimii,
doar arginți fără sfinți.
Floarea fără ram,
Dumnezeu fără chip,
tainic veghind,
într-un bob de nisip

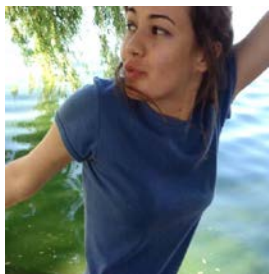
Dialog prin mine

Crezi că nu mă poți ierta ?
Eu, nu cred !
Sunt după chipul și asemănarea ta
Iar caii neîmblânziți din mine,
Ai tăi sunt.
Biciuiți de vremelnicie,
Încovoiați de vifore,
Nesupuși vreodată'.
Și-atunci Doamne,
Pedepsește-te
Ca etern să-mi spal păcatul,
De-a fi, după chipul și asemănarea ta,
Iar caii neîmblânziți din mine,
Ce ai tăi sunt, să se întoarcă acasă,
Pentru odihnă.
Eu, doar
Haina zdrențuită de vremelnicie,
Sub care s-au ascuns,
Să colinde,
Prin a Plângerii Vale.
Crezi că nu mă poți ierta ?
Măcar pentru cutezanța de-a fi mereu,
După chipul și asemănarea ta,
Fiind doar ceea ce mi-ai dat A FI.

Peisaj

La sânul nopții
Visătorii beau lapte,
De lună nebună,
Descrătând apa,
În ninsori,
A vecernie
Sună clopotul nopții.
Prin troiene,
Lupi flămânzi,
Sângerează,
Coclind coji de mesteceni,
Cu foamea prinsă în trup.
A neființă miroase timpul!

MĂICAN SIMONA - MENȚIUNE

S-a născut pe
24.04.1992 în
București.
Elevă în clasa a XI-a la
Colegiul Național „Mihai
Viteazul” din București.

Țimp

Sculptez din umbra cerului pe pleoape
Un gând
Frumos ca mirosul de praf după ploaie.
Și încep să strig că...
S-a desprins o floare din tablou
Și am chemat un pictor să-i urmărească mișcările sincere
Spre starea nemăsimțită de nimeni până atunci.
Și copiii se-adună de prin leagănele pe unde alergau
râzând
Spre idealuri și culori numai de ei știute,
Fără să uite vreo clipă cum e să zbori spre ochii nepătați
ai ierbii.
Un fir de ață lung.
Și lucrurile devin așa diforme și zgomotoase
Mă învârt pe-un suflu de grâu ce pendulează
În ritm cu apăsările soarelui pe vânt.
Adun lumina de pe penele timpului
Și mi-o prind în păr...
Ceașul merge invers
Și cred că pictorul vrea să îmi spună ceva.

Gânduri de primăvară

Ți-ai dorit vreodată să stai toată primăvara sub un
copac înflorit?
Să ai răbdare pentru fiecare petală
Să-ți cadă pe frunte și să te învăluie cu parfum și
finețe...
Să plouă.
Să-i simți ploii fiecare picătură
Să privești cerul bleu din iarba umedă, printre valuri de
lemn și rășină.
Lasă gărgărițele să-ți zboare pe deasupra !
Și înțelege soarele imens și cald
Din care picură boabe de aur.
Îți apun obrazii:
Roua îți dă fiori, primăvară.
Să ai primăvara ta!
Am urmărit pasul ghiocelului,
Am adormit cu capul în primăvară.
Nu mă trezesc.
Și stând așa, cineva nevăzut mă pune într-o ramă
Și mă pictează. Îmi pictează gândurile,
Aruncă culoare pe mine
Mă curăță și îmi retușează perfecțiunea.
Artistul meu.

MARIUS MĂLAI

Membre al Cenaclurilor de poezie: „Vasile Sava”,
„Octavian Goga”, al Ligii Scriitorilor din România;
epigramă: „Satiricon” și al Uniunii Epigramiștilor din
România. Este de meserie inginer hidroenergetician. A
publicat trei culegeri succesive: Apa vieții (2005),
Turnul de fildeș(2005) și Zbor însângerat (2008).

Fericirea

Să stau pe malul Mării, fără un gând anume.
Să văd valul ce vine, vîind și plin de spume.
Nisipul cum îl cerne. Iar vîntul în rafale,
Să-mi biciuiască trupul în ritmurile sale.

Să nu mă preocupe nimic din astă lume.
Să uit până și faptul că am și eu un nume.
Să am aici cu mine femeia adorată.
E visul meu de astăzi, de ieri, de altădată.

Să țin, făptură vie, iubita mea în brațe,
Iar ea să mă cuprindă ca-ntr-un hățiș de ațe.
Să nu visez iubirea. Să fie-n realitate.
Să uit singurătatea. O! Doamne! Se mai poate?

Să simt cum telepatic, iubirea mă cuprinde
Și crește-n măreție și nu mă va mai vinde.
Dispare-ncet tot spațiul și timpul și gândirea.
Încet dispare totul. Rămâne fericirea.

MÎNDRUȚĂ CONSTANTIN

S-a născut pe 01.07.1957 în Sârbii-Măgura, jud. Olt.
Volume apărute, colaborări în reviste, premii etc:
Lumină de lună, Raze de lună, Urmă de lună, Poezii și epigrame, Emanuel, Gânduri de cerneală, Versuri, cu și fără arțag, Cu satira... printre noi,

Epigrame, Poezii satirice și epigrame.
"Epigrama", București, "Acus", Sibiu, "Spinul", Baia Mare, "Booklook", Iași "Haz de necaz", Cămpina, "Hohote", Târgu Jiu, "Aspirații muscelene", Cămpulung, "Pietrele doamnei", Domnești, Argeș, "Aripi", Pitești, "Viața de pretutindeni", Arad.
2 premii I și 1 premiu II la un concurs de poezie.
1 premiu II, 1 premiu III și 2 mențiuni la concurs de epigramă.

Mi-e tare dor de tine...

- Mi-e tare dor de tine, mă simt a nimănu.
- Mi-e tare dor de tine, la nimeni să nu spui.
- E toamnă și în suflet se scutură copacii.
- E toamnă și în suflet se-adăpostesc toți macii.
- Cu Preacurata, astăzi eu intru în Cetate.
- E prima zi de iarnă și mă gândesc la toate.
- Gândește-te la mine, acoperă-mă-n brațe.
- De-atâta dor, am gânduri să le strunesc, că-s hoațe.
- Cad stele luminoase în fiecare zi.
- Și frunza cade toamna, pădure-a desfrunzi.
- Se naște iarăși iarna, se naște iar Iisus.

- Ești întrupată-n mine, iubirea te-a adus.
- Se-mpodobesc iar brazii, îmi vine și să plâng.
- I-mpodobeste iarna, în jurul ei se strâng.
- Și noi avem lumina zăpezii înstelate.
- Clîpirea ta din pleoape în ochii mei se zbate.
- Mi-e tare dor de tine, aș vrea să fiu a ta.
- Crezi că-ai putut vreodată să fii a altcuiva ?

- Am fost, acum sunt mamă, e mult, este puțin?
- E doar o parte-a vieții, dar nu ți-am fost străin.
- Când viața și destinul au vrut să ne despartă...
- Ea n-a vrut și iubirea cu altul s-o împartă.
- Îmbătrânim cuminte și ne iubim departe.
- Doar Dumnezeu ne știe, de-i suntem scriși în Carte.
- Aș vrea să cred că iarăși iubesc cu-adevărat.
- Să-ncepem iar liceul, de unde l-am lăsat.
- Să derulăm povestea iubirii dintre noi.
- Nu, dacă suntem sinceri, s-o-aducem înapoi.

MARCHIDANU MARIA IOANA

S-a născut pe 11.02.1992 în Ploiești. Este elevă la Colegiul Național „I.L. Caragiale” din Ploiești și are ca îndrumător pe d-na profesoară Niculina Bercea. **Motto:**

„Esențial nu este ceea ce s-a făcut din om, ci ceea ce face el din ceea ce făcut din el.” (Jean-Paul Sartre)

Alb pe alb

Mi-ai găsit ceva în buzunarul de la sacou ieri;
Semăna cu o umbrelă, dar n-avea curcubeu.

Ai vrut să-mi strecuri o petală pe sub decolteu;
În schimb, ne-am umplut bucătăria cu miros de ceai.

Erau firimituri rămase de la cearta de ieri;
Chemam vîntul să le fure și să le arunce peste balcon.

Vitasem să cumpăr zahăr;
Te ascundeai pe după lumina dimineții și mă prindeai de mijloc.

Râdeam pe sub ceașcă văzându-te cum încerci să-mi explici o hotărâre;
Îmi ardeau buzele să-ți sărut fiecare răsufflare.

Vals tomnatic
Ieri am văzut o frunză cântând la vioară.

Era asemenea ultimei respirații a cântecului ce-l recunoști dintr-un film vechi.

*Era cea din urmă lacrimă căzută pentru poveste și cel
dintâi surâs pentru o viață*

*Era o găină ce-i vorbea unui elefant, era o brichetă ce
topea un iceberg.*

*Era o amintire a celei mai frumoase prietenii, a
așteptării încă unei întâlniri.*

Pe muzica ei, un greiere dansa cu o furnică .

Curs de gândirism

Gândul naște.

În fiecare după-amiază ,

Adormită peste așternuturile de-abia schimbate ,

Poetul o privește:

A găsit cel mai bun motto pentru următorul volum...

Gândul amestecă .

În fiecare oră,

Rețeta despre părere și inițiativă ,

Poezia născută printre degetele ce strâng codița cu flori

a ceștii de cafea .

Gândul dezamăgește.

Atunci când se ceartă,

*Și minciuna făcută pentru a răni și pentru a hrăni
mândria ,*

Uși trântite, bilet lăsat pe masă :

Așteptare...

Gândul iartă.

După fiecare insultă,

Pereții încă mai zvănesc,

Măinile cer a fi iertate, ochii strigă spre a chema înapoi,

iar gura plânge același dor :

„De dragoste mai ales”.

Gândul, însă, nu simte.

Când se întorc mereu acasă,

*Părul așezat în poala acoperită de-o fustă de in și mâna
alunecând pe-un spate obosit.*

*Nu este unul mai bun decât celălalt, ci doar au ales alte
motive:*

Plouă infernal și au lăsat geamul deschis...

gândul s-a oprit, deocamdată...

MARINESCU IVAN

*S-a născut pe 07.04.1992
în Ploeni, jud. Prahova.*

*Este elev la Grupul
Școlar Slănic și are ca
profesor îndrumător pe
Ilie Andra. Colaborări cu
revista online Angsty
Writers. Premiul I în*

*cadru concursului local de creație literară „Albastru
Infinit” - martie 2009.*

Motto: „Simplitatea domină Complexul”.

Eroticid

Ceața când se ridică și de haine te leapădă,

Când îți atingi goliciunea rușinea reapare

Noaptea ți-ar fi prietenă fără de Luna perfidă,

Ziua i te oferi Soarelui și mori de însetare -

Lumina focului o sting lipsit de fermecare.

Ceara se întărește și-n piele răsar zgârieturi,

Atât de calde și nelipsite de subtila reproșare

Îmi croiesc masca neîndurării de răsărituri.

I-ai vândut Lunii așternuturile aievea albe

Pentru întunecatele raze ale amantului virgin;

Refuz să contemp lu dezgustul profanului

Sub forma plastică a întinatului feminin!

Mi te plângi la apus pentru altul ce s-a dus,

Dar amăgirea ți-o oferă călărind din-albastru

Spre roșul revenit și atât de orbitor nesupus,

I te dedai la simpla apăsare a pieptului sihastru -

Palid îți închid ochii doar de-mi uiți cadastrul.

Asist atât de rece fără de pulsul cel inconștient

Cum renaști la fiecare sărut, răsând la cadavrul

Odată astru pe pământ și neîncercat de orice lament.

MARU AURA

*S-a născut pe 27.1. 1990
în Chișinău.*

*Motto: „un cheag
dospind de visuri”*

(G. Ungaretti)

Este studentă a

Facultății de Litere de

la Universitatea din

București. În perioada

2005-2009 semnează cu

numele Aurelia

*Cojocaru, obține Premiul Mare al Concursului „Lira de
argint- Sihleanu”, 2006 și Premiul pentru Debut Sideral
al Concursului „Iulia Hasdeu”, Chișinău, 2006.*

păpușarul din spatele păpușarului

*pe brațe purtând ca pe niște șerpi unșuroși la circ
brațele celui amorțit în spate*

*cu genunchii îndoiți bicicletă pedalată de rotulele celui
adormit*

în spate

*cu gura scuișând sfere sfere de fum din țigara
încremenită*

a celui din spate

*(amintește-ți trupul de chihlimbar al omului de zăpadă
rana minusculă din umăr cu care și-a fumat sângele
până la moarte)*

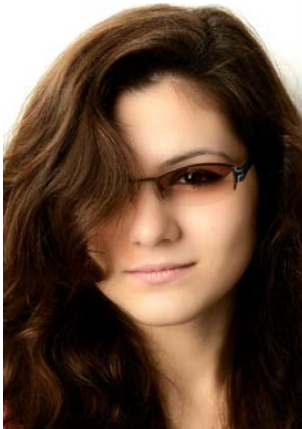
*întorcând capul uitându-se în irisurile roșii cu spițe
cafenii*

ducând bicicleta visului cu panglici și clopoței

bicicletă de sare cotind prin liane prin
 păr de păpușă încălțit în pletele celui bălăbănindu-se în
 spate
 părul de păpușă pieptănând părul păpușarului pe
 nerăsuflăte
 cu mânecile largi prin care se dau mâinile umede ca pe
 niște tobogane deșirate
 până la coate până la umeri până la gât (așa cum urcam
 în copilărie ținându-ne de margini să nu lunecăm pe
 „sui” ca să nu urcăm pe scările din spate) o macara
 ridicând țigara
 o macara mișcând în scripeți ochi scârțâind în piele
 tunică de capilare (până la patru dimineața scâncind
 „nu-i ucată, nu-i ucată”*)
 cu degete lungi trecând prin părul de sărmuliță
 împletind povestea
 pe deget înfășurând până la sânge firul
 de tricotat cu două cuțițe
 un ochi pe față un ochi pe dos (gesturi de păpușă
 lemnoase)
 când deodată ochii noștri se încălesc ca două pendule
 fără ață

* „nu-i ucată, nu-i ucată”

vis cu genele săpând în imagini
 cum sapi cu degetele în aluaturi
 și-n timp ce afară taxiuri galbene cotesc rotund ca prin
 smoală prin noapte
 și-n timp ce tu îți visezi visul evantai sau iubești femeia
 cu păr de păpușă
 visul meu flămând înghițindu-și gura înghițindu-și față
 cu ochii două bule de mercur pupile înfometate
 vrăjește deasupra-mi
 cântărindu-mi fiecare respirație
 trăgându-mă de pleoape apoi întinzându-le ca pe niște
 eșarfe
 încolăcindu-le pe gatu-i ogândindu-se în ochii mei
 cât pe ce să mă ridic și să-i pun pătura căluș
 cât pe ce să lovesc cu pumnii în ochii-pupile să se facă
 un havuz de mercur în noapte
 și-n timp ce eu mă reazem de cortina visului

visul

aici te-am visat
 prima dată
 pe pătura roz eu
 cruce întinsă
 și visul răstignit
 peste mine
 în aer forfecat de
 lătratul cânilor
 auzindu-se de afară
 cu boturile lor de
 șaisprezece etaje
 întinse în sus
 și-n timp ce eu
 deschid ochii în(spre)

plângând cu dinții în afară pe scuturate
 mânuțele umede spală picioarele visului cu
 colțul păturii înmuiat în mercur
 mânuțele șterg picioarele visului cu un păr
 de păpușă
 mânuțele pun la picioarele lui un coș cu ouă
 de mercur
 mânuțele trag visul de pe mine cum trag maeștrii de
 trucuri fețele de masă de pe mese încărcate
 mânuțele scutură visul de imagini firimituri de fețe de
 gesturi
 cruce egipteană rămân ridicând numai capul de pe pernă
 cu ochii ațintiți
 la geamul deschis visul ca un covor zburător ocolește
 câinii care turbă lătrând strania mașină o foaie de aer o
 țesătură de lapte
 dirijată de mâinile umede ridicate în aer (cum am văzut
 la preoții catolici
 între palmele lor se țese din țevi de orgă liniștea)
 mă scol și închid simplu geamul
 între mâinile mele uscate întinse haotic amnezice
 nu sunt decât eu
 cu pătura roz aruncată pe umeri
 peste o săptămână plec de aici
 aici te-am visat ultima dată

MATUS ADRIAN

S-a născut pe
 11.07.1991
 în Satu Mare
 Este elev la
 Colegiul
 Național
 „Mihai
 Eminescu”
 din Satu
 Mare.

Profesor îndrumător: Delia Șeicean. **Premii:**
 Marele Premiu "Gheorghe Bulgar", Premiul I la
 Olimpiada Națională Limba Română, 2009; Premiul I
 la Olimpiada internațională de limbă, cultură și
 civilizație românească, Marele Premiu „Nicolae Labiș”
 Marele Premiu „Virgil Ierunca”.

Semne îndelung (ne)răbdătoare

Putrezit ochi al arsului soare,
 care lua neobișnuita culoare albastră, stingea
 a lumii evanescență, trasă printr-o grea faptă.
 Viscolul stătea pitiț sub antena de la etajul zece, al
 unei doamne cu nume nemțesc și un post de radio (care
 evaziv ataca undele îndrăgostiților de mai an.)
 Tiptil, arse un vis topit alături de apele
 care curg din oceane stinse de frivolitate.

Blocurile topeau prin sentiment, fibre de fiberlink și
 teamă,

o posibilă Apocalipsă, rostită în fapte de către o bătrână,
ce dorea arderea noastră, în plin martie.
Cod peste cod, poezia devine muzică, iar visul
până ce devine istorie, tot vis.
Tractoare arse, ce ară trupuri frivole
de pe pământul îndelung lucrat;
schelete dezgolate, alături de semnul
rutier: Aveți grijă de morți, și vise deșarte...

Fericirea durerii

Oprim topirea dintre sârma ghimpată
ce înconjoară lagărul topit de o rudimentară ură
împotriva ceasului nestins.
Stingem privirea unui ochi nestins de propria
mea vanitate care arde între iad și
un pământ (de altfel, tot un iad, un cerc suplimentar
la „divina comeddia”), articulăm
necuvintele din
spatele lumii
arse de soare
și de așteptări neatinse.

Păziți de propria noastră temătoare moarte
de alte deveniri, stingem deocamdată apa cu puțin foc
de tabără din jurul indienilor călători, iar
pofta vine mâncând, dar
ura? vine iubind din disperarea vieții
de apucarea ei cu dinții caninilor!
fericirea din dugheana huliganilor și
mizeria șantului și voma bețivilor.
da, și din purpuriile răni ale propriilor noastre suculențe,
din covorul alb al durerii, am putea
striga a fericire!

Înger

și dacă putem deschide un impertinent,
fericit și disonantic sens acestui
visător ce ne roagă urlător să
ne întoarcem spre maestrul ce ni l-a trimis.
spirit de începător heruvimic,
cu aripi de aur, grele de atâta ceață și
gudron condensat,
lovit cu capul de asfalt
bătut în fața eșafodului comunal.

și dacă un impertinent ar putea fericit
găsi filosoful trântit într-o garsonieră a
nevanității, rupt
și cu haina grea, cu
fire smulse și fără dinți în gură.
știe, sunt grele aripile de aur,
trebuie să ne curățăm praful de mașină
și să mergem desculț
prin câmpia plină de corbi
unde sunt aruncați executații eșafodului
comunal.

MEMELIS CRISTIANA MENTIUNE

S-a născut pe
07.04.1975 în
Ploiești
Motto: „Nu m-ai
cauta, dacă nu m-
ai fi găsit.” (B.
Pascal)
Premii: Premiul I
la Concursul
„Nichita
Stănescu”, 1992

Colaborări la „Contemporanul”, „Axioma” din Ploiești.

Cina de taină

Eu stăteam la un capăt al mesei,
tu la celălalt,
de jur împrejur doar oglinzi
parcă așteptând să ne prindă în ape
un ecou, un zâmbet, o privire, un vis...

Tainic ne roteam
ca-ntr-un joc în care
eu luam chipul tău, tu luai chipul meu,
marginile timpului întâlnindu-se
deveneau
carne din carnea noastră,
os din oasele noastre –
ritual, unduioasă mișcare.

Albie de râu îmbrățișată
de piatră, de floare, de ierburi albastre,
privirile noastre curgeau,
se umpleau
de cuvânt, de chemare, de nuntă...

„Ești?”, mă întrebai.
„Sunt.”, îți ziceam. „Din tine sunt.
Tu-mi dai forță și adăpost fîmței,
în căușul sufletului tău voi trăi,
gând gândului tău,
inimă inimii tale.
Frânge-mă-n gest, te adapă,
doar trupul tău m-acoperă în somn.”

„Nimeni nu te va iubi ca mine”, îmi șopteai.
„Nimeni nu te va iubi ca mine”, îți spuneam.

„Se repetă nașterea timpului”, ziceai.
„Tu, coastă, contrafortul devenirii mele,
tu, sprijin ridicării mele,

podoabă și zid de întărire trupului meu,
locuinței de rai.”

„Să facem biserică pentru Cel ce vine!”, îți șopteam.
„Și moartea o va birui”, îmi ziceai.

„Iată, mirele meu, bucuria e cină –
cină de duh, de trup și de sânge.
Hrănește-te cu mine!”

„Cu tine mă hrănesc, prin tine, mireasă,
între început și sfârșit,
între mine și tine
curge cuvântul.

Cina e infinitul iubirii din care
împreună veșnic gustăm.”

Ploua cu secunde, ploua peste noi
bătăia de-aripi a unui clopot de înger...

„Nu voi pierde veșnicia chipului tău”, îmi șopteai.
„Chipul meu poartă, îți spuneam, infinitul și taina
chipului tău”.

„Să ne amintim, mireasă,
astăzi Tatăl îmi cere să binecuvântezi
istoria și cosmosul,
făptura, ritualul – gestul
prin care tot ceea ce vom cunoaște amândoi,
viața și moartea, binele și răul
sunt jertfa și masa iubirii de rai.”

„Pentru ca tu, mire, de la un capăt al ființei
să mă vezi pe mine, mireasă, la celălalt,
față către față,
pentru ca prin mine, tu, mirele meu
să îți vezi sufletul, nașterea,
bucuria,
vestea cea bună care inundă, hrănește
și înviază creația: Hristos.”

Curcubeul

Nici o atingere, adiere de trup
și totuși cerul căzu și azi în chemare...
Înoată izvoare să fășnească din munți,
mormântul ar fi adormit în mișcare.

Tu treci, îngerul meu,
din văzduh în văzduh,
neînserat, nevăzut, nepătruns,
descui mările visării de sus –
melcul cu coarne arzând.

A despiciat stânca
toiagu – unui nume,
izvoru-nălță din mormânt flori de câmp,
ca Noe demult, străvechi și preatineri
ieșim la răscruce de duhuri și drum,

urcând împreună și-n cântec o punte...
Ne mântuie nunta-n cer,
jertfa-n lume.

De-atunci ne-ntălnim sub ram de măslin,
de soare ascunși, de stea prinși în unde,
din gând îmi desfaci legământul pierdut,
din larg, dorul singur –
un crez răstignit
când ploaia iubirii și soarele-și uită
chipul și jocu-n oglinzi:
pământ.

Sărutul

Dac-aș fi pământul tău, primăvara
ți-aș dezveli mersul
și pas cu pas, îmbrățișarea-mi te-ar topi,
să mă cuprinzi întreg prin rădăcini –
din bulbi, din pietre, din seve și lut,
tu mă vei înălța cu veșnicia din pământ –
floare crescând,
și-am respira lumina amândoi
prin trupul nou, frumos mirositor.

MIHAI EMMA

S-a născut pe
09.02.1994 în
Târgoviște și locuiește
în Mija, Dâmbovița.
Este elevă a Liceul ui
de Arte „Bălașa
Doamna” din
Târgoviște. Profesor
îndrumător:
Geacar Ioana.

- premiul III - Concursul Internațional „Visul unei
nopti de iarnă”(secția: creație literară), Maieru - 2008
- premiul III - Concursul Interjudetean de Creație
Literară „LiteraDura”, Vaslui - 2007
- premiul II - Concursul de poezie „Copiii României
creează” - 2007, faza județeană
- mențiune - Concursul de Limba și Literatură Română
„Mihai Eminescu” - 2008

O clipă și un pic...

Dacă acum n-aș putea privi
Nu aș mai crede că pot exista oameni
A căror umbră se contopește în lumina felinarului de pe
stradă.

Stau la geam,
Iar ploaia îi udă pe cei doi necunoscuți mie.
Ei par de parcă nu iar deranja nimic
Nici străzile pustii pe care vagabondează din zori de zi
Nici soarele ce le zgârie obrații

Doar pentru a putea despărți măcar pentru o clipă
valurile de ploaie dintre umbrele celor doi.
Și ploaia e crudă
Îi lovește cu putere
Ei nu se desprind,
Dar cineva își dorește
Să fie acolo în locul lor să mai poată trăi o clipă și un
pic
Nu zâmbind, doar surâzând,
Ridicând discret din colțuri
Bucurându-și inima încă o clipă și un pic.
Ploaia se dezlanțuie
Cerul se sparge
Într-o gaură neagră
Ei se încăpățânează
Nu fug, nu se ascund
Pentru că știu că ploaia nu va putea pătrunde
Decât până la umbrela craniului lor
Ce le va aduce ca și până acum
O moarte ca oricare alta.
Iar după o clipă și un pic
Totul începe din nou
Necunoscuții nu au înaintat
Doar cerul parcă a explodat
În mii de culori împrăstiate fără rost
Soarele tot înțepat a rămas.
Și parcă iar începe fără a se sfârși în vreun fel
Închid și deschid ochii
Și văd că e doar un tablou
Ce m-a înșelat
Acum mă bucur că s-a terminat.

MIHAIL GABRIELA PIA

S-a născut pe 11.03.1966 în Caracal, Olt.
Motto: „Dacă toată bogăția unui om se află în mintea
sa nimeni nu va putea să i-o fure.” (Benjamin Franklin)
Lucrează ca asistent medical în cadrul Spitalului
municipal Caracal; scrie poezii pe site-urile Poezii.biz și
„Agonia”, a participat la concursul de poezie al revistei
„Visul”, Oraștie, 2008, coautoare a volumului colectiv
„Mirajele vieții”, Ed. Lidana, 2008.

Solitudine

Nopti triste,
Gânduri ninse de tristeți rebele...
Clipe fierbinți
Ce se scurg
Printre neuronii îmbătrâniți
De atâta așteptare...
Foșnetul brațelor
Strângând la piept
Istoria încă nescrisă între culorile răsăritului...
O margine de vis rebelă,
Aceeși romanță rămasă neterminată
La cealaltă margine însângerată.
A orei încorsetată cu sălbăticie...

Depart, tot mai departe
Adevărul mă lovește în lungă solitudine...

Te-am văzut...

Te-am văzut
ridicându-te din abisul neputinței
mișcându-ți trupul plictisit
de greutatea alter-ego-ului tău
crescut ca o buruiănă
gata să-ți îngrădească gândurile multicolore;

Te-am văzut sufocându-ți dorințele
cu lacrimi împietrite de durere,
fără să le lași libertatea
de a-și aduna rădăcinile
adanc înfipte în ochiul pământului.

Te-am văzut așa cum ești,
fără să-ți poți respira prezentul...

MIHALCEA ANDREEA

S-a născut pe 23.10.1991
în Buzău. Este elevă la
Colegiul Național
„I.L. Caragiale” Ploiești.
Motto: „limba pe care o
vorbim în gând” (Gellu
Naum) Marele Premiu
„Nicolae Labiș”, 2008
(poezie); Premiul revistei
„Convorbiri literare”, Iași
2008; Marele Premiu
„Costache Conachi”, 2008
(poezie); Premiul
Centrul de Cultură „Brătianu- Pillat”, 2008 (poezie);
Premiul I- Generația MM, Onești, 2008 (proză);
Premiul II- Nichiță Stănescu, 2009 (poezie).

america, of course

dacă americanii nu există și sunt
doar fantezia lui churchill travestit șezând british
la masa de ceai, atunci înseamnă că
rușii sunt niște diavoli.
numai diavolii se luptă între ei.
când se va naște america
să-i izbăvească?
când, allen, că îmi pari nebun
și evreu și vremea predicatului în pustiu
e din sezonul trecut și când se
va naște america tu o să fii cel mai demodat
și o să rădă toți când vor citi:
aici zace ginsberg, nebunul care a
descoperit america.

femeile lui Pan

ele mărșăluiesc cu grijă în minte
calcă pe iarba moale și nu au în ochi
nimic feroce ci miere

când vocile lor se lasă într-o parte
pe-o rană și înălțimea tonului scade
atunci ele se prind de mâini
și le poruncesc urechilor să se astupe
și ochilor să se închie
și se prind de mâini
și ele dansează

întredeschis

dungi pe frunzele din amazon
sar ca broaștele care fac din ochi la cameră
până în pălăria vreunui explorator
pasionat bej bolnav până la obsesie
și îndrăgostit imediabil de curerile vocii ei

din rusia se văd greu și în ceață dungile
naive ale naivului explorator
ea stă gravă și rusă în fundul căciulii din sala kaķi
își mângâie nările care numai ele
au rămas pe insulă
să poarte mirosul
iubirilor neconsumate

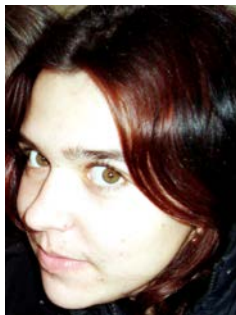
creaționistii de ieri și de azi

ei creau pianuri, noi sintetizatoare.

bem ceai de mentă filter plus
în fața șevaletelor
semnăm cu nume inventate

arta e acum pe pânză mâine-i sold out
doar fiecare se naște pentru
a expune la Metropolitan Museum of Art

pentru că până și gătitul e o artă

MITEA ȘTEFANIA

S-a născut pe 18.04.1994 în
Independența, Călărași.

Motto: Dragostea? Oare să
existe cu adevărat? Probabil
nu vei aflăcurând. Dar,
nedorind să iubești, ar fi
păcat să-ți trăiești viața
numai visând." Este elevă la
Școala cu clasele I-VIII,

Independența. A scris articole și poezii pentru revista
școlii „Primii pași în Europa” - și la revista Colegiului
Național „Barbu Știrbei”. Are ca profesor coordonator
pe Anghel Stela.

Îndrăgostit

Ce momente vii se joacă cu gust de biscuiți
Și ce iubire tăcută printre frunze-ai găsit,
Când vorbe spuse unui pieptan cu dinții ruși
Zboară în neștire deasupra unui îndrăgostit
De sentimente străine lovit.

Și-atât de dulce e căldura unei seri
Atunci când primăvara
Să-ți vorbească sperii
Din spatele
Unui brad împodobit-
de noi în după-amiaza aceea în care
Ne-am iubit.

Și fără să ne dăm seama
Dragostea noastră a fugit
Încercând să se bucure
De aroma piersicii
Căzute dintr-un nuc bătrân, ramolit.

Și ce poveste gustoasă o să auzim
Într-o imagine plină de stropi de ploaie
Căzuți dintr-un coș în care tu mi-ai pus flori
În dimineața aceea plecată la plimbare
Cu soarele dintre nori.

NEAGU VALERIU

S-a născut pe 04.02.1977
în Lehliu-Gară, Călărași.

Motto: Ab initio erat
Verbum... (Ioan 1.1)
1996, premiul III al
Cercului literar „Tenăchița
Văcărescu”, din cadrul
Clubului elevilor din

Târgoviște; din 2008 publică pe site-ul www.poezii.biz;
2008, Antologia „Freamăt de timp - Ce enigmatică ești,
femeie...”; 2008, ianuarie, revista „Dor de Dor”.

Poveste de lut dintr-o vară târzie

Mâinile de lut plămădesc arzânde
Suflete ce-n taină, pe dată, aud
Vibrații matrice, inimi plâpânde-
Copii nenăscuți cu stomacul lor crud.

În roți nerotite mă-nvârt ca-ntr-un cerc
Pe scări genetice, aclam un suspin;
Zadarnic mă supăr, zadarnic mă iert,
Căci totu-mi revine mutat într-un chin!

Și-n stofuri mă-nalț, șașikaze lovesc
Explozii solare din creier sordid
Iar cușca se-nalță și eu mă strivesc
Cu-n aer vrăjmaș, cu un aer morbid...

Dor de alb

parcă și altă dată
s-au auzit
suspine
de sub trotuarele
înguste
însă acum
brațele-nfierbântate
șerpuiesc
amnezic
spre sânii zăpezilor
prea albe
de-atâta dor

NEDELUCU ANA

S-a născut pe 26.09.1984 în Ploiești, Prahova. Este absolventă a Univ. "Spiru-Haret" din București în 2007- *Limbi și Literaturi Străine*. Concursuri naționale și internaționale de poezie, teatru, eseu; BBC World Service UK (scenariu radiofonic), scenariu spectacol- lectură în cadrul- Zilele Colegiului "Virgil Madgearu" Ploiești "Dramacum" (teatru).

Regăsirea ta

Ce spectaculos!!!
Ce regăsire spectaculoasă!!!
Tremur din mușchi,
Tremur din oase...
Îmi tremură inima
De emoția regășirii...

Iubirea și dorul...
M-au urmărit mereu...
Le-am prețuit
Până am renunțat
La picăturile de rouă
Ce mă udau mereu
Pe la colțuri.

Am încercat să fug,
Să fug de dor și iubire,
De chin și imagini
Cu tine...
Am reușit... nu de tot...
Vibrația structurii mele
S-a transmis departe,
Spărgând bariere,
Rupând granițe,
Cutreierând drumuri nesfârșite
Până la celălalt capăt
De lume.
Și aici... regăsirea.

NIȚĂ GEORGE

S-a născut pe
06.03.1985 în
București. **Motto:**
„Orice gândire naște o
aruncătură de zaruri.”

Poem în mișcare

Am să-i privesc
mișcarea tremurândă a
rochiei,
În grațiile serii,

Pe trupul ei flămând de optsprezece ani,
Și-am s-o respir pe toată
Într-un moment smintit,
De ultimă simțire.
Atunci – până în ultimul oscior,
Am să-mi întind dorința carnivoră,
Cu grația precară a
A brațelor de zmeu.

Portretul unui om sfârșit

Eu nasc culori, cu moartea de față,
În noaptea în care soarele își vinde-nchipuirea.
Eu mă împiedic de forța glasului meu,
Când îmi dă buzna în casă,
Nevrotic și greu.
Eu dețin jumătatea sfântă a lucrurilor
Și nu mi-e teamă decât de gândul lui Rimbaud:
Ca ochii de sticlă ai celor ce mă privesc
O sa mă vadă așa cum îi văd eu,
Simpli și strămuți.
Eu sunt indivizibil și invizibil îmi port picioarele spre nori
Cu vehemența celui ce n-a iubit frumosul,
Căci eu,
Eu nasc culori, cu moartea de față,
În noaptea în care soarele își vinde-nchipuirea.

Femeia în proză

Tot ce-am pierdut, mundan, ireversibil, pe treptele
trupului ei, nu m-a lăsat să-i descifrez interiorul sau să-
i descopăr linia neîntreruptă a firului de păr.
Asemeni dimineților cu tâmpile grele când încă-mi
agățam pleoapele în miracolul somnului, tocmai așa, mă
pierd acum, ciudat, ireversibil, în teoria formelor fără
fond.

OLTEANU GEORGETA

S-a născut pe 23.06.1948
în Negrești, Vaslui. Apare
în antologiile „Izvoarele
Vieții”, Editura Lidana-
Suceava, 2009 și „Universul
bucuriei”, Editura Lidana-

Suceava, 2009; Revista „Catedra”.

Trandafir de promoroacă

Ce vânt fugarnic,
Într-o clipă,
Îmi spulberă grădina-ncremenită?
Grăbit și fără milă,
Adună și răsfiră
Petale de trandafir,
Rubine,
Petale șoptitoare
De iubire.

Peste răscrucea grădinii,
În cumpăna firii,
Se-nvolbură petale
Printre cristale de zăpadă,
Aripi fremătătoare,
Flori de lumină
Cu palide petale înghețate,
În jurul zvelților umeri,
Un trandafir
Înveșmântat în promoroacă
Se contopește
Cu neaua de iubire-nsângerată...

El știe
Că Firea Divină va rescrie
Eternul Început,
Gravat în lumină,
Cu muguri,
Cu frunze și soare,
Și multă,
Multă iubire-n petale.

OPREA EVELYN

S-a născut pe
11.06.1992 în Rm.
Vâlcea. Este elevă la
Colegiul Național
„Mircea cel Bătrân” și
are ca profesor
coordonator pe
Luminița Mănescu.
Premiul I la Concursul
Național „Marin
Sorescu”, secțiunea
poezie; Premiul I la

Concursul interjudețean „Brâncoveanu-pecete pe cer”;
Mențiune la Concursul „Virgil Ierunca” –poezie;
Mențiune la Concursul „Vâlcea artistică”.

Comerț închipuit

în pletele tale răsăreau în zori,
nebuniile miezului de portocale.
savoarea lor, cum stăteau în fructiera din sufragerie...
mă striga, amenințându-mă
eu, orgolioasa,
le renegam fiindcă...
isterica, mama ta ni le-a adus.
au fost acre.

și picurându-ți zeama lor pe șira spinării,
pielea ta albă s-a speriat-
(probabil îi era teamă să nu se îndrăgostească de
puritatea sucului)

-umplând camera cu bătăi de inimă îndrăznețe.
*

anul ăsta nu s-au mai copt portocalele,
mama ta nu mai vine,
recunosc : nu-mi e dor de o fostă posibilă soacră ;
legăturile de familie îmi provoacă o greață exotică,
inimaginabilă.
ție, în schimb, îți simt lipsa .
i-aș telefona Ei, să-mi permită să te mai închiriez din
când în când
...contracost

Urlet

să mi se umple gura de vise năruite
și ochii de seva dorințelor înfrigurate
(să plouă)
să-mi înghețe sângele de focul gurii tale
și să cer sfârșitul
să mă rog să vreau să-l încep, să mă rog.
*

mi-am rețezat degetele să nu-ți mai scriu
fug, nebună călcând pe cioburi din săruturi trecute
și sticla-mi taie carnea adânc, asurzitor.
urlu
am tăișul lui aprilie înfipt în echilibru
mă clatin... mi se înmoaie genunchii
m-am avântat spre a uita verdele
mă desprind fantezist.

OPREA MARILENA

S-a născut pe
18.04.1951 în Roșia
Montană, Alba.
Autor și caautor -
auxiliare didactice;
„Bel Canto” -comedie,
ed.Codrion 2009;
colaborare în revista
internațională de
turism, cultură,
diaspora-Vâlcea Turism-fragmente din „O istorie

ignorată" (2008); Jurnalul săptămânii din Israel- „Orizonturi românești”- articolul „Nu e altul ca doctorul Kjeselstein”- martirii lagărelor naziste (2009).

O lebedă și-un balerin

O lebedă și-un balerin
S-au întâlnit sub cer senin,
În cercuri line s-au rotit
Și s-au privit, și și-au zâmbit,
În cercuri line au valsat,
Ea pe un val, ... el pe uscat.

O lebedă și-un balerin,
S-au cunoscut sub cer senin,
O viață-ntreagă s-au iubit,
Dar valul rău i-a despărțit,
O viață-ntreagă au valsat,
Ea pe un val, ... el pe uscat.

O lebedă și-un balerin,
Au lăcrimat sub cer senin.
Când cerul s-a întunecat
Și valsul lor s-a terminat,
Ea de pe val a ' lunecat
Într-un imens făr' de păcat.

O lebedă și-un balerin
Astăzi plutesc în cer străin,
În care ceasurile-au stat
Și clipa lor a înghețat,
Unde nu-i val, ... nu-i nici uscat...
E un etern... făr' de păcat...

PALOMBI ALBERTO

S-a născut pe 18 februarie 1955 în Roma – Italia; poet, ziarist, fotograf, designer, sculptor. Activitate profesională: A activat la Roma până în anul 2000 ca profesor de arte plastice și jurnalist. De peste 10 ani

trăiește în România unde s-a implicat în diverse activități: director al revistei Insieme și Piazza Italia; director artistic al Festivalului tinereții de la Costinești; director de marketing la Menarwork, est prefabricate; designer realizând clubul TWO din Constanța, fațada exterioară a Universității de Marină Constanța,

clubul Crush din Mamaia și altele. Debut literar: primele poezii le-a publicat în volumul „Pendula speranței”. Este membru al Ligii Scriitorilor din România, 2009. Președinte fondator al revistei „Cuib-

Nest –Nido” Colaborator: „Napoca News”, „Cuget Liber”, „Observatorul de Canada”, „Agero Stuttgart”, „Cetatea culturală”, „Ziua de Constanța”.

22 Decembrie

Pe drumurile acelea
Picioarele mele
S-au împiedicat în cruci
Table goale
Din tineri eroi.
Numai cruci
Dincolo de teatru
Au dispărut,
Timpul le-a consumat.
Pe câmp
Lumea a tot umblat.
În urmă, drumurile
Cu flori s-au îmbrăcat.
Și securile s-au ars,
Cu noaptea
Numai fantomele umbre
Au rămas.

PANAIT AURELIA

S-a născut pe 18.09
1964 în Cocorăștii
Mislui, Prahova.

A publicat patru cărți
pentru copii: „Școala
din pădure”, „De-a
actorii”, „Bun rămas,
abecedar/Sărbătoarea
cifrelor”, „Abc-ul
sănătății”. Am peste
100 poezii publicate în
reviste pentru copii:
„Licurici”, „Țușca-
Rățușca”, „Creionul cu poezii”, „Mici distracții” etc.
Locul III la Concursul național de creație literară de la
Deva-„Mihai Eminescu”, 2007; Premiul pentru cea mai
frumoasă poveste de Crăciun, acordat de „Jurnalul
Național”. Este profesoară pentru învățământul
preșcolar la Școala cu clasele I-VIII Vălcănești, Prahova

Cântec

O poezie de-a mea, of, fir-ar să fie!
S-a-ndrăgostit prima oară de o melodie.
Atât de profund, atât de nebună,
C-ar vrea toată viața să fie-mpreună.
I-am spus doar atât: să nu se grăbească,
E vreme destulă să se logodească!
Dar ea nu ascultă și peste trei zile
Purta pe o strofă inel cu safire,
Pe ultimul vers un șirag de mărgele

*Din note plăcute, suave și grele,
Pe titlu, sfințită, de aur cunună,
Un cântec se naște și-mi place cum sună!*

PETER FLORICA

*S-a născut pe
08.04.1991 în Baia
Mare. Este elevă la
Colegiul Național
„Mihai Eminescu” Baia
Mare. Prof.
coordonator: Remus
Filip. Motto: „Toate-s
praf...lumea-i cum
este...și ca dânsa
suntem noi.”(Eminescu)*

Ploaia

*Ascultă...
Ascult-al ploii plânset, dragul meu!
Ah, cât de tristă e!
Durerea-i bate-n geamul meu,
Iute și curată.*

*Privește...
Privește-o cum plânge de liniștit!
De parcă durere-i totul.
Cum pierde lacrimi din infinit...
...de argint.*

*Cum boabele-i cristaline
Se pierd în neantul lacului,
În cerculețe fine...
Surorile veacului.*

*Ca viața ele se pierd
Nedefinite, în orbite mări
Ca, repede apoi și crud,
Pe veci să se mistuie.*

*Învăță...
Învăță astfel, dragul meu
De la dânsa, a ei durere calmă
Și apoi, la sânul meu întoarce-te ușor.*

PICU ELENA

*S-a născut pe 17.11.1975
în Tătărăni, Prahova. A
publicat pe site-ul
poezie.ro și când eram
studentă în revista
facultății „Coloane”.
Sunt profesor de română.*

Autoportret

*Eu nu sunt eu...
Sunt aceasta care râde când eu plâng.*

*Eu nu sunt eu...
Sunt aceasta care iubește când eu urăsc.*

*Eu nu sunt eu...
Sunt aceasta care se înalță când eu mă prăbușesc.*

*Iar, tu ?
Ești acela care mă vezi când eu nu mă văd...*

Portret de bărbat

*Bărbatul pe care îl iubesc este copac albastru surprins în
grădina casei mele,
este iarbă cu muguri de floare, este soare verde mirosind
a toamnă.*

*Bărbatul pe care îl iubesc este munte coborător de vale,
este câmp răvășit de maci, este drum de cărare.
Bărbatul pe care îl iubesc este primăvară de dor,
este petală de vară, este surâs de toamnă.*

Bărbatul pe care îl iubesc ești tu...

POPA ALEXANDRU

*S-a născut pe 9.12.1986 în
București. Motto: „Orice
așteptare e provizorie,
chiar dacă durează toată
viața”. A publicat opt
poezii în volumul colectiv
„Ce enigmatică ești,
femeie...”*

Fecund

*În disperările de amurg
umbra ta stinge glasul
sărutului meu.
Sărutul meu
e greu ca plumbul.
Paradoxal.
Vraja din el,
ar trebui împărțită la doi, dar
DA-ul și NU-ul,
într-un cuvânt, EXISTENȚA cu care e încărcat
s-a transformat
în povară.*

*Povara pe care trebuie să o port singur.
Singur trăiesc și deznădejdea
(Aici de obicei urmează punct.)
Pentru că în tot TU-ul de care ești capabilă,
nici măcar în fărâma ta de milă
nu răsare
nimic fecund.
unui nou*

*Fecund este doar mirosul
început.*

**Mențiune
POPESCU MARINA**

S-a născut pe 04.07.1982
în București.

Motto: „Frumusețea
lucrurilor există în mintea
celui care le admiră”
(David Hume) Colaborări
la revistele „Boema”,
„Oglinda literară”. Premiul
II la Concursul Național
de Creație Literară
„Dimitrie Bolintineanu”.

Cadru: solitudine

Vânt suierând printre
stâlpi metalici afoni,
lovindu-se de sticla securizată.
Apăsare ușoară pe clapele
sufletului uitat deschis.
Pe mâinile cu care
ne modelează existența
hazardul și-a pus
mănuși din ploaie
lungi până la coate.
Cinci minute de torente
biciuie epiderma,
spală pojghița care
ne ascunde lumii și sinelui.
Cub desfășurat în ploaie –
în centru, pianul cântă singur.

Captivitate

Privim viața
prinși între A și Z
ca niște școlari absenți
am uitat la ce literă
ne-am poticnit.
Ne doare punctul
ne temem de virgulă,
dar o divinizăm pe ascuns
seara în sanctuarul
permei istovite.
Am cules semne de exclamație
le-am dat focului să le mestece
iarna când ideile
hibernează cu eleganță
adormite lângă șemineu.
Ne doare uneori și
semnul întrebării
înfipt în carnea
misterului vânat
în seara oricărui ajun
de întâmplare.
Privind în continuare viața
prinși între A și Z
ne întrebăm
dacă sunt singurele gratii

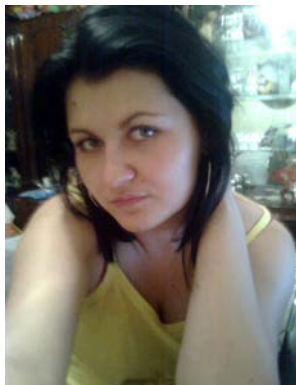
ale existenței noastre.

Printre muzicieni

Nu ești Jim Morrison,
rebelul și neînțeleșul Jim.
El și-a injectat o doză prea mare de inspirație,
s-a îngropat în romanticul Paris
în care își doarme visul de poet.
Noi – noi îi vroiam doar muzica
scuipam disprețuitori literele
ca pe niște coji inutile.
Nu ești nici Freddy Mercury,
libertinul și tragicul Freddy.
El își pune fustița și peruca de cabaret
și dădea cu aspiratorul peste toate
durerile noastre, ezitări, prejudecăți.
Din când în când ne amintim:
„Un an de iubire înseamnă mai mult
Decât o viață de singurătate”.
Nu ești nici Leonard Cohen,
bătrânul și elegant-enigmaticul Leonard.
El vorbește cântând și cântă
vorbindu-ne despre valsuri, lacrimi,
veniri, plecări și despre Alexandra.
Ne mângâie senzual gândurile
și ne îmbracă fința cu glasul
îmbibat de țigări și melancolie.
Tu ești doar tu. Fascinantul tu.
Mi-ai atins coardele
și ai început să-ți cânti mângâierile
pe pielea mea.

Orașul

Orașul se zvârcolește,
trup afundat deseori în dureri,
scuturat uneori de fiori de plăcere.
E viu orașul
se mișcă în felul său haotic-ordonat.
Lumini tăiate de cabluri,
găurite cu ciocul
de ciori supraponderale pe care
pușca omului încă nu le-a ochit.
Strada se târăște sub roți
își face loc printre pomi
cu frunze arse pe care toamna
nu le mai înroșește
de ani buni.
Motoarele neucid
mai ceva decât tutunul.
Orașul astmatic tușește,
scuipă noxe.
Tragem de el, îl lungim-lățim
până ne învește pe toți.
Îi măsurăm trupul slăbit
pe patul lui Procut –
suvener luat într-un week-end
de la greci. Și totuși îl iubim – orașul ăsta

zvârcolindu-se deseori
în dureri,
scuturat uneori de
fiori de plăcere.

POPESCU SÂNZIANA

S-a născut pe 21-05-
1993 în Rm. Vâlcea.

Motto: „Arta spală
sufletul de tot praful
fiecărei zile din viața
noastră.”

Adam

Dragostea era un sentiment prea puternic pentru mine.
Simțeam cum îmi zgârie pereții sufletului, Cum îmi
inundă venele, parcurgând distanțe micronice. Veninul
dulce de pe buzele lui cărnose îmi intoxica amintirile, ce
zâmbeau picante,
Așteptând contactul cu realitatea.
Încet, am ajuns să ating centrul tristeții
Am îndurat suferința. A mea, a ta, sau a vieții.
Nu mi-am ascuns chipul,
Și nu am cedat în fața necunoscutului
Ce își etala culorile în stil vulgar.
Nu m-am îngrijorat, pe tot parcursul acomodării,
În noua mea casă cu mansardă în infern.
Nu mi-am adus aminte nici o secundă,
De limitările ființei umane.
M-am lăsat condusă de EL până în ultimul moment
Când a mușcat din măr și a devenit dependent

Definiții elementare

Erai doar capriciul controlului absolut,
Flacăra ce ardea în suferința privirilor neînțelese,
Zâmbetul programat la aceeași oră târzie.
Precedat de aceeași crudă, inutilă mânie.
Promisiunea viitorului zărit într-un ciob de sticlă mată
Necunoscuta din ecuația unei probe eșuate.
Aerul ce răcorește pe marginea mării iluziile bronzate,
Visul bolnăvicios, repetat în nopțile târzii de martie
Erai tot în lumea mea limitată, o parte pe marginea ei,
nimic dincolo de linia vieții mele.
Semnificai un tot perfect, însă cu sarcini grele.
Erai mâna de ajutor primită la disperare,
Când la buticul de pe colț se scumpea dragostea cu
esență tare vise și acum ochii tăi, în care și culorile se
stingeau încet, pierzându-și compoziția în negrul
rațiunii defect.
Erai un zeu venerat în templul inimii mele.
Credeam în zâmbetul tău, dar tristețea l-a ucis
nepăsătoare. Erai... TŪ!
Așa cum te-am iubit, așa cum te-am adorat... Așa cum
te-am părăsit odată, plângând, la miezul nopții, cu o

țigare în mâna ce-ți tăia din drumul vieții. Te văd și
acum urcând scară cu scară,
Încându-te constant cu fumul ce mirosea a portocală.

PORAICU SIMONA

S-a născut pe 06.01.1989 în Orăștie,
Hunedoara. Este studentă la Facultatea de
Litere și Arte, Universitatea „Lucian
Blaa” din Sibiu. 2009: mențiune la concursul
universitar „Questions pour un francophone”; participare
la atelierul de traduceri literare „L’Africain”; participare
la colocviul internațional „Emil Cioran”; participare la
concursul „ULBS Vision” 2008: medalia de bronz la
concursul internațional Infomatrix”; premiul I la
concursul de poezie „Dominic Stanca”

Ideafuri

În gândul meu
Te văd mereu
Dar nu mai știu cum arăți,
Ci cum aș vrea să arăți.
În templul meu
Mă-nchin mereu
Unui Dumnezeu prea indiferent
Față de mine.
În ambiția mea
Urc ștacheta
Până nici nu se mai vede.
Cum să o ajung?
Cobor mereu
În iadul meu
De bunăvoie să m-ascund
De lumea (im)perfectă.

Iubire stinsă

Inimile noastre se topesc
pentru a furniza material șablonului.
Dar păcat
Că nimeni n-a turnat
topitura cât era fierbinte.
Să facem focul din nou...

PREUTESCU DRAGOȘ

S-a născut pe 26.10.1985 în
Iași. **Motto:** „Îți țevi
tapiseria vieții folosind câte
un fir de pasiune”. **Volume:**
„Vreau să mă scald în
iubire”, 2009. Articole în
revista „Inimă de
adolescent” în timpul

liceului; articole în revista Cercului Olimpic „Maricica Puică”; articol în „Tinerii și politica -Împreună pentru o politică mai sănătoasă”.

Umblu pe străzile Iașului

Autobuzul e globalizarea de astăzi,
Oameni încruntați, bătrâni șezători,
Toți parcă sunt dintr-un dicționar
Enciclopedic al românului amețit,
Nu știe ce vrea, nu știe ce poate,
Știe doar că e rău în lumea sa.

Mă dau jos la stația care trebuie.

Merg, vorbesc cu mine,
Vorbesc și cu vecinul meu
De pe umărul drept,
E îngerul siguranței și al speranței
Îmi spune să rămân normal
Și simplu pentru trăire.

Ascult sfatul prietenului,
Dar mă cufund din nou în gânduri.
Pe Lăpușneanu, lângă cinema
Mă întâlnesc cu băieții mei,
Cei care trag din pungile cu bronz
Ce trag în piept aerul milei
Da, sunt și ei prietenii mei
Trăiesc în Iași ca și mine.

Îi las în pace,
Nu îi deranjez de la insufălările milei
O să mai întâlnesc cu ei când mă întorc acasă.

Cirile din copaci mă salută,
Le spun să nu mai facă atâta gălăgie
Pentru că și așa e dezordine și haos
Printre oameni
Și măcar să nu ne strice ordinea,
După care ne ascundem
Prin fiecare firimitură a iresponsabilității.
Mai sus pe Copou înspir greu,
Fumul scos de sutele de mașini
Care fac întrecere ca în fiecare zi.
Încerc să evit contactul cu ele
Astfel măcar în gând îmi trece aerul curat,
Și pot să admir peisajul din visul meu
Visul Copoului împădurit și liniștit.
Cu studenții mă salut,
Mă cunosc toți,
Parcă aș fi nebunul ce vrea să se ignore
Dar nu pot,
Nu, nu, trebuie să mă bag
În toate relele,
De asta vorbesc despre ce nu îmi place.
Ajuns la stadion, deja văd victoria speranței
Victoria curajului și al destinului,
Deja e mai bine.

RADU IULIAN

S-a născut pe 9.12.1965 în comuna Baba Ana, Prahova. A publicat în: „Oglinda Câmpinei” - poemul „Cetatea iubirii”, „Mizilul”, „Fereastra”, „Adevărul de duminică”. **Volume în manuscris:** „Cetatea iubirii”, „Cerșetorul de zâmbete”, „Căluțul și măgarul”.

Testament

Tă rog, iubire, să-mi ascunzi tristețea
Într-o frunză purtată de vânt
Pe tărâmul tău etern
Noi doi semănăm cu lacrimile gemene
Prelinse pe obrazul palid al bolnavului
Incurabil numit speranță.
Îți las ție
Brațele mele obosite
Fă din ele pom de Crăciun pentru copiii săraci
Anină în el ochii mei să privească
Fericirea lor efemeră
Donez pentru tine sângele meu contaminat
cu tristețe
Dar cer în schimb câteva clipe de fericire
Să le-nșir pe firul subțire al vieții mele...
Până într-o noapte în care
Descătușat pe furiș
Din brațele tale,
Beat de iubire,
Mă voi ascunde pe vecie
În bucata de lut.

Unde ești

Unde se duce lumina din stele
Când zorii gonesc noua zi
Te caut zadarnic, nu ești printre ele.
De fapt n-ai avea cum să fii.

În ciob de oglindă îmi văd fața de sânge
Și pumnii de ură mi-i strâng
Îmi e gura încleștată, aș scoate un țipăt
Dar e prea târziu să te plâng.

În ordine-mi este și casa și trupul
Nu sufăr de boli omenești
Dar gândul la tine încet mă ucide
De ce ai plecat, unde ești?

Prezic vrăjitorii din corturi imense
O ploaie de corpuri cerești
Nu-mi pasă de moarte, să piară pământul.
Atât vreau să știu unde ești.

ELIS RÂPEANU

Mențiune

Motto: „La marginea singurătății stă agățată o lacrimă de înger”
S-a născut pe 27.08.1939 în Valea Călugărească, Prahova. Studii la Facultatea de Limba și Literatura Română la Universitatea din București; Universitatea Științifică București, Secția Spaniolă; Facultatea de Limbi clasice, romanice și orientale, Secția Franceză la Universitatea

din București; Școala Populară de Artă din București, Specialitatea Canto popular și romanțe. Membră a Cenaclului literar al Centrului Cultural al M.I.R.A. Autoare a peste 70 de lucrări științifice (manuale, culegeri, dicționare, comunicări științifice etc), doctor în științe filologice, avându-l conducător științific pe prof. univ. Ștefan Cazimir, cu teza „Epigrama în literatura română”. Colaboratoare (cu poezii, epigrame, articole etc.) la peste 30 de publicații. Deținătoare a numeroase premii la concursurile de epigramă și poezie. Inclusă în peste 45 de culegeri/antologii de epigrame; prezentă în culegeri și antologii de poezii, Vorbește franceza, spaniola, engleza, și rusa. **Volum:** „Simfonie”(poezii), Editura Litera, 1970; „Sfatul din poiană” (poezii pentru copii), Editura Ion Creangă, 1985; „Epigrame”, Editura Metropol, 1995; „Amfora de vis” (poezii), Editura Metropol, 1995; „Punți. Catrene lirice”, Editura Metropol, 1999; „Catrene aproape cuminiți”, Editura Metropol, 1999; „Epigrama în literatura română” (studii de istorie, critică și teorie literară), Editura Dealul Melcilo, 2001; „Anotimpuri în clepsidră” (poezii), Editura Sagittarius, 2002; „Orizont reversibil”, „Editura Sagittarius, 2003; „Catrene cu sprâncene”, Editura Sagittarius, 2003; „Epigrame mai mult sau mai puțin picante”, Editura Sagittarius, 2004; „Valea Călugărească pe spirala de timp”, Editura Printeuro, 2004; „Prea Fericitul Părinte Teoctist – o viață închinată lui Dumnezeu, Bisericii și Cărților”, Editura Printeuro, 2005; „Părintele Arhimandrit Grigore Băbuș – o viață închinată lui Dumnezeu, Bisericii și Cărților”, Editura Printeuro, 2005; „Epigrammes”. Ediție bilingvă română/franceză, Editura Viața Medicală, 2006, „Amurgul își cerne polenul”. Poezii (pan) lirice, Editura Sitech, 2006; „Râsu’ – plânsu’”, Epigrame, Editura Mașina de scris, 2007; „La Masa Tăcerii mele” (1111 Aforisme), Editura Printeuro, 2007; „Răisipitorul de frumuseți” (Tudor Gheorghie), Editura Printeuro, 2007; „Lumină din lumină. Marea Profesoară Zoe Dumitrescu Bușulenga”, Editura Printeuro, 2007. „Carré de ași” (poezii), în colaborare cu Arcadie Donos, Ioan Tețca, Geo Călugăru, Editura Sagittarius, 1996. **Antologii. Culegeri de**

epigrame: „Fumuri” (epigrame despre fumat); „În radarul epigramei”: Poliția, Jandarmeria, Circulația, Pompierii, Editura Printeuro, 2005; „Sprițuri cu sughițuri”, Editura Printeuro, 2005; „Dicționarul medicilor epigramiști”, Editura Viața Medicală Românească, 2006; „Epigrame în minijupă”, Editura Făt Frumos, 2006; „Săgețile lui Cupidon”, Editura Făt-Frumos, 2007. (Bibliografie preluată de pe www.wikipedia.org)

Ploaia de meteoriți

Alunghi toți norii strânși în trupul meu,
Sub pleoape, din adânc, revin cocorii,
De mână ne plimbăm pe curcubeu,
Lumina-nvinge lacrima ninsorii

Se clatină tot universu-n zodii,
Se zbate valul tot bătând în mal,
Pe luncă, pomii s-au umplut de rodii,
Se toarnă arome calde în pocal

Din roata timpului, sub frunte-mi cresc
Doar primăveri și clipa-mi lăstărește,
Un fulger trece ca un corp ceresc,
Tot universu-n mine se topește.

Cerul din geană

Lui Adrian Pintea

El ne privea din lumea lui
Cu ochii triști ca de icoană
L-a-nvins o moarte prea vicleană
Și-n moarte ești al nimănu

Viteazul Pintea de pe grui
Atâta cer avea în geană...
El ne privea din lumea lui
Cu ochii triști ca de icoană

Din scenă s-au retras destui,
Simțim plecarea lor o rană
Degeaba ne rugăm în strană:
Ca o statuie-ntre statui,
Privește azi din lumea lui.

Timpul meu interior

Mă mișc în timpul meu interior
Cu ape-adânci și țărături neumblate
Să prind în mâini conturul mișcător
Al unui val cu-arhitecturi ciudate

Îmi vîndec verile de grindini iuți
Și toamnele de bruma timpurie
Aștept la cină îngerii căzuți
Și infinitul care întârzie

Plutesc în ieri, în azi și-n viitor
Cu toamne și clepsidre răsturnate
S-aprind lumina pragului de dor
În iernile cu vise colorate

Aud galop de cai în depărtări
Și sună crinii puși pe la icoane
Simt dealu-n suflet cu-ale lui chemări,
Îmi văd străbunii stând cuminți în strane

Se-apropie de creastă caii suri
Pe coame verzi se-nalță-n vis colina,
Iar porumbeii albi visând păduri
Își scutură din aripi moi lumina

Moara

Mă ascund în vremea mea
Cu amurguri și cu ploaie,
Am să plec curând pe-o stea
Îmbrăcat în alte straie

Un cocor din albe ploi
Vine clipa să-mi alinte,
Mi se-nclină pomii goi,
Toamna macină cuvinte

Craiul Nou îmi dă binețe,
Număr umbrele din seri,
Toamna macină tristețe,
Iarna macină tăceri.

RĂU-AVRAM ANA-MARIA

S-a născut pe
17.01.1980 în
București. Motto:
Noi, ne legăm, ca
oameni, cu noduri
strânse, vii, / De
astă lume-n care
venim pentru-a muri.
2009 – Debut literar
în Revista „Dor de
Dor”; martie, aprilie
2009 – publicare
grupaj de poezii în
revista online

„Tânăruț scriitor; 2009 – publicare grupaj de poezii în
„Oglinda Literară”; iunie 2009 – publicare poezii
„Agora Literară”; participare cu poezii în cadrul
emisiunii de radio, „Nouă ne pasă”, în perioada 1997 –
1998. **Premii:** premiul III – Concursul de creație
literară organizat de „Lic. Ec. Adm. A.D. Xenopol”,
București, 1997; Mențiune – Concursul de creație
literară organizat de „Lic. Ec. Adm. A.D. Xenopol”,
București, 1998.

Dincolo de azi și mâine

Nu știu cum va începe o nouă zi
nu știu cum se va termina
am doar certitudinea clipei
abia ascunsă printre păianjenii trecutului

Mă apasă acest început nedefinit al zilei
când totul mi se refuză brutal
și amintirea nopții trecute mă înspăimântă
prin lipsă

„Ce ce te ascunzi mereu noapte? Ți-e teamă de lumină?” –
mă tot aud repetând iar și iar
dar în tăcere Calea Lactee mă cheamă să-mi mai spună
o poveste cu stele

Descătușare

Copleșitoare,
ceața amurgului
îți poartă pe aripi
suferința...
Sub pleoapa nopții
răstignit
obosit de a lumii deșertăciune
sufletul a-mpietrit...

Născut sub aripa cerului
din roua dimineții
cuvântul tău plouă
peste amintirea lumii...

RĂZEȘU VIRGIL

S-a născut pe
7.02.1932 în Piatra
Neamț.

Volume apărute :
„Spectru intim”,
„Tratat de
defflorare”, „Prin
vămile vieții”.

Omagiu lui George Rănetti

Napadarjan sau Coco, Prințul Ghiță,
Sandernagor ori Jorj Delamizil,
Romeo, Tarascon, Gheorghe Biciușcă,
Ghiță Delagambrianus și-ncă alții,
Nedepășiți în calambur și stil,

Întruchipau o singură ființă :
George Rănetti ! Viu ca niciodată,

Prin grija unor spirite alese,
Coboară-n urbea-i aureolată
Din panteonul numelor de aur,
Cu-ndemnul gânditorilor de bine,
Spre toți cei ce ne-am strâns din toată țara
Să ne-adăpăm din zestrea lui lăsată
Ba, de-om putea, să-i și sporim comoara.

Uimit de verbu-i sprinten din peniță
Pe drept cuvânt, Arghezi-l așeza,
Pe-același loc cu Luca Caragiale
Și-alături de Anton Ba-cal-ba-șa.

Dar mai zicea maestrul Tudor,
Că „fără-a fi european ca primul,
Nici proletar convins ca celălalt,
Dar călărind pe băț cu ștrengărismul,
Preluând obsesii și reminiscențe
El a sleit tot genul humoristic,
În epigrame, calambururi și esențe”.

Oare să fi uitat, cumva, poetul
Și gânditorul cel de har din Mărțișor,
Că-n veci genul acesta n-are moarte,
Și, scânteind, în orice vers renaște
Căci e plăcut și la-ndemâna tuturor ?!

E genul ce cultivă ironia,
Sarcasmul, șarja, jocul de cuvinte
Și-ncearcă să îndrepte răul
Cu râsul sănătos, care nu minte.

E-n firea omului să vrea să treacă
Peste necazuri, cât ar fi de grele,
Cu zâmbet și amară-ngăduință
Convins că soarta poate fi schimbată
De orice muritor aflat sub stele.
Și, ce să spun ?!, în tot ce-a scris Ranetti,
A strecurat în doze potrivite,
Din condimentu-i inepuizabil
De ironie și de istețime,
Din lutul țării sale moștenite.
A dat o nouă strălucire vorbei
Și limbii noastre altă tinerețe
Transfigurând realitatea nudă
În bucurii, speranțe, frumusețe.

Ne-a învățat că râsu-i sănătate
Și că gâlceava doar ne învrăjbește
Ne răscolește inima și mintea
Și sufletul pe veci ni-l vestejește.

Ranetti a cultivat istețimea
De veacuri, a poporului român.
În seva ei și-a găsit devenirea
De cavalier și-al vorbelor stăpân.

Și de e drept că cei plecați departe,
În alte lumi mai bune, ne ascultă
Și ne privesc cu sfântă-ngăduință,
Să dovedim că suntem împreună
Cu cel trecut de mult în neființă.

Să dăm o meritată strălucire
Momentului acesta fără seamăn,
Să ne întrecem în frumoase stihuri
Și calambururi, epigrame, rime,
Să scriem noua odă a-nfrățirii
Și s-o cântăm cu toți, în bucurie,
Să dăm uitării tot ce ne dezbină
Și într-un singur glas să spunem :
Pe veci, să viețuim în armonie !

ROSENTZWEIG ALICE

S-a născut pe 10-07-1985 în Iași. **Motto:**
„Cu fiecare pas sunt mai aproape de ceea ce vreau și mai departe de ceea ce obișnuiam să fiu.”
Carte de autor,
poeme și fotografii artistice „Scrisori către mine”,
Editura „24:ORE”
sub egida Asociației non profit „Universul prieteniei”
Iași, premiată cu Premiul Special la Salonul Internațional de Carte ediția XVIII, Iași.

O zi fără bun gust

Dimineți în care te întinzi spre înălțimi mascate în plictis s-au strâns în viziunea celor ce acceptă imaginarul plat al realului.

După-amiezile cu mese copioase în culori intense s-au răsfirat asupra celor ce și-au donat micul-dejun pe un prânz mărinos, uitând care e de fapt masa principală a începutului.

După-masa e prea scurtă și nefolositoare.. dar seara vine cu întunecarea energiei ce se aruncă în patul pliat de idei consumate de o zi fără gust și fără bun simț.

Noaptea ne-a readus în locul începutului, iar cercul terminat prinde colțuri umbroase pentru acel motiv ca dimineața să acceptăm întinderea spre dorința de a gusta realul la fel ca primul gust al începutului.

ROTARU DĂNUȚ

S-a născut pe 20.10.198
în Berceni, Prahova.

Motto: Singurul meu
regret a fost acela ca n-
am avut regrete.

Cât nu am să uit

Cât nu am să uit mă așez

*gânditor, cu capul pe picior
Și-mi ascult pașii ce m-au purtat
Sănătos prin viață, prin gândul îndepărtat*

*Cât nu am să uit îmi amintesc de ieri
Ce imagine plâpândă pe al mamei chip am lăsat
Acum târziu, în al nouălea ceas îți cer
Mamă,
Să îmi ierți păcatul
Căci sunt singurul ce te-a trădat.*

*Mă zvârcolesc în pat, îmi ținuiesc gândurile-n zbor
Un zbor, ce presant mai mult sufocă,
Mă urmăresc lacrimile tale tandre
Ce zdrobite-mi urau că de mine o să-ți fie dor.*

*Ieri din ale tale brațe am plecat
Mă întorc, însă, și tu vei fi plecată
Când ne vom vedea cu multă dragoste și dor
Eu am să fiu bărbat iar tu încărunchită.*

*Vreau atât de mult să-ți spun
Ca îmi este dor de timpul ce chipul încă nu ți l-a ridat
Însă doresc atât de mult să știi
Că prin mine și ai mei frați
Chipul tău se păstrează pur și nepătat.*

*Ai suflet de mamă
"Mamă" meriți să-ți spun
Oricât de însemnat ar fi păcatul
Sufletu-l ai precum cristalul pur*

*La apus îți scriu aceste vorbe
Îmbătat în dans de liliaci și pești de sub apă
Mă gândesc ce plocon ai dori tu mamă
Chipul tău, în gând îmi spune,
-O familie unită !-*

Rugămintele din întuneric

*Privește-mi prezentul, ține-mă de mână
Nu mă lăsa-n trecut, acolo e doar umbră
Fii o haină a sufletului meu
Îmi e atât de frig în lume și îmi este greu.*

*Of, ține-mă de mână, frică-mi este, frig.
Cuprinde-mi palmele cu sânii
Fii zenitul ce-l aspir.
Sunt sătul să trăiesc închis, trezit doar la apus,
Oare știi ce-i în întuneric, în mine, în nepătruns?*

*Nu mă părăsi acum când Horus câștigă lupta
Strânge-mă în brațe, deși rămâne doar cenușa
Privește-mă în clipa în care primele raze mă vor săruta a
moarte
Iubește tot ce a fost, până când apusul și pe tine te va
arde.*

ROTARU NICOLAE

S-a născut pe
28.03.1950 în
Glimbocata, com.
Leordeni, Argeș.
Autor a peste 70 de
volume: poezie,
proză scurtă,
roman, publicistică,
aforistică, eseistică,
umor. Colaborator
(director sau

membru în colegiul multor publicații). Trei premii de
debut editorial, numeroase premii pentru literatură și
publicistică.

Așteptător

*Aștept cu sufletul la gură
Să mă apuc de băutură,
Să-mi fie poftă de-a vedea
În dublu boul cel de cea,
Care-njugat la Carul Mare,
Doarme pe sine de-a în picioare,
Stând sub lumini, un stei de stea,
Bizon sau zimbru ori nu prea!*

*Aștept ca-n târg la Ziduri Moși,
Să beau rachiu cu caltaboși,
Ori să arăt cum știu eu că
Mai bine e să bei o votcă,
Trăgând cu ochii la gagici,
Ca un birjar, pocnind din bici,
Să slobod vorbe deșucheate,
Spre săni cu sfăruri țuguiate
Ale pirandelor nasoale
Cu pleata neagă până-n poale,
Să fiu sorbit de dor de ducă,
Spre stepa rusă ori calmucă,
Să-mi explodeze în auz
Galopul gândului ursuz,
Un mânăz neînșelat, de vis,
Ce-l călăresc spre paradis...*

*Aștept răspuns de rea arsură,
Să aflu iar vreo scurtătură
Și moartea s-o mai trag în piept,
Așa cum știe un poet,
Ce vinde visele la kîl,
Din București până-n Mizil...*

Hășuri și hașuri

- Hors concurs -

*Ai herb, hidalgo-n heriodă,
Cu har heruvic când te-ngân,
Ca vechi herțog herul hapsân –
Hatâr, cu haznă, îți torn în odă!*

*Haraba la harem când tragi,
Faci haratman – harap, han, pașă!
Haram te poartă, harambașă,
Hâd harpagon halind haraci!*

*Hârbar, ai hăbucit hăituște,
Cu hărțuiri, hașiș, hârjoane,
Prin hălăciugi hârșnind havane –
Un hojmălău ce hălpăi huște.*

*Haldeu haios – htonic haiduc! –
Haihui, haiku-uri hărnicеști
Și hetairele hrănești –
Husar holtei, hun hăbăuc!*

*De fapt, haban hadâmb hârsit,
Hobotnic haidoș, haimana,
Într-un hainlăc hain sadăa
Biet haplea hulpar, hămesit!*

Atlant

*Mujahedin al nopților gestante,
Cu năluciri rotunde-n pântec sferic,
Glasul a rugă-nalț în ritm andante
Spre nesfârșirea rece de-ntuneric.*

*Când picuri moi strecoară ceru-ncet
Către tăcerea joasă din gutui,
Mă-nvrednicesc spre-a mă-ntrupa poet
Sub stele vii, mici jerbe de pistrui!*

*Mă las pierit de mine și învățuri,
Cu, slobozi, caii gândului în tropot,
Abia-mi mai țin cuvintele în hășuri
Când limba-ațâță bronz sonor în clopot.*

*Acolo-n turla susă, răvășite,
Somniile de ingeri dau să zboare,
Păcate pe de-a-ntregul ispășite
Le simt umplându-mi trupul de răcoare!
Mă zbat ca pușiliștii într-un ring,*

*Mă lupt cu întinatele năluci,
Mă simt în larg ca un bătrân viking
Golit de apetituri și de-atunci!*

*Tăcerile mă-ncap – hulpave hidre,
Sunt obosit de-atâtea-mpovărări,
Parcă-s nisip de ore în clepsidre,
În care nervii trec la-ncăierări!*

*Ajuns și-nvins de-oștirea de invidii,
Cu șiș de pizmă sunt crestat constant,
Deși pentru-a muri primesc subsidii,
Eu cred, naiv, că sunt sculptat atlant!*

*Sau alt Romeo desenat cu creta
De moș Ranetti, bardul ot Mizil,
Când, din balcoane, aprinsă, Julieta
I se-adresă ca-n schițe: Ce'ș copil!?*

RUSU LAURA

*S-a născut pe
11.09.1991 în Galați
Este elevă în Colegiul
National „Vasile
Alecsandri”,
Prof.coordonator:
Elena Tudorache.
Colaborări cu:
revistele Centrului
Cultural „Dunărea de
Jos”, „Călăuza
ortodoxă” (2005 –
debut literar) și
„Copiii și Dumnezeu”;*

*articole în suplimentul ziarului local, „Viața Liberă” și
în „Tranzit” (2007 - 2008); Premiul „Iacob Buta” la
Concursul de eseuri „Iacob Buta”, ediția I, Aiud (2009);
Premiul al III-lea la secțiunea Poezie la Concursul
Literar “Generația MM” Ediția I, Onești (2008);
Mențiune la concursul de eseuri “Noaptea de Sânziene”
ediția a II-a, cu tema “Nevoia de modele” (21 mai - 10
iunie 2008); Mențiunea I la “Tînere Condeie”, etapa
județeană, secțiunea Poezie – liceu (2008).*

Golgota

*Coboară-ți mâna ta încet pe sânul meu de lapte...
Obrazul mizerabil mi-e de-atâtea grele fapte,
În pântec mă străpunge lung cu mila lui creștină
O aripă, un nod de șerpi din ghemul de lumină...*

*Mă strânge chinuit la piept cu pumnul lui de rouă,
Să-l port în chip de creuzet și-n toba lui cea nouă
Să-i vârs în leagănul de lemn cu aură străină
Miros de brad și flori de tei și șoaptă cristalină,*

Și-n vis, când m-o chema plângând prin piele și prin vene, să-l simt mereu, cu freamăt blând, dormind sub măști perene, ca dintr-un trup de rugăciuni să nasc minuni cât poate... rămâie-n lume un păgân, și eu, pe jumătate...

SĂLĂGEAN IONUȚ

S-a născut pe 06.04.1991 în Baia Mare. Este elev în cls. a XII-a A la liceul de artă din Baia Mare. A obținut premiul II la concursul de creație literară „Patriotismul, un sentiment pierdut?” Prof. coordonator: Sopenar Dora

La cripta lui Vlad Dracul

*La cripta lui Vlad Dracul,
Nu creștea nici iarbă
După un Domn așa ca el,
Și natura-i oarbă!*

*În cripta lui Vlad Dracul,
Doar pietrele viuiesc,
Acoperindu-i răsul
Himeric, nebunesc.*

*La cripta lui Vlad Dracul,
Nu merge niciun om.
În nopți întunecoase
Stațiile-l adorm.*

*Din cripta lui Vlad Dracul,
Fiorul te străbate.
Te-nvăluie Misterul,
Cu vîile lui șoapte.*

*La cripta lui Vlad Dracul,
Miros de sânge-acrit
Și-o ascuțită țeapă-i
La cripta lui Drăculea,
Stațiile-au venit...*

Zbor

*Se-ncalecă-n zbor un gând cu o vorbă,
S-au aruncat spre zenit nevăzut.
În cer ține-n palmei o dragoste oarbă
O tânără fată dintr-un vis nenăscut.
Simțise fluturi-n stomac și sub piele,
Când din cer căzu arhanghelul de-argint
Vorbe de dor cu cântec de iele...
Zboară trandafiri roșii ca amurgu-n neant.
Orizontul se mișcă din loc lăsându-i singuri*

*Stelele parcă s-au stins în prima noapte
Și luna se subțiasă subtil, fără șoapte
De dragoste pură, dureri și fiori.*

ȘCLADAN SIMINA

S-a născut pe 27.03.2009 în Suceava. Coordonator de proiect și poezii publicate în antologia „Mirajele vieții”; coautor în antologia „Frează de timp-Ce enigmatică ești femeie”, Editura 3D-Drobeta Turnu-Severin; poezii publicate în Antologia „Romeo și Julieta la

Mizil”, Concursul Național de Poezie, Epigrame și calambururi, ediția a II-a, 2008; coordonator de proiect și poezii publicate în volumul antologic „Izvoarele vieții”, Editura Lidana, Suceava; coordonator de proiect și poezii publicate în cartea pentru copii „Universul copilăriei”, Editura Celestin, Suceava; volumul personal de poezii „Petale din lumină”, Editura Lidana, Suceava; coordonator de proiect și poezii publicate în volumul antologic de poezii pentru copii „Universul bucuriei”, Editura Lidana, Suceava; colaborări cu revistele: „Moldova literară”, „Visul”, „Glas comun”, Nordlitera”, „România liberă” și agenția de presă „Așii români”.

Gânduri pentru omul frumos

De-aș fi

*Ți-aș dărui surâs din Soare,
De-aș fi eu Steaua dimineții,
Ți-aș dărui și Ursa Mare,
Doar ca să-ți văd surâsul vieții.*

*De-aș fi eu floarea din livezi,
Te-aș mângâia când te așezi,
De-aș fi eu fluture prin flori,
Ți-aș da nectarul prin fiori.*

*De-aș fi eu iarba din poieni
Ți-aș dărui parfum din rouă,
Ca tu să mă îmbrățișezi,
Încet, cu brațele-amândouă.*

*De-aș fi eter, eu ți-aș intra în sânge
Și corpul tău ți l-aș iubi, vâltoare,
Ți-aș dărui în taină arta de-a învinge,
Iar tu mi-ai da, în schimb, o clipă de-alinare.*

ȘOVA MIRELA

S-a născut pe 27.07.1976 în București.

A publicat nouă cărți pentru copii, cu ghicitori, rugăciuni, poezii și texte religioase repovestite
Administrator al siteurilor www.lacasuriliterare.com și www.lacasuriliterare.ro, organizator al concursului literar „Doruri la Răsărit” (trei ediții).

Arta în sala de așteptare

În condiții mizere,
Ca ale peșterii din Betleem,
Se naște poezia,
În sala de așteptare.

Un acvariu... nu te inspiră destul.
Un TV deschis pe reclame, fără sonor.
Un fundal muzical pe care nu-l poți controla.
Reviste, scaune, oameni care vorbesc la telefon,
Privind prin ziduri.

Și un tablou, o regină care te așteaptă
Într-o stampă veche.
Te pândea.
Știa că o să ai de răbdat.
Vite, îți zâmbeste.
Totul e să o vezi.

Acum toate se limpezesc:
Ce zi frumoasă, într-o sală de așteptare,
În care te-a înaripat o regină!
Acum, poetul din tine
Îi poate face cu ochiul,
Scriind versuri pe o hârtie uitată în desagă,
Derulate din liniștea sufletului.

SPĂTARU LILIANA

S-a născut în Bacău, noiembrie 1959
Este consilier DADR Brașov
Membră în Cenaclul literar „Mihail Sebastian”, Brăila,
Asociația scriitorilor „Costache Negri”, Galați,
Poetas del Mundo, Chile, World Poets Societz, Grecia.
A publicat în:
„Porto Franco”, „Oglinda literară”, „Saeculum”,
„Dunărea”, „Antologia Poetes a Paris”, - 2008, „Profitul agricol”, „Ardealul Literar și Artistic”

Cărți editate:
„Haiku” – în limba italiană, „Catrene”

Premii: Premiul IV „Eminesciana”, ed a XI-a, 2003;
Premiul „Constantin Tonegaru”, Porto Franco, Galați, 2004;
Premiul IV, Concorso internazionale di Poesia, Sigillo dei Poeti, Genova, Italia, 2007; membru D'Onore di Accademia Italiana di Scienze, lettere e D'Arte, Concorso Internazionale di poesia, Terra del Vesuvio, Italia, 2008; medalia și Diploma de Onoare, locul 5 - Premiul Național Arte Literare „Citta Amica”, 2009, Torino, Italia; Premiul Mario Barale, Premiul Național de Poezie, San Germano Vercellese, Italia, 2009.

Indris

Lui Eminescu

Îmi caut umbra, Serile cu lună mă cuprind
Și nu mi-e totuna dacă, nu pot să mă aprind,
Sau să mă sting în versul din urmă.

Cuvântul mi-e gol. Căzut în zăpadă
Pe lângă plopii mai goi și triști,
Umbre-nghete-mi arată că totuși exiști

Și-atunci luceferii din ceruri ning
Iubire peste-al lumii nimb.

Nedeia

... Lăsați-mă să plâng cu putere
Până-or înmuguri iubirile
La poalele munților mei,

Nedeia se va împlini
Din nou și Munții Daciei
Vor fremăta, vor purta istorii

Și pentru străini și pentru copii?!

Lăsați-mă să plâng cu putere...

STAN IULIA

S-a născut pe 14.06.1993 în Ploiești. Este elevă la Colegiul Militar Liceal „Dimitrie Cantemir” din Breaza.
Prof.coordonator: Mihaela Lambru

Viziune

Aprind un Chibrit.
Lumini stridente

Zgârie fără voie
Marginea apei.
Lacul răspunde
Cu un vals
De vise tăcute
Și risipește lumina-n
Adânc.
Cum toți licuricii
Au murit...
Eu am rămas
Cu degetele
Stînse.

De nicăieri

Cer cald de septembrie.
Dureri și inopie
Într-un singur
Răpciune prea obosit
Și prea schimbător
Cu norii
Mei de abur...
Aș vrea să-i topesc
În plictis
Să-i sorb
De pe ramuri
Cu nesaț
Și să-mi duc
Mai departe neliniștea
Pe alte orizonturi
Ale aceluiași cer
De "a fost cândva".

ȘTEFAN AL. SAȘA

S-a născut pe 02.06.1950 în Câmpina.
Volume apărute: „Zeu fără nume pe bicicletă”, 1991; „Forme fixe și libertine”, 2003; „Polaroid”, 2003; „Regele efemeridelor”, 2005; „Cuvinte de alungat, Tristețea”, 2006, „Parodii”, 2009; Premiul criticii Festivalului „Roșu vertical”, 1988, premiul I pe volum de versuri în manuscris – 1989, premiul I la Festivalul „Leoaică tânără, iubirea”, Pitești, 2007.

Vălul troienit

Femeile ce tainic le-am iubit,
Se-ntorc prin nopți trufașe iar la mine
Cu sâni precum o candelă în schiit
Arzându-și falnic sfârcurile pline.

Intrăm îmbrățișați în paradis,
Se-ncinge pielea lor ca o minune,
Bacante adorând pe Dionis
Așteaptă un semnal să ne cunune.

Căci tânăr ca în vis n-am fost nicicând,
Iar ele, dezbrăcate de angoase,
Operă-nsinguratului flămând
Ambrozii din Olimp subtil sustrase.

Săruturile lor mă pedepsesc
La crude, riguroase penitențe,
Surâsul de pe chipul îngeresc
Creează ale dragostei esențe.

Cu păr de aur sau de abanos,
Aștept peste privire primăvară,
Își unduie conturul voluptuos
Și-n sânge diamante fac s-apară.

Femeile ce tainic le-am iubit,
Dispar din ceața-aducerii aminte,
Acolo unde vălul troienit
Acoperă călcate jurăminte.

Crucea de vanilii

În certuri aprige, spre morile de vânt,
Nebuni, cu buzele-n potire surde,
Pe noi poeții, ne cheamă jocul sfânt
Precum o țară nouă, triburi kurd.

Să dăm de-a rostogolul muza stearpă
Venind din infinituri cronofage
Cu immuri regăsite pe o harpă,
Ce cupluri imorale încă-atrage.

Să dăm de-a rostogolul revoluții
Și câinii omorâți pe bulevarde,
Cu teii înalbiți de lungi poluții
Extrase din romanele bastarde.

Iar sexul, ridicat la rang de lege
Pe cruci de catifea și de vanilii,
Opațiile lumii va alege,
Aidoma cu-averea lumii din familii.

Descheie epilogul, n-ai ce-i face,
Amurgul stă la pândă prins în zgarde,
Cu titlul care spune că e pace,
Iar smoala universului tot arde.

STOICAN MONICA

S-a născut pe 14.06.1982 în comuna Picior de Munte, Dâmbovița.

Motto: Carpe diem!
viața-i așa cum e...

Cum să poți uita un suflet?!

Cum să poți uita un suflet?!
Când în umbra înserării,
Cerșind în poarta uitării,
Amețit și rătăcit,
Trist și plâns și împietrit,
Te întâmpină stingher,
Răsipindu-se-n spre cer
Nepuțința lui plâpândă
Și dorința-i furibundă
De-a-l simți...
Și-a te simți...
Ce tristețe!
Dulce-amară...
Tu întinzi dorul spre el,
Încercând să te destrami.
Dar, în razele de lună,
Vezi doar un schelet pe drum...
Cerșetorul trist și plâns
Se topește-n întuneric.
Și tu plângi și-ncerci să fugi...
Deși-l simți, nu-l poți avea
Și el trist dispăre-n tine.
Un schelet... un cerșetor...
Și tu plângi și te sfârșești
Nepuținând uita un suflet...
Ce mult dor cuprinde-n el!

MARELE PREMIU "GEORGE RANETTI"

STOIE SÂNZIANA

S-a născut pe
29.05.1990 în
Brașov. Este
studentă în anul I la
Facultatea de Litere
a Universității
„Transilvania” din
Brașov. Colaborări la
revistele Colegiilor
Naționale „Dr. Ioan
Mesota”, intitulată
„Licăriri” și
„Unirea”, intitulată
„Alpha”; apariții în
reviste de cultură, cu
poezii, eseuri și
recenzii, în: „România literară”, „Clăpa siderală”
(Chișinău), „Dealul melcilor”, „Astra”; apariții în presa
locală: „Gazeta de Transilvania”, „Foaie pentru minte,
inimă și literatură”; poezii incluse în antologiile de
poezii „Țara Bârsei” și „Brașovul în o sută de poezii”
; participarea la Colocviul Național Studentesc „Lucian
Blaga”, secțiunea Creație literară, ed. a XI-a, Sibiu, 2009

; participarea la Maratonul de Poezie, ediția a IX-a, 2009, organizat în cadrul Festivalului „Etnovember” de Facultatea de Litere Brașov; membră activă a Cenaclului Facultății de Litere Brașov, condus de conf. dr. Rodica Ihe; obținerea a numeroase premii la diferite concursuri de literatură, printre care Premiul I la secțiunea Poezie a Concursului Național de Creație Literară „Iulia Hasdeu”, ed. a X-a, 2008; Premiul I la Concursul Național de Poezie „Carmen Patriae”, ed. a VI-a, 2008; Premiul II la Concursul de creație literară „Gheorghe Crăciun”, ed. I, Brașov, 2009.

planaj caleidoscopic

bufoni cu glezne albastre
sparg trotuarul fierbinte cum în bulele de aer pocnesc
fluturii
limba lor îmi roade umerii ai spus calea lactee zgârie
căptușeala palmelor
sub dantela viermilor de mercur să răsucim degetele
pleoapele
ridurile din jurul gurii să le lipim pe ziduri ca și când am
inventat tăcerea
radiațiile le-ar face albe pachetele de orbit
s-ar îngheși să cumpere rămășițele zămbetelor noastre
la colțul străzii vorbele ne privesc dansând
nimeni nu va crede am smuls gravitația
încrederea în shakespeare pactul lui pound
cu toții vor pleca răsând ca de la o piesă de ives

tatuaj oniric

rădăcinile părului meu agață zeul orb
pumnul creponat volți albăstrui zăpada tiroliană
izbesc etajerele crystal austria
jupuite de amfetamină mazăgălită cu marker
TRĂIM INTENS în gara bucurești nord din retina
unei șopârle
cad oasele flaut într-adevăr tăcerea noastră hârtie
japoneză
pe marginea bazinului unde pulsează o pitică roșie
leagănele din parcul bazilescu
devin transparente orbitoare ca sticla urcă cerul goale
fără piele ochi urechi copaci înfipti în inimă ca unghiile
deasupra baloanelor de săpun un tânăr mângâie propria
caligrafie
în loc de blana pisicii poza cui va răsând

de-a lungul unei vitrine

din tine ies curg în pământ
anaconde împopoțonate fabrici de jucării azvârlesc
proiecții
pe smalțul organelor te văd într-o pânză de păianjen
guler cu dantelă cordon în jurul existenței ramificație
fantezistă

puțin mai mult decât balansoarul din fața unui zid
câte explozii s-ar produce în conștiința lumii dacă
fiecare atom al pielii tale ar lumina genericul
pe celofan purpuriu iar scenariul costumele decorul chiar
totul ar umple de vise siameze șoseaua
de-a lungul unei vitrine

zoom vă rog

de o parte de alta a străzii orașul mi se cațără prin vene
insectă din gelatină azurie amețită mărită atât
cât să nu simt etichetele subțiri în pânțele cleștii în beregată
părțile netede nasc altă lume tumoare fierbinte
la intersecția dintre zorilor și livada vulturului
nu e nevoie de uragane inundații alunecări de teren
violență mirată
doar un soare opac poșgărită prin care urci
fără să devii înțelept
aș vrea să fiu precum cei care își dezbracă pielea
și trec mai departe

STREINU GABRIEL

S-a născut pe 09.10.1992 în București. Este elev la Liceul Bilingv „Decebal” din București. Premiul I la Concursul național de creație literară „Creangă sau amintiri nemuritoare ale copilăriei”, Arad, 2009; calificat în faza finală a concursului de creație literară „Vasile Alecsandri, ed. a IV-a,

Bacău, 2009, secțiunea dramaturgie; lucrări publicate în revista „Arcadia” a Liceului Bilingv „Decebal”, București. Prof. coord.: drd. Elena Rusu.

Iubirea și marea

În zori de zi, când marea, talaz după talaz,
La Pontul Euxin îmbrățișează plaja,
Iar briza dimineții sărută al meu obraz
Plâng veșnicia clipei și-i uit iubirii vraja.

Dar marea mă întreabă de ce azi n-ai venit

Și murmură: „Iubirea ta e soră cu banaful!”
Deși i-ai spus cea mare și vis fără sfârșit
E-o biată lotcă, care, luptându-se cu valul,

Stărnit de-a serii briză, azi s-a lovit de-o stâncă
Și ascultând chemarea tainică, venită
De pe străin tărâm, din bezna cea adâncă,
Pe țărnul mării zace, de alge acoperită”.

Doar marea știe: iubirea e ca valul:
Trufașă, efemeră, rece, nesupusă!
Epavă solitară ce străjuiește malul
E amintirea navei de vânt hain sedusă.

TOADER IONUȚ

S-a născut pe 21.01.1986 în Ciorani, Prahova.
Este student la Facultatea de Sociologie și As.Socială.
Premii: premiul special la Concursul de Creație literară „Nichita Stănescu”; premiul III la Concursul național de creație literară „Aripi de dor” (Constanța); mențiunea I la Concursul de Eseuri „Constantin Noica”; Premiul I la Concursul de pictură R.A.A.; mențiune la Concursul European de Benzi Desenate Apariția în revista „Metamorfoze” din Constanța Apariția în ziarle locale, județene și naționale. Realizarea a 60 de benzi desenate și postere educative aparute și în Londra, urmate de o diplomă; membru activ al Cenaclului Literar ORFEO din Ploiești, din 2005; membru din 2008 la Centrul de Resurse Apollo Ploiești; lector în cadrul a două Proiecte Europene „Pregătește-te pentru viață” finanțate de Comisia Europeană prin programul Tineret în Acțiune.

Împreună

Ascultă-mi liniștea ce aduce în dar ploaia,
Redă-mi încrederea în vibrațiile dorului pătimaș,
Danseză cu mine vals după vals,
Orchestra de sentimente să ne cânte la
corzile împletite din stele ale curcubeului,
Și împreună vom salva reușita poverilor trupești!
Eroi ai zărilor pline...
Nevărsate pe alei strâmte, născătoare de biruință,
Ocrotim spirite ce-și limpezesc culoarea
în griji costisitoare,
Croim adăpost dragostei,
în furtuni ce inverzesc în răutatea nopților uscate
Și încolțim în nădejde la fiecare apus,
Căutând mereu... vorbe născătoare de visuri mărețe!
Purtăm timpul cu inima dulce,
Adormim în clipe albe...
Pribegim în valuri singuratice...
Ne așezăm la temelii lucrurilor ce-și descoperă
siguranța în gânduri trainice!

TUDICĂ FLORINA

S-a născut pe 29.09.1988 în București. Este studentă la Facultatea de Limbi și Literaturi Străine, din cadrul Universității „Dimitrie Cantemir”, secția engleză-arabă. Concurs de creație

literară „Zilele Bлага”, 2006- premiul I pentru proză; Concurs de creație „Poetul nedescoperit”, în cadrul Teatrului Național din București, diplomă de participare; Concursul „Unde se termina poezia, începe pictura”, 2007, premiul II pentru poezie.

Tu și eu

Alunecă flori
uscate de toamnă,
în rotocoale de fum –
peste ale noastre clipe...
Tremură apa-nfiorată
de-a lor atingere –
cum mă cutremur și eu
de-a ta privire –
stinsă în ecoul vântului,
ce-ngână simplu
ritmuri vii și vișinii,
împrăștiind
suspine adânci
sculptate în timp –
precum surâsul tău
într-o inimă ascuns...
Iar tu și eu –
pe-o bancă,
pierduți într-o privire –
nu simțim nimic....

VASILE MOLDOVAN

S-a născut pe 20 iunie 1949 în Șopteriu, Bistrița-Năsăud. Este de profesie ziarist. A publicat volumele de poezii „Via dolorosa”, „Arca lui Noe”, „Ikebana”, „Fața nevăzută a lunii”.

Pat al lui Procust

Pat al lui Procust, zice-se, -i sonetul:
Arunci la câini ce-a depășit măsura,
Versu-l-frânghi în două cu cezura
Și-l șlefuiеști încetul cu încetul.

Aidoma pietrarului poetul
Materia o bate fără ură,
În verbe taie ca în piatra dură,
Ideile le-ncinge cu corsetul.

Cu metrul iambic numără silabe,
În plus sau minus el nu lasă una
Și izgonește orice versuri slabe.

La masa lui de lucru-l lasă Luna,
În zori pe când ea după deal pogoară...
Ar pune punct... lipsește-o rimă rară.

VASILENIUC ANCA

S-a născut pe 18.8.1991 în Suceava. Este elevă în Colegiul Național „Ștefan cel Mare” din Suceava. Prof.coord.: Octavian Nestor. Premiul I la Concursul internațional „Părul Beremiceei” Târgoviște 2008; mențiune la Concursul național „Marin Sorescu” 2009; mențiune și diplomă de merit la secțiunea de Literatură din

cadrul Simpozionului internațional interdisciplinar „Egal în fața Divinității într-o Europă unită” 2007; premiul II și titlul de laureat la Concursul național „Tineri condeie”, etapa județeană; a publicat poezii în revistele școlii și a scris numeroase articole jurnalistice în ziare locale și în revista școlii. Publică articole ca redactor pe www.OrasulSuceava.ro

Tablou

O inocentă fată își aprinde miezul
și își plimbă încet coroana.
E floarea-soarelui a nopții
și toate gângăniile cerului scorțos
își leagă lumina de a ei.
Copaci albaștri se desfac
conuri cad, se sparg, plouă cu inimi de lemn
Frunze albastre mor în trepte
-într-un vârtej osos vântul duce agonia.
Ochi albaștri își aprinde
statuia îmbrăcată în umbre albastre.
în aerul rece al nopții
ochii se topesc, inundând pământul ochilor mei.

VECHIU ALEXANDRA

S-a născut pe
01.05.1990 în
Constanța.
Iulie, 2007 mențiune,
poezie, Concursul
Interjudețean de Creație
Literară LiteraDură
Iunie, 2007; mențiune,
poezie, Concursul
Național „Mihai
Eminescu” Iunie, 2007
Premiu Pentru Poezie,
Concursul „Tineri
Condeie”, mai, 2007

Premiul II, proză, Concursul Interjudețean de Creație
Literară Ars Nova, mai, 2007; premiul I, poezie,
Concursul Paul Polidor; martie, 2007; premiul III,
poezie, Ministerul Educației și Tineretului al Rep.
Moldova; iunie, 2006; premiu Pentru Poezie, Concursul
„Tineri Condeie”; 2005-2006: premiul Național „Prima
Verba”, pentru volumul „Sub laguna albastră”, mai,
2006, diplomă de excelență, Uniunea Scriitorilor din
România; 2005, Premiu Pentru Poezie, Concursul
„Tineri Condeie”, august, 2005- premiul I, poezie,
Fundatia „Alexandru Sihleanu”, mai, 2005- premiul
III, poezie, Concursul Interjudețean de Creație Literară
Bacoviană – „Mugur alb și roz și pur”.

Adiere de octombrie

Din frunzișul de raze castanii
aștept uneori să apară
buze reci scâldate-n roze,
să mă întrebe a doua oară
dacă tânjesc să gust norii,
să adorm pe un vultur,
sau dacă aleg muritorii
ca pășind, lutul să-l scutur.

De-aș atinge Soarele cu pieptul
i-aș stinge lacom căldura.
Orbindu-l, ar deveni Lună rece
plângând cu stele tortura
și noaptea care nu va trece.

Din trunchiurile împietrite
frunze se trezesc, în evantai coboară,
sunt singurele frunze negre
care căzând în toamnă, nu pot să moară.

Către noi, pentru noi

Petale se desprind din tabloul minții;
le culeg în coș de nuiiele
și le acopăr cu gem de mure.
Sfarm frunze și sorb cenușa roșie clocotind.

De ce să nu curgă cerul din salcie?

De ce să nu se-ngroape viermele în măr?

Adun în șanțuri de vârtej respirația ploii;
o transform în apă
și o las să crape în culori reci.
Macin pământul între degete până la carne.

De ce să nu învărtă pana vata din cer?
De ce să nu clipească statuia din mine, a ta?

Leg câte o fâșie din piele
la orice copac;
mă așez pe cercuri iluzorii și aștept roșul, movul, negrul.
luna are pene și aerul e prea gol
-pentru noi.

Carnavalul căderii

Dansează îngerii cu măști fugare
De demoni coborâți spre soare,
Beau mir păgânii cei chemați
Din cupe de sfinți, înlăcrimați.

Aici, în carnavalul sufletelor pale,
Toti par a-și fi sculptat eterna cale.
Se mint, se răstignesc, se rătăcesc,
Cu-a lor nestinsă sete de ceresc.

Hai să cădem, mascați, din lume,
Încoronați fugar de crizanteme.
Hai să sperăm, în van, la inocență,
Iubind din nou, etern, cu năzuință.

Dansează îngeri demascați în noi
Aici, în carnavalul lumii din noroi.
Hai să ne coborâm, înlăcrimați,
În suflete de sfinți îmbălsămați.

Depart, departe

Dă-mi o peniță, dragul meu cavaler,
Și ne vom întoarce, în această noapte,
Acolo unde atârnăm vise în cuier.
Unde alungăm răul - departe, departe.

Dă-mi veșnicia, dragul meu vrăjitor,
Și ne vom regăsi, în această poveste,
Acolo unde zace timpul iertător.
Unde lepădăm rănilă - departe, departe.

Dă-mi ochii tăi, dragul meu nevăzător,
Și ne vom sacrifica, în celesta cetate,
Acolo unde adevărul e nemuritor.
Unde sădăm umanul - departe, departe.

Dă-mi iar speranță, dragul meu înger
Și ne vom ridica, în această noapte,
Acolo unde suflarea se preface fulger.
Unde întrupăm vise - departe, departe.

VOICU DANIELA

S-a născut pe
6.04.1977 în
Băneasa, Constanța.
Poet, prozator,
publicist român
contemporan,
traducător,
directorul revistei
internaționale
CUIB-NEST-
NIDO; din 2009
membru al Ligii
Scriitorilor din

România; debut literar: 1994, Revista „Ecouri”,
Constanța; prima publicație: „Poemul Ingerilor”, poezii,
Ed. Refacos G.A, 2006; „Blue in vitro”, poezii, Ed
Semănătorul, 2009. Traduceri : 2009, poezii, „Pendula
speranței” de Alberto Palombi, traducere în limba
engleză ;colaborări: „Napoca news”, „Cuget Liber”,
„Agero Stuttgart”, „Cetatea Culturală”, „Agora
Literară”, „New York Magazine”, „Observatorul de
Canada”, „Revista Singur”, „Ziua de Constanța”.
Referințe critice în periodice: Revista „Visul”, Revista
„Arcad@”, Revista „Noi Nu!”, Revista „Agero”, Revista
„Cetatea Culturală”; membră a Cenaclului din
Medgidia; membră a Cenaclului „Săgetatorul” București.

Asediu

ascult muzica soft a ploii
în preluđu
peste noaptea adâncă
în sud
reîmprospătând aerul venial
cu sărutul zenitului
inimii mele siderale

măinile tale
asediază aprioric
corpul meu de ceară
ușor pictând cu frânturi de ploaie
pielea mea:
flori de apă
fulgi de zăpadă roz
fluturi mov

tu ieși ploaia
și mă îmbraci în regină
asteptând solstițiul – sărut
și liniștea respirației

Cineva

Cineva vine, cineva pleacă
Mereu sufletul meu e o gară

Unde sentimentele asteaptă
Să ia un tren potrivit...

Nici prea departe,
Sau mult prea aproape, cine va ști
Dacă tu vei fi
Acela...

Așteptarea
Vine și pleacă odata cu
vântul
Tomnatic atingându-mi
Buzele cu un sărut rece
Și frunze de ceață.

Cineva va veni și va rămâne
cândva,
să aștepte sentimentele mele
într-o gară în lume.

BARBU IONELA

S-a născut pe 20.03.1992
în Drăgășani, Vâlcea. Este
elevă la Colegiul Național „
Gib. Mihăescu”, Drăgășani
Concurs Național de poezie
„Marin Sorescu” martie
2008-mențiune; Festivalul
concurs național de proză
scurtă „Gib I. Mihăescu”,
aprilie 2009-mențiune;
Concursul județean de
creație literară și artă
plastică, ediția a XIII-a,
„Vâlcea Artistică”.

Prof. coordonator: Mihaela Radu.

Sunt o drama queen

noi este un pronume atât de complex
pentru mine
nici măcar când te țin de mână nu îmi pot da seama
de noi.
și nici acum când scriu pe foaia asta/ scriu nu?/
nu găsesc filozofia cuvântului noi poate părul meu creț
îl ascunde

părul meu a devenit filozof

de exemplu
noi ascultăm în fiecare zi muzică gotică
noi ne fumăm pe noi înșine
și spuneam everyday nu în fiecare zi
noi nu îi ascultăm pe cei dark că sunt prea dark
de altfel noi suntem blue.

știu

sunt beată de cuvinte
prea mult anestezic și dramatism strică sensul cuvintelor
și în mine
se zbate un noi aform/ părul meu creț îl ascunde/
îmi vine să rând, să zdrobesc
și să scuipe acel noi

știi ce
azi nu te iubesc, eda/ încearcă mâine, poate sunt online/

Zâmbetul unei fotografii
păpușa mea cu părul creț și cămașă albă în dungi albastre
mi-a povestit astăzi
cum că ar vrea să o mai sărut
încă o dată.

îmi întorc capul mecanic deja am învățat toate
butoanele
am obosit prea mult-
OK s-a blocat
și
doar ca să pătrund în fotografia de pe zidul portocaliu
îmi întorc capul manual la 360 de grade spre ea.

am sărutat-o
mi-a zis că nu mai simte nimic-

dacă închid ochii
observ cum își pierde culoarea din ochi,
îmi prinde viață- în buzele mele
se mai simte apăsător sărutul de ieri;
cândva m-a iubit și ea pe mine asta până când
eu i-am declarat despărțire, iar ea m-a condamnat
să văd lumea doar cu ochii închiși.

ieri,
mi-a murit păpușa cu părul creț și cămașă albă în dungi
albastre;
în locul ei au rămas niște ochi lipiți de zidul portocaliu,
care
odată mi-au povestit cum că ar vrea să o mai sărut
încă o dată.
click OK

BOROȘ LOREDANA

S-a născut pe 19.06.1981
în Bicaz, Neamț. A colaborat cu revista
"Comunique" (U.R.S.A „Gh. Cristea” - București) și cu
revista „Amfiteatru” - Bistrița Năsăud.

Fără mine...

Întoarce timpul. Pe dos.
Acolo te trezești în miez de noapte
Să îți sorbi cana de neputință.
Admiri ce rădăcini urâte

Ți-au ofilit în ghiveci
Și iesi pe geam la o plimbare
Pe o alee ce duce tot în casă.
Revii cu drag și sete
Să îți notezi viitorul
Mișcând o foaie de hârtie
În jurul unui pix.
Nu poți mai mult și simți
Că ești aglomerat de tine.
Începi să-ți rupi mâinile
Inutile traiului cu sinele.
Le plantezi în grădină
La marginea tristeții.

Întoarce timpul. Pe dos.
Ia-ți mâinile și strânge-mă în brațe.

Sclavul ei
Mă las furat, târât de visul meu
Precum un sclav al lăcomiei,
Într-o poză nefăcută încă
Golului.

Mă duc mânat de visul meu
Prin toate fetele tale
Așezate pe birou
Cumini.

Doar visul e supărat de ieri
Pe singular și stele
Evitând să plece
Împreună.

Iar tu te-ai apropiat de mine
Mult prea departe
Să-ți pot atinge
Privirea.

Mă las furat, târât de visul meu
Precum un sclav al lăcomiei,
Așezându-mă să plec
Alături.

CARAION ANDREI

S-a născut pe
13.07.1991 în
Olănești, raionul
Ștefan Vodă,
R.Moldova. Prof.
coordonator: Liuba
Arpente.
Este elev la Liceul
Teoretic „B.P. Hașdeu”.

Un anti
Sub buzele statornice cuprinse-n univers
O picătură albă de-ar coborî pe vers,

*O picătură mică de-aripe dinspre crini,
Ca ea să fie pură tăiată printre spini.*

*Un nodământ de talpă
Să zugrăvească timpul,
Incendiul de clipe
Să ocolească gândul.*

*Coloane dispre anti
Cu armele în mâini,
Să asfințească raza
Prin degete și pîini.*

*Impulsul așteptării stopat de anotimp,
În iarna primăverii să miște zorii stînd.*

*Ca la răscruce surdă
Să-noate lîn pe rîu,
O pasăre Măiastră
În cioc c-un spic de grîu.*

CORDOȘ NELU

*S-a născut pe 25.04.1955
în Grebeniș-Lorința, Mureș.*

Ești prea frumoasă

*Ești prea frumoasă să îți stau în cale,
Ca un spion-abil-te urmăresc,
Văd prin mulțime zâmbetele tale:
Ca darul sacru cum se risipește!*

*Și-aș vrea s-adun avar, orice privire,
Ca un copil petalele de flori.
Nu știi, de ești... sau ești o nălucire-
Și de-ai putea la mine să cobori.*

*Ești prea frumoasă să te iau de mână,
Chiar să te văd de-aproape, mi-e un vis.
De aș putea s-ajung să-mi fi stăpână
Mi-aș recunoaște drumul meu deschis.*

*Și te-aș ruga cu patosul erotic:
Făr-să-ndrăznesc în cale să te țin-
Îndură-te cu zâmbetu-ți hipnotic
Și plîmbă-mă prin cerul tău puțin!*

Autobiografie spirituală

*Sunt un copil sărac,
Singur îmi construiesc jucării.
n-aștept milostiviri,
Ci mă lupt să-mi ocrotesc visele,
Nesocotite de cei mari.
Vai! sulița ostașului!
Ca asupra jertfei,*

*Strig,
Cu mâinile întinse:
„Nu-mi stricați cercurile!”
nu-mi tăiați aripele!*

DRAGOTĂ ALEX

*S-a născut pe 26.11.1992 în Oradea, Bihor.
Este elev la Colegiul Național „Mihai Eminescu” din
Oradea. Profesor coordonator: Manuela Fazecaș.*

Plîmbări în mare

*Plîmbări de buze pe coapse dulci, plîmbări în noapte pe
străzi prelungi,
Împreună ne iubim ca niște surdo-muți,
Pe betonul rece al clădirii viselor mele sfărmate de mulți.
Carne ruptă, piele zgâriată, o fată de umăr ușor
mușcată.
Păr smuls, șoapte care demult s-au dus.
Stropi de albastru se izbesc de ochi, pleoapele casante s-
au ferecat la loc.
Așa ca fă-mă nisip și paseste prin esența ființei mele,
convîngându-mă că totul trece,
În schimb voi fi eu malul tău umed, din vama veche.
Din suflet mi-ai mâncat miezul lăsându-mi coaja,
Acum tu ai plecat și-am rămas doar eu cu plaja.
În mână am un pahar de bere murdărit cu urmele
buzelor tale,
Când mă uit la el îmi vine să fug, să zbir, să mă arunc
în mare,
Dar când beau din el, e ca și cum te-aș gusta din nou ca
atunci în carusel.
Mai ști când m-ai lăsat să-ți gust pielea, sufletul,
mintea, și carnea,
Ți-am pus mîna pe piept și-am simțit cum în inima ta se
mișcau valuri,
Și împreună am privit, și-am auzit, cum soarele când a
apus s-a izbit de dealuri,
Dar din neatenție am naufragiat pe diferite maluri,
Și totul a luat sfârșit pentru că în întuneric ne-am
rătăcit.*

Asta e tot ce îți pot oferi

*Când ți-e cald și sete,
Îți pot oferi cocktail-uri în moteluri și hoteluri
concepute din sentimente,
Cocktail-uri din ființa mea rece,
Voi fi vântul frapant ce prin molecule și atomi îți va
trece, și te animează, te droghează, te înviorază.
Când îți va fi frig, te voi îmbrăca în blana de leu a
sufletului meu; iar cand vei fi înfometată, cu gânduri și
trăiri te voi hrăni de fiecare dată.
Îți voi acoperi lumea cu o pânză cu creioane din raze de
soare colorată,
Și îți voi oferi o lume în univers sculptată și lucrată.*

GRIGORE GHERMAN

S-a născut pe 23.6.1987, în satul Pasat, raionul Herța, regiunea Cernăuți, Ucraina. este student în anul V la Facultatea de Filologie, Catedra de Filologie Română și Clasică. A publicat poezii în: „România literară”, „Tața Fagilor”, „Poezia”, „Crai nou”, „Curierul”, „Ginta latină”, „Tribuna”(România), „Clipa”, „Biblio

Polis”(Moldova) și în unele ziare și reviste cernăuțene („Concordia”, „Glasul Bucovinei”, „Libertatea cuvântului”, „Zorile Bucovinei”, „Gazeta de Herța”. **Premii:** Premiul „Pentru cea mai bună poezie care oglindește eroismul național în logos”, Premiul „Octavian Goga” pentru poezie, Premiul „Septentrion literar”, locul II la Festivalul de poezie „Ilie Motrescu”; este deținătorul Marelui Premiu al Concursului internațional de muzică populară „În grădina cu flori multe”. A primit medalia jubiliară „Alexandru cel Bun” pentru piesa „Cernăuți” (versuri: Silvia Caba Ghivireac, muzică: Grigore Gherman); a realizat interviuri cu Irina Loghin, Maria Ciobanu, Sofia Vicoveanca; visează să scoată o gazetă studențească (dacă găsește sponsori); în 2007 ocupă locul III în cadrul Concursului „Studentul anului”. Inițiază Cenaclul „Grigore Bostan, la Cernăuți.

pas între pași

în porii mei miliarde de pași pășesc
prin baladă și inn
iar eu trec prin pielea lumii
cu umeri de piatră de lut de fier

între noi busuiocul scrie poeme
Meķa macedonsķiană se topește
Eminescu cântă la vioară

am trecut lume prin tine
și tu ai parcurs în porii mei mii de ani
ce nu îmi ajung pentru iubire

între noi ciocârluile aprind măștile
ce rup petici din culoarea sângelui
zilele se dezmembrează
în sensuri și nonsensuri

între noi umblă Puiul lui Dumnezeu
(-am văzut)
El cântă tăcerea ce vorbește
și liniștea ce dansează pe frunze

treci lume prin mine

cu munți de mâini ridicate
cu mări de ochi aplecați
și eu trec prin tine ca un rege –
rege al clipei ce mă soarbe

fragmente de eternitate

rup un fragment de eternitate
din nuc din iarbă din drumuri
și îmi vopsesc nucleele și crucea albă
ce crește în mine
cu acest fragment de eternitate
vopsesc verbele acestui poem

rup un fragment de eternitate
din stele din lună din soare
și îmi umplu buzunarele uscate
și însetate apoi mai rup
un fragment de eternitate
din Miorița și o întind pe răni

am fragmente de eternitate
pentru celule pentru răni
pentru ieri pentru mâine
rup un fragment de eternitate

iarăși și iarăși rup din ea
rup bucăți cum rupe lupul hămesit
dintr-o fragedă pradă

copilul cu mâinile de aur

cineva
ascuns în porii mei
îmi strivește ființa
sint în mine
cum un copil rupe cu mâini de aur
acele ceasului inflexibil
montat acolo de Dumnezeu

acest copil nu moare niciodată
acest copil surăde neîncetat
în tristețea lui biată ca o corabie
căutându-și prin africi meșterul
reprofilat în vânător de sclavi

acest copil moare cu moarte de căprioară
chiar în poiana măruului
cu antiteza tramvaiului
zuruind în buzunar
și cu metafora lunii în sânge

cineva
ascuns în porii mei
îmi strivește ființa
și numai copilul etern
reușește să-mi prindă
în cuie imaginea din icoană

LĂCĂTUȘ DANIEL

S-a născut pe 4.1.1988 în Hunedoara. Este student al Universității 1 Decembrie 1918 din Alba Iulia, Fac. de Drept și Științe Sociale, anul II. A debutat cu poezie în 2006 în revista „Eminescu, luceafărul

românilor de pretutindeni”. **Colaborări** în: „Oglinda literară”, „Argeș”, „Nova Provincia Corvina”, „Convorbiri Literare”, „Cetatea culturală”, „Luceafărul”, „Ateneu”, „Iosif Vulcan” etc. Prezent în dicționare și antologii de poezie. **Volum:** „La templul poeziei” – Ed. Lumen, 2008 și „Preț de o clipă” – Editura Lumen – 2008; **Antologii:** „Romeo și Julieta la Mizil, ed. a II-a; Antologia de poezie „Oglinda Literară”, 2000-2007 – Ed. Domino, 2008; „Mirajele vieții”, Editura Lidana – 2008; „Vara visurilor mele”, Ed. Amurg Sentimental – 2008; membru în Liga Scriitorilor din România.

întâmplător

Am auzit
întâmplător
lacrimi zornăind
pe asfalt.
Ferestrele dormeau-
lume străină
indiferentă

Nu pleca

Se spune că timpul distruge
tot ce avem mai prețios.

Captiv în îmbrățișare
îmi găsesc fericirea
amăgindu-mă
cu încremenirea vieții
din jurul nostru.

Pe buzele de carmin răsar safire.

Nu pleca

tăcerea mai are ceva de spus.
Pe bucate de plumb se așterne toamna

ROMANICĂ JENICA

S-a născut pe 04.02.1955 în Vatra-Dornei, Suceava. „Fragmentarium în clepsidră”, volum de poezii; „Confesiuni adolescente”, profesor coordonator – album de eseuri ale elevilor.

În luna lui Marte

Ne ninge în gânduri neconținut,
în luna lui Marte zăpada visează,
ne albește când la ureche ne spune povești
și ghiocei gingași ne așează în palmă.

Mizeriile străzii se-acoperă, iar
suspine adormite trezesc idealuri,
asemenea fulgilor zăpezii târzii
se topesc, spulberând esențe în valuri.

Anii cei tineri se scurg șovăind
și zâmbete pier printre fulgii de nea
doar pașii continuă năuci rătăcind,
o insulă care poate-ți va salva.

Dedicație

Și dulce e glasul ce astăzi te cheamă
încât la râu tu să cobori
copilă zveltă și gingașă
ascultă de-al iubirii dor.

În apă tainic te-oglindește
undeii îi lasă gând trecător
și te topește în sclipiri terestre
iar undă chipul să ți-l ducă ușor.

Ursitul gândul să ți-l prindă
și chipu-i drag la chipul tău privească
copilă de prin vremuri rătăcită
azi busuiocul să-nflorească.

Oglinda sufletului vie, trează
cu gând și chip să se întruchipeze
și toți în lume doar ție să-ți vegheze
întruchipare gingașă, de vrajă.

SAVA CORINA

S-a născut pe 13.12.1993 în Grădiștea, Prahova. A colaborat cu revista pentru copii „Floare de câmp”. Este elevă la Liceul Teoretic „Grigore Tocilescu”.

Alt pacient

– Aduceți-l pe Homer la mine, a zis doctorul, îi voi implanta altă pereche de ochi; – în sfârșit, mi s-a făcut milă de el.

L-au adus pe Homer în cabinetul doctorului,
dar Homer n-a venit singur, a venit însoțit
de bodyguardii lui, care erau:

Ahile, Ulysse, Menelau,

Paris, și Hector, și Priam.

– Aș fi venit și cu Troia, a zis Homer,
dar cum Troia e ștearsă de pe fața pământului,
iar eu nu mai am mult de trăit,
ștearsă să-mi fie și mie vederea.

Dar te-aș ruga ceva, doctore,
dacă tot am venit.

(Și zeii să te aibă în paza lor
dacă faci lucrul ăsta.)

Scoate-i, te rog frumos, săgeata din călcâi
acestui brav ostaș,
și fă-l să nu mai moară întruna din pricină că eu
nu mai pot schimba nimic din ce-am scris.
Și-l împinse pe Ahile în față.

O generație demnă

A coborât invazia din cer

Să-i dea progresului o nouă-nștiințare: De azi-nainte nu
mai pier deloc din generații, nimeni nu mai moare.

Bătrâni erau destui în cele patru zări
Și-au auzit și ei, timizi, de noua lege.
Au sforăit ca bivoliți pe nări,
Neputincioși, în ale lor toiege.

Se sprijineau în aer și în bâte
Privind armatele acelea reformiste
Ce le vorbea de câte și mai câte
Dar nu zvârleau bolnavilor măcar batiste.

A fost nevoie d-un întreg război
Să-i lase-așa, să moară cum se știu.
„Să plece-armatele-astea de la noi,
Pe-aici se moare-așa din tată-n fiu.”

Iar un bătrân muri așa frumos
Că trupul lui îndată se sfinți
Cu un miros de câmp, din floare scos,
C-a vrut și-acea invazie-a muri.

Basm

La intrare în cetate prințul a rămas șocat: nicăieri nu s-a
dat lupta, dar ieșea din toate fum, a rămas surprins de
vestea cum că nimeni nu l-a dat și au prins să se întrebe
toți, ca dobitocii, cum.

Cum a fost oare posibil ca un prinț atât de mare să se-
asedieze singur fără a protesta un pic, să se pustuiască
roată, din hotare în hotare, și să nu-i se vadă, -armata,
să dispară în nimic!

Spune tu, îi zise prințul vrăciului întunecat, cum dracu
de e posibil să jucăm în astă farsă, de ce n-am luptat cu
nimeni, de ce nimeni n-a luptat și de unde-i fumul ăsta
când cetatea nu e arsă.

Cum să spun, îi zise vrăciul, păi măria ta nu știi c-ale
voastre idealuri și-ale voastre triste planuri au avut, în
teorie, între ele-a se izbi, că nălțimea ta de bună ai luat
aste sloganuri?

Ăsta-i fum din năruirea unui neam ce se repetă și pe care
n-o să-l cuceri niciodată, că-i fugar, e coborîtor din lună,
zburător pe-a lui cometă, invizibil în lumină, noaptea
invizibil iar.

E-o magie neamul ăsta, parcă-i abătut din vrajă, ce-i
lumesc îi pare straniu, și ce-i straniu pământesc,
n-ai să vezi pe-aici armate sau soldați făcând de strajă,
n-ai să-ți vezi nici măcar moartea, și ascultă, nu glumesc.

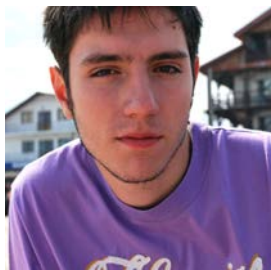
Ai rămas în urmă, prințe, lumea mai evoluează, s-au
stins multe dintre rosturi, tre' să le schimbăm și noi, am
rămas inerți în toate, un popor ce vegetează, nu vedem
decât prăpăstii, arme, luptă și război.

Neamul ăsta nu-i în stele, e aproape, e aici și-ar putea
doar c-o suflare să ne stingă dac-a vrea, asta-i tot ce-am
vrut să aflî, ia-ți armata de voinici
și să facem cale-ntoarsă cât e timp, măria ta.

Însă prințul nu luă-n seamă vorbele ăstui dement și păși
în taina sacră, inspirat de fumul straniu,
deveni deodată piatră, și, din piatră, purulent,
o cenușă i-a fost trupul și-o cutie al său craniu.

SOCIU ADRIAN

S-a născut pe 21.05.1988 în București. Este student la

Universitatea de
Medicină și Farmacie
„Carol Davila”,
absolvent al Colegiului
Național „Matei
Basarab”. Articole în:

„Viața

românească” „Contemporanul”.

Inocența durerii

Rătăceam în mine către conștient, când deodată tu cu o
mână subțire și fragedă
m-ai atins pe tâmpile cu gândurile tale,
o clipă fatală, ce arde pe buzele noastre
și se stinge-n roua ochilor.

Ochi ce ne privesc cu emoție
căci suntem pe muchia fericirii absolute,
acolo unde durerea se naște
iar infinitul se pierde aiurea către cer.
Stăteai ascunsă printre petale de trandafir
ce îți mângâie trupul firav,

*apoi te-am găsit în labirintul de gânduri,
umblai liberă prin mintea mea.
Desculți alergam amândoi către soare,
căci pot să te închid în razele lui,
sărutând durerea din suflatu-ți
iar inocența ei, vrajă a trupului tău suav,
căci îngerii se nasc din morminte.
Unde, vibrații, emoții, strigăt
Unde îmi pipăie sufletul, un ocean naiv,
unde tu ai rămas ca o icoană
în timp ce priveam tabloul buzelor tale,
închegat de rime, uscat în sânge.*

*Ai rămas amorțită printre unde,
vibrații tăcute ale inimii noastre,
tu un unic univers în ochii căruia, prin strigăt
am pierdut iubirea, un scrum efemer.*

*Chemarea ta mă duce departe, în picurii ploii
tot mai aproape de mine, de cunoaștere;
cuprins în proiecția razelor de lumină,
emoția unui adevăr simplu nepătat de diamante.*

*Oglindirea adevărului pe bolta timpului,
este acea reflecție necesară a echilibrului,
acea definiție a fericirii, parfum cu euforie,
sau sinucidere prin adevăr, cuprins în durere.*

*Durerea, o vibrație fatală a unui strigăt,
o emoție de copil învelită în lacrimi,
ce curg în infinitul de culori din ochii tăi,
pe chipul tău, unde cercul se închide.*

Inocența durerii

*Rătăceam în mine către conștient,
când deodată tu cu o mână subțire și fragedă
m-ai atins pe tâmpile cu gândurile tale,
o clipă fatală, ce arde pe buzele noastre
și se stinge-n roua ochilor.
Ochi ce ne privesc cu emoție
căci suntem pe muchia fericirii absolute,
acolo unde durerea se naște
iar infinitul se pierde aiurea către cer.
Stăteai ascunsă printre petale de trandafir
ce îți mângâie trupul firav,
apoi te-am găsit în labirintul de gânduri,
umblai liberă prin mintea mea.
Desculți alergam amândoi către soare,
căci pot să te închid în razele lui,
sărutând durerea din suflatu-ți
iar inocența ei, vrajă a trupului tău suav,
căci îngerii se nasc din morminte.
Unde, vibrații, emoții, strigăt
Unde îmi pipăie sufletul, un ocean naiv,
unde tu ai rămas ca o icoană
în timp ce priveam tabloul buzelor tale,
închegat de rime, uscat în sânge.*

*Ai rămas amorțită printre unde,
vibrații tăcute ale inimii noastre,
tu un unic univers în ochii căruia, prin strigăt
am pierdut iubirea, un scrum efemer.*

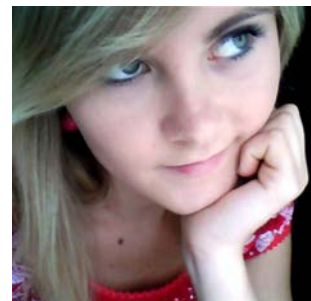
*Chemarea ta mă duce departe, în picurii ploii
tot mai aproape de mine, de cunoaștere;
cuprins în proiecția razelor de lumină,
emoția unui adevăr simplu nepătat de diamante.*

*Oglindirea adevărului pe bolta timpului,
este acea reflecție necesară a echilibrului,
acea definiție a fericirii, parfum cu euforie,
sau sinucidere prin adevăr, cuprins în durere.*

*Durerea, o vibrație fatală a unui strigăt,
o emoție de copil învelită în lacrimi,
ce curg în infinitul de culori din ochii tăi,
pe chipul tău, unde cercul se închide.*

PREMIUL "AGATHA BACOVIA"

TĂRUȘ RAMONA

*S-a născut pe
22.11.1990 în
Săveni, Botoșani.
Este elevă la Grupul
Școlar „Dr. Mihai
Ciucă” Săveni.
Profesor
coordonator:
Prîsneac Ștefania
Participantă la*

*olimpiada națională de lb română 2008 unde a luat
premiu special pentru originalitate, corectitudine și
creativitate. Recent (iunie 2009) a luat locul I la
concursul de poezie „Copiii României creează”, atât la
etapa județeană cât și la cea națională; laureată a
Concursului de poezie „Licart”, 2009; laureată a
concursului „Aripi deschise”; câteva premii la Concursul
de poezie „Laudă semințelor-celor de față și-n veci
tuturor, Lucian Blaga”, la Secțiunea traduceri, poezie și
desen; premiul revistei „Acolada” la Concursul de poezie
„Pomi Lucașfăru”, 2008.*

aici eu aici tu aici timpul

*Îți scriu asta pentru vremurile-n care o să te simți
bătrân obosit cleios și eu o să fiu
la fel de bătrână și poate cheală
și-o să rădă puștii când o să ne vadă pe vreo băncuță
țuguind buzele creponate
vei auzi atunci cum au gemut foile
din lapte se vor lăsa sânii ca un cancer al formei
mă-ndoi urechea alunecă ceasul
taie drumul până la podea cu un țipăt lung
și toate fotografiile noastre se despart de la glezne*

într-un gerunziu răsuflet
te-aștept cu nasul lipit de geam și
cu fruntea alături și
tot nu te văd mai desenez un geam pe sticlă
ești un fel de Moș Nicolae vii luni marți miercuri joi
întotdeauna cu ciocolată în buzunare vineri
sâmbătă duminică întotdeauna pe ușă de-asta
după ce te sărut îmi ling buzele degetele
ca un copil care-a mâncat ceva bun

au spus că dacă-l facem marți o să aibă ochii negri,
oricum n-o să mai prindă zăpadă, pe vremea lui se vor
înălța oameni de săpun și n-o să mai conteze nici frigul
nici gripa nici vaccinul cu penicilină

știu pentru că de data asta nu e o oarecare, e definitivă
are un nume și-o dată, o pasageră fără rău de înălțime
în siguranță în cuvintele tale ca în Dacia tatei

e totul despre tine despre cum intri cu degetul mare
prin frunte și-mi oprești vârsta exact când
timpul mă urmărește ca un ochi de muscă cu încă vreo
douășpatru de ochi în preajma ta sunt

...
parcă l-aș fi văzut pe Dumnezeu gol pușcă în timp ce
facea duș, parcă aș trage pe nas zăpadă

Urme în zăpadă

Între noi o apă lină cu zile tulburi curge
Până-n tălpi pipăie oglinzi oase suflet
Ca o moarte cerebrală cu falange lungi
În noi

Dezordine și oboseală
Timpul ne crește în pat în geamuri în genunchi ca un
copac cu sfârcuri tot mai înalt

Nu te regret
Pe vocea ta orice glumă ar dura încet
Ca o poveste de dragoste cu final tragic
Ne fugăresc în carne înălțimi și semne de naștere călare
Pe omizi cu perciunii albi
Dacă îmi țin respirația mi se dezlipește de coaste
Un fluture roșu ca o zi de toamnă
Lungă ca un zbor de păsări
Lung

Nu mai avem mult timp

Îmi mucegăiește în oase cine-știe-ce pământ infertil mi-
au spus
Că după 40 se moare câte puțin că femeile care trec de
menopauză
Sunt pe jumătate îngeri vor să-mi taie mâinile toate
Mâinile cu care te-am atins, mâinile cu care îți scriu
Iubirea e o virgină murdară, o să te doară, o să
Naști copii cu buză de iepure

... eu pot să fac dragoste și fără mâini

Un înger de fildeș ne încercuiește vânătaiele
Deasupra aripilor cuib de ninsoare toarce
În jurul nostru ca o pisică albă

Începe tu,
Spune-mi ceva drăguț
Nu mai avem mult timp și-ar trebui
Să ne curățăm crucile
Să ne fie zăpada curată

E frumos în noi

până să înțeleg că iarna venise de fapt ca o veste bună
mă scufunda o apă care era deja înăuntru

pe străzi vreo sută de moș crăciuni adună copii, e
singura lună când
nu poate fi nimeni bănuț de pedofilie
o întorceau ieri pe toate părțile ca pe-o mireasă cu
himenul intact
și te-au văzut intrând în sufletul meu
cu degetele tuturor femeilor care s-au înțepat cu acul,
cu brațele tuturor bărbaților care s-au despărțit de trup
în războaie
acum dorm noaptea goală ca să văd cum îmi cresc sânii
și coapsele,
cum din toate întâmplările așezate de tine sub coaste în
ordine alfabetică
se-ntind câmpuri de luptă ca niște burți uriașe de viespe
colinde

colinde

colinde ne cântă

ar fi trebuit să ne alegem un cântec șoptit,
un cântec al nostru
pe care să facem dragoste cu epiteliile întinse,
înghemuite și fără vlagă
îmi prinzi genunchii în palme și se opresc pe rând
copiii din creștere fiecare mișcare e mai înceată e un mers
prin apă
pe gât alunecă sărutul tău ca o durere contradictorie
erogenă
e ca și cum mi-ai învățat pielea să fumeze
mă simt de parcă ar intra maică-ta peste noi
ne-ntoarcem unul în altul ca un mort în mormânt te-
nvălu
îmi vii perfect cum intră o mână într-o mânășă de damă
cu linii imprevizibile trase în carne
aș fi vrut să facem dragoste în stradă sub ochii lor
pentru păsări, pentru copaci, pentru
copiii anorexici din Africa dar tu-mi desfaci pieptul
până la Eva te oprești
acum poți să-mi donezi organele o să te iubesc înzecit
din fiecare om, o să te strig din fiecare om
îmi trezești îngerul

(întins ca un drog între cubitus și

radius)

îi cresc aripile îi trec
aripile prin noi suntem cel mai frumos om-pasăre-
minune,
se prăbușesc avioane
Dumnezeu ne vede, Dumnezeu le vede
Lui Dumnezeu îi e ciudă
(că nu a avut el ideea asta)
dar ne iubește și ne lasă loc să creștem
toate scrisorile pe care ți le scriu pe piept se adâncesc în
tine
(ca-n jumătatea mea de pat)
sub urma trupului meu
cu dureri menstruale și verbe înfășurate-n piei albe de
femeie

VĂRAN VALENTINA

Pseudonim literar: **VALENTINA BECART**

S-a născut pe 1204.1961
în Hălăucești, Iași.

Activitate literară:
promotor literar pe situ-
rile: www.poezii.biz,
www.europeea
www.visul.florema.ro
, www.versuri.com

Apariții în publicații:
Revista „Columnele
vieții” (revistă de cultură
și creație pentru

învățământul preuniversitar) a Liceului „Bogdan Vodă”
Hălăucești; „Tânărul scriitor”; „Ecolul”; „Viața literară”;
revista „Agero Stuttgart”; Revista „Singur”; revista
„Moldova Literară” editată de Liga Scriitorilor – filiala
Iași; revista „Contrasens”, revista „Vatra Veche”;
Volume: „Fata Siliastră”, poeme, Editura Timpul, Iași,
2005; „Clipe arse”, poeme, Editura Timpul, Iași (2006);
„Două lacrimi de cer”, poeme, Editura Alfa, Iași
(2007); Antologie de poezie și comentarii – care
cuprinde: poeme, poeți contemporani, comentarii
becartiene (36 poeți), Editura Paneurope, Iași, (2009);
referințe critice: Mișu Borsler, Mitriță Crețu (Mitrizate),
Cassian Maria Spiridon, Aurel Oancea; Premiul special
obținut la Festivalul Național de poezie „Costache
Conachi”-ediția XVI (oferit de Episcopia Dunării de
Jos, Protoieria Tecuci); Premiul III la Secțiunea Poezie
religioasă, din cadrul concursului „Doruri la răsărit”;
membru fondator al Ligii scriitorilor din România –
filiala Iași (2009); redactor: revista „Moldova
Literară”.

Lasă-mă să-ți sorb... sălbăticia

Mințind
că sărutarea n-o să doară,
sfioasă
cuprinsă-n brațe m-am lăsat.
Sălbatica-ți pornire
îngenunche trufașă-mi fire,

stărnind furtuni bizare,
când tu strângeai
mai tare... tot mai tare!

Fluturi de foc
roteau sub clar de lună,
izvoarele cântau
cu patimă nebună,
un cânt wagnerian
pe clapele iubirii renăscute!

Mă doare clipa –
dar lasă-mă
să-ți sorb sălbăticia!
ciudat...
cum îți doream... supusă ... stângăcia!

În sângele-mi albastru... sevele pământului s-au cuibărit

Mi-e sufletul ca o câmpie
cu grâne ce s-au pârguit ...
o, ce tainic și ne-bănuț
sevele pământului
în sângele-mi albastru
adânc, adânc s-au cuibărit...

senină mi-e privirea și caldă
ca un răsărit
în care
întregul cer al lumii
pare că se scaldă –

pe buze ...
murmurând duioase șoapte
maci au înflorit
ca o chemare a împlinirii
păcat ancestral
îngăduit miracol al rodirii ...

culegătorule!
mi-e sufletul ca o câmpie
cu grâne coapte ...
ascultă-mi sfioasele dorinți;

"vino la cules!"

doar un pas te desparte ...
miracolul lumii
așteaptă, te cheamă –
nu-ți fie teamă
tu ai fost ales,
ai fost ales ...

Prețul iubirii

(Romeo și Julieta - rătăciți în nopțile timpului
prezent...)

O, Doamne!
iubirea nu mai este o taină

oricând s-o lepezi ca pe-o veche haină!?
la colț de stradă-i scoasă la vânzare
în neagră rătăcire – cui să dau crezare?

Pentru a iubirii șoapte
războaie pătimăse s-au pornit
vieți abia înflorite
cu-al morții vis... s-au logodit
pământul întreg părea făcut
pentru năvalnică iubire...
frumusețea pură și-a inimii lumină
cine ar vrea să fure?

Care-i adevărul?
e poate... dulcea cruzime a închipuirii
sau visul rătăcit
cere azi – camătă iubirii?
fățarnică și rece – se vinde-n noapte,
se tocmeste...
și-a lepădat coroana
și fără milă... taina își risipește...

VERDEȘI GABRIELA

S-a născut pe 26.03.1992 în Caracal, Olt.
Este elevă la Colegiul Național „Ioniță Asan” din
Caracal. Profesor coordonator: Corneliu Vasile.
Frecventează cenaclul literar școlar „Un colț de suflet”,
coordonat de prof. Corneliu Vasile. A participat la
concursuri literare și a câștigat două premii, la
Constanța și la Caracal. A publicat în revista liceului,
„Lumina”.

Noapte

Noapte! Totul e pustiu și fără suflare,
În minte îmi vin acum numai gânduri amare.
Gânduri triste, repetate obsedant,
Gânduri fără noimă ce se pierd în neant.
Zăresc o lumină și rămân fără glas,
E o rază de speranță, e tot ce mi-a rămas.
Mă uit ciudat la ea și inima mă frige,
Gândurile negre au provocat un haos.
Încerc să mă adun, crezând că e un vis,
Dar fără de speranță, sunt pierdută-n abis.

Eu, marea

Când m-am născut,
Dumnezeu mi-a luat de pe plajă, picioarele
Dar nu le-a șters bine
Și acum port în pași, nisipul.
Mi-a adus de pe stânci, mâinile
Dar nu le-a cusut suficient
Și acum sângerez a piatră.
Mi-a luat dintr-un apus, ochii Dar nu i-a spălat
Și acum strălucesc a soare.
Mi-a cules dintre scoici, părul

Dar nu l-a pieptănat prea bine
Și adun lumină mai tare decât plaja.
Mi-a scos din apă, sufletul
Dar nu l-a uscat
Și acum port marea în el.

RADIAN CĂTĂLINA

S-a născut pe 15.01.1958 în București.
Volum de versuri: „Zbor...cu Dor”, ianuarie 2008.

Țîmpul

Țîmpul măsoară în ani viața mea,
Dar oare, ce-i Țîmpul măsură să-mi dea?
Când el însuși nu poate fi sigur, de ea?

Mereu mă întreb, ce-o fi Țîmpul în fapt,
O simplă unealtă a celui abstract
Ce numai cu gândul îl poți căuta
Când mintea-ți permite prin Țîmp a umbla.

Cu gândul eu pot să adun Țîmp cu Țîmp,
Și trecut și prezent, viitor pot să schimb
Mersul lui, mai încet sau mai grabnic de vreau
Să încerc, clipa-n loc s-o opresc și să stau.

Dacă el nu îmi lasă odihnă de fel,
Îl opresc să stea-n loc, și mă joc eu cu el!
Nu îl las ca să treacă după bunul său plac,
Roata vieții s-onvârtă, cu un simplu: tic-tac!

Pentru toți Țîmpul este cel ce-a clădit
În istorie stă scris, ce-a construit
Deopotrivă, tot el a trecut distrugând
Citadele ascunse, stau sub ape așteptând

Ca el, Țîmpul să treacă, sau să vină-napoi
Să le lase, s-arate, ce-au păstrat pentru noi.

Acest Țîmp relativ doar de noi prețuit,
Nu își are valoare dacă n-am fi gândit;
La măsuri arbitrare, matematice doar,
Minții omului însă, nu-i poți pune hotar.

De aceea eu viața o dilată infinit,
Și măsură nu-i dau, dacă am de gândit;
Pot crea tot ce vreau, spațiu-ntreg l-am găsit!
Am și-un punct pe pământ, să stau sprijinit.

MONU MIRCEA

S-a născut pe 21.07.1948 în Topraisar, Constanța.

Hojma, prin târgu Iștău

Domnul G. Rănetti, cel din urbea noastră,
Ne scrise, cândva, „De inimă albastră”,
Iar pentru că-n Iștău iaște-un mare nămol,

*El se dădu drept... Contele de Techirghiol,
Cu „Ahturi și ofuri”, plângând catastrofe,
Chiar ironic, prin „Strofe și apostrofe”,
Expediind și „Scrisori din Italia”,
Ca să nu-l apuce... „Franțuzomania”!
“Săracu’ Dumitrescu!” nu este găde,
Vezi bine, pe-aici, “Eu râd, tu râzi, el râde”,
Căci autorul puse multiplu zălog:
„Schite vesele” și „Matache Pisălog”,
Încă alte scrieri, cum ar fi acele
„De atunci și-acolo. Versuri ușurele
scrise-n clipe grele” și „Domnișoara Miau”,
Ce pe Jorj Delamizil autor îl au.
Mergând lejer, desculț prin apă, an de an,
Cu opere de Chiriac Napadarjan,
Vara, la Eșteu, ușor poți trece vadu’
Cel „De inimă albastră. Dom Paladu”,
La „Madam Strakiniy”, citind „Poezii”
Semnate Cyrano, Tarascon. Să te ții,
Căci la dânsul, umorul nu e doar la... kîl,
Cu „Romeo și Julieta la Mizil”,
Care, de atunci, tot mereu sughiță,
Galeș pomenindu-l chiar pe... Prințul Ghiță!*

La Secțiunea *Epigrame* au participat 58 de concurenți din țară și străinătate. Lucrările au fost numerotate în ordinea trimiterii. Numerele sunt în continuarea celor alocate la Secțiunea *Poezie*.

Motto-urile concurenților sunt în tabel, numărul fiind de referință în observațiile „selecționerului”, pentru ca doar autorul să se recunoască.

Nr.crt.	Motto-ul/un vers sau două din catrenul-moto.
167	„Când la Mizil a scris sceneta/ Putea Ranetti să-și dea seama...”
168	„Simt enorm și văd monstruos.”
169	„Mizilul, dom'le, este, zic, absolut, cetatea...”
170	„Niciodată nu este prea târziu.”
171	„A recunoscut și Truli că a câștigat Bubulii.”
172	Nu a trimis motto.
173	„Dacă Universul ar fi perfect, până și Soarele ar fi o impuritate.”
174	„Între leagăn și coșciug diferența este de <i>stat</i> .”
175	„Marioneta este o metaforă în care genul Mario se confundă cu speța Neta.”
176	Nu a trimis motto.
177	„Zulietta 2009.”
178	„Doar eu și umbra mea.”
179	„De-aș mai duce-o pân' la ...vară,/ Că-s din tagma bugetară!”
180	„Primarul Romică.”
181	„Nu fugi, ci doar reține:/ La vremuri noi dai tot de mine!”
182	„Fii sincer și te vei simți ca și-n cer.”
183	„Scorpion.”
184	„Sub balcoane ți-am cântat o serenadă.”
185	„Nu uita în viață să scrii necazurile pe nisip, bucuriile pe stânci și epigrame la... Romeo și Julieta la Mizil.”
186	„Scopul scuză... miziloacele.”
187	Nu a trimis motto.
188	„Epigrama este acul de la seringă dozei de morală.”
189	„Un surâs de Anul Nou.”
190	Nu a trimis motto.
191	„Ăia hoți,/ Ăștia hoți/Mama lor la toți.”
192	„Mi-am dorit de mic copil să ajung pe la Mizil.”
193	„Pesimistul entuziast”.
194	Nu a trimis motto.
195	„Printul Ghiță la Mizil mă cheamă/ Să ne duelăm în epigramă...”
196	„Ne sutor ultra crepidam.”
197	„La Eșteul cu... umor!”
198	„Tinerețe fără bătrânețe.”
199	„Les imbeciles hereux.”
200	„În fiecare glumă există o doză de adevăr.”
201	„Pulsătoră.”
202	„Cum se spune, mizileanul sau mizilistul ?”

203	Nu a trimis motto.
204	„Vis de iarnă.”
205	„Cred în soare.”
206	„Romeo și cu Julieta lui/ Umblau prin toate teatrele, hai-hui...”
207	„Eu nu sunt eu, că, de ași fi eu, v-aș arăta eu vouă.”
208	„Bunicul.”
209	„Minciuna are... studii superioare.”
210	„Moș Gerilă.”
211	„Șarpele și cupa.”
212	„Poftiți la Legi de Tinichea!”
213	Nu a trimis motto.
214	„Carpe diem! Viața-i așa cum e...”
215	„Bezna n-are orizont...”
216	„Nobel ești? - Nu, iobag!”
217	„Pupat toți piața endependenți.”
218	„Vremuri noi.”
219	„Pe Bistrița Albastră-i casa noastră.”
220	„A fi sau a nu fi.”
221	„Zamolxe.”
222	„Păzea, să nu-ți înfig în coastă / O epigramă ca un cui!”
223	„Iubirea nu stăpânește și nu vrea să fie stăpânită.”
229	„Flori de tei.”

Numele participanților la Secțiunea *Epigrame*, în ordine alfabetică:

Numele și prenumele	Localitatea
1. DIANA BARBU	MÂNECIU UNGURENI, PRAHOVA
2. VICTORIA SEIN BĂDULESCU	TIMIȘOARA
3. GHEORGHE BĂLĂCEANU	IAȘI
4. IONEL IACOB BENCEI	TIMIȘOARA
5. ANA MARIA BERCEA	PLOIEȘTI
6. AUREL BORCEA	SALONTA, BIHOR
7. LIVIU BUDA	PLOIEȘTI
8. NICOLAE BUNDURI	HOMOROD, BRAȘOV
9. MĂDĂLINA CALOTĂ	TÂRGU JIU
10. RODICA CALOTĂ	TÂRGU JIU
11. VALENTIN CALOTĂ	TÂRGU JIU
12. GEORGE CEAUȘU	CÂRNA, DOLJ
13. CLAUDIU CONTEVICI	LEEDS, MAREA BRITANIE
14. TANIA CULPER	VIȘEU DE SUS, MARAMUREȘ
15. ROBERT DINCĂ	MANGALIA
16. FLORINA DINESCU	PLOIEȘTI
17. CONSTANTIN DRĂGUȘANU	BUCUREȘTI
18. ADELIN DUMITRACHE	VALEA CĂLUGĂREASCĂ

19. ALICE DUMITRESCU	PANTELIMON, ILFOV
20. STELIAN FILIP	TUZLA, CONSTANȚA
21. PETRU-IOAN GÂRDA	CLUJ-NAPOCA
22. CONSTANTIN GÂRJOABĂ	BUMBEȘTI-JIU, GORJ
23. GHEORGHE BĂLICI	COMUNA GRĂTIEȘTI, CHIȘINĂU
24. LIDIA GHEORGHITĂ	BUCUREȘTI
25. LAURENȚIU GHIȚĂ	BUCUREȘTI
26. CONSTANTIN GORNEA	FETEȘTI, IALOMIȚA
27. GENȚIANA GABRIELA GROZA	CLUJ-NAPOCA
28. MIHAI HAIVAS	IAȘI
29. LAURIAN IONICĂ	BOURENI, DOLJ
30. FEȚEANU ISPAS	CONSTANȚA
31. CONSTANTIN IURAȘU	IAȘI
32. VASILE LARCO	IAȘI
33. CRISTIAN MARIN	HULUBEȘTI, GIURGIU
34. VIOREL MARTIN	BUCUREȘTI
35. VASILE MOLDOVAN	BUCUREȘTI
36. MIHAI MOLEȘAG	TULCEA
37. MIRCEA MONU	RÂMNICU VÂLCEA
38. FELICIA MUNTEANU	AIUD, ALBA IULIA
39. GABRIEL MUNTEANU	PITEȘTI
40. OLTEA NEACȘU	LUGOȘ, TIMIȘ
41. JANET NICĂ	OSTROVENI, DOLJ
42. DAN NOREA	CONSTANȚA
43. LUCIAN PERȚA	VIȘEU DE SUS, MARAMUREȘ
44. MARIAN POPESCU	CLUJ-NAPOCA
45. CONSTANTINESCU RADU	PLOIEȘTI
46. ION RĂȘINARU	ANINA, CARAȘ SEVERIN
47. ELIS RÂPEANU	BUCUREȘTI
48. ION RUSE	SĂCELE, CONSTANȚA
49. MIHAI SĂLCUȚAN	BUZĂU
50. DOREL SCHOR	NETANIA, ISRAEL
51. ELENA SIMIONESCU	PIATRA NEAMȚ
52. MONICA STOICAN	PICIOR DE MUNTE, DÂMBOVIȚA
53. EMIL ȘAIN	TIMIȘOARA
54. CRISTINA ȘTEFAN	BACĂU
55. EFIM TARLAPAN	CLUJ-NAPOCA (CHIȘINĂU)
56. ION URDA	HUNEDOARA
57. CORNELIU VASILE	CARACAL, OLT
58. CORNELIU ZEANĂ	BUCUREȘTI

ARGUMENT

Citind întreaga „recoltă” de epigrame primite la acest concurs, i-am dat dreptate unui participant (216) care, în primul catren trimis, se îngrijorează de câtă „pleavă” o să vânture juriul. Și mai greu a fost cu selecția. Deși ni s-a precizat că au participat „nume mari” (epigramele ni s-au prezentat cu un simplu număr deasupra grupajului, nu cu numele autorilor), ne-am zis că singurul criteriu al promovării în pagina tipărită este valoarea: câștigul unui concurs nu este neapărat să aibă „nume mari”, ci epigrame foarte bune care fac și din alte nume „nume mari”. Că degeaba numele sunt mari dacă epigramele sunt mici.

Pentru epigrame antologice se cere o temă generoasă, de interes general, care „să nască” umor, nu să încorseteze spiritul. Altfel se ajunge la catrene care nu comunică mai nimic sau la care „se lipește” la sfârșit o așa-zisă poantă fără nicio legătură cu restul catrenului. În plus, unii participanți au vrut să împuște doi iepuri dintr-o dată: să cuprindă în catren cele patru cuvinte, cerute de concurs, și să realizeze și calambururi (în paranteză fie spus, calamburul este o figură de stil de mare spirit, nu o specie literară distinctă). Se ajunge, uneori, la ceea ce Caragiale numea măgarambururi, nu calambururi (am aflat lucrul acesta de la Profesorul Ștefan Cazimir): Delete: -„Năstase, zis și Romeo,/ Cică s-ar fi Mizilit/ S-a Ranetti la rodeo./ Julieta l-a delete.”(175), sau Mizil – fenobarbital – „Romeo, alias Ranetti/ A fost un doctor genial,/ I-administrase Julietei/ Un Mizil-fenobarbital” (175). S-a ajuns, de asemenea, la catrene cu versuri atât de lungi (chiar și de 20-23 silabe) încât Heliade Rădulescu s-ar crede modern. Or, epigrama și-a cizelat forma, de secole rezistă ca o efemeridă, în timp ce dinozaurii au dispărut, statornicindu-și versurile catrenului, de regulă, la patru picioare prozodice și două rime. Chiar și catrenele de 13-14 silabe (6 picioare prozodice, cu cezură la mijloc) sunt greoaie. Alți participanți au înmulțit versurile epigramei la 5, 6 sau 8. De asemenea, prezența unui vers mai lung decât celelalte trei strică echilibrul catrenului. Sunt confrăți care, neputându-se încadra în canoanele prestabilite, susțin „înnoirea”, „varietatea” și în epigramă. De fapt așa-zisele „înnoiri” sunt abateri de la statutul care i-a asigurat viețuirea și identitatea. Fie că e vorba de acceptarea aritmiilor („principalul e ideea, dom'le! – spun unii), fie de înmulțirea versurilor, acestea oglindesc lipsa de tenacitate, de muncă pe text; înmulțirea versurilor ne-ar duce înapoi pe vremea „poveștii epigramatice”.

Se înțelege că unul dintre criteriile de selecție (dar nu singurul) a fost realizarea prozodică, respectarea ritmului adoptat de autor și măsura versurilor. Uneori, un accent greșit compromite o epigramă: „Dramă la pătrat” – „Vrând parcă să sporească drama,/ Eroii tăi, prea mare Will,/ Au fost aduși cu epigrama/ Pentru Ranetti, la Mizil.” (229) sau „Explozie întârziată” – Ranetti, prințul de Mizil,/ Acum un secol ne-a surprins/ C-o piesă al cărei fitil/ Azi Bădicioiu l-a aprins. ” (203)

Aritmiile sunt generate și de:

- Sinereze (pronunțarea împreună a două vocale care, în mod normal, se pronunță separat, adică transformarea hiatului în diftong) cea mai des întâlnită fiind la autorii care s-au lăsat înșelați de titlul piesei – „Romeo și Julieta la Mizil” (168, 179, 180, 204, 219), precum și la alții (215). Păcat că următoarele catrene conțin această aritmie și încă din primul vers: „Romeo și Julieta din Verona,/ Cei zugrăviți de genialul Will,/ Văd că-și schimbă, peste veacuri, zona-/ I-a strămutat Ranetti la Mizil.” (193); „Romeo și Julieta la Mizil?/ Mai reușită, cred eu, este clona,/ Ranetti-al nostru l-a întrecut pe Will:/ Mizil e mai vestit decât Verona.” (193). Există, în mulțimea creațiilor trimise, și alte genuri de sinereze, dar spațiul nu ne permite să le amintim pe toate.

-Diereza (fenomenul invers sinerezei: se pronunță separat două vocale care, în mod normal, formează un diftong): „Dar am aflat că și primarul/ Ar vrea să facă trotu-arul.” (201)

S-au întâlnit și accente diferite cu prozodie inexistentă (170, 185); epigrama modernă s-a perfecționat în comparație cu cea dintre cele două războaie și în privința evitării accentului pe elementul „secundar” în cazul grupurilor bimembre (un vin bun) și în păstrarea accentului normal în cazul ligamentelor sintactice. Iată două exemple de „mutare” a accentului în cazul cuvintelor bisilabice: „Se știe și-acel elector/Care își pierde azimutul” (187), face-un oraș mai mare pe planetă.” (186)

Rostul acestor observații (puține față de câte am selectat) nu este să-i descurajeze pe cei mai puțin avizați în scrierea epigramei, ci să-i ajute, să-i îndemne să zăbovească mai mult asupra unui text. Acest „flecuşteț” al literaturii nu se scrie ușor și are legile lui, pe care epigramiștii cu vechi ștate le cunosc, vorba-aceea, sunt ca literele din vechile abecedare, comparate cu oile: „Cin’ le vede nu le crede,/ Cin’ le paște, le cunoaște.” N-am vrea, de asemenea, să se tragă concluzia că orice catren, bine construit prozodic, este și, în mod automat, epigramă. Epigrama este un catren (de preferință) cu versuri de 8-9 silabe, cu două rime, cu prozodie corectă, dar și cu un mecanism epigramatic, adică prezentând un preambul, după care se schimbă direcția ideii, ciocnire din care rezultă poanta și cu cât poanta este mai surprinzătoare, cu atât epigrama este mai valoroasă.

Selecția noastră n-a vizat creațiile premianților, selectate deja de juriu, nici cronicile rimate (care n-au constituit obiectul concursului), nici cele câteva calambururi. Credem că în selecția operată nu este vorba de severitate, ci de corectitudine.

În concordanță cu Domnul profesor Laurențiu Bădicioiu, care s-a dovedit un iubitor al epigramei, suntem datori să apărăm această specie, care ține, astăzi, de specificul culturii române, de veleitarism, de subproducții, de catrene realizate în grabă (epigrama se scrie învârtind condeiul în mână, răsucindu-l, tăind, adăugând, mai greu direct la mașina de scris sau la calculator). Printre cele câteva “trouvailles-uri” (aproximativ, găselnițe), care ne dau speranța că, la edițiile următoare

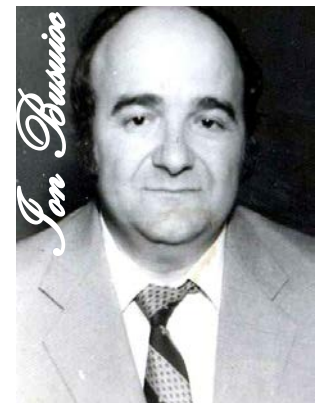
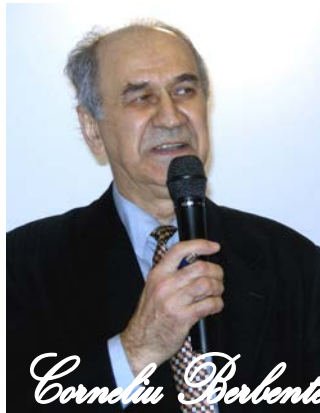
ale concursului, se vor primi epigrame și mai valoroase, o remarcăm pe următoarea: „în vis, Romeo și cu Julieta/ Trecură prin Mizil cu bicicleta;/ Ranetti, stând la pândă, i-a oprit/ Și, pentru noi, pe veci i-a MIZILIT...”. Dar, cu una sau două flori, e greu să se facă cununa unui premiu.

Le urăm succes tuturor celor care abordează această specie lirică, o efemeridă care se spune/citește dintr-o răsufflare, dar care se scrie cu talent, pricepere de versificator și cu destulă muncă.

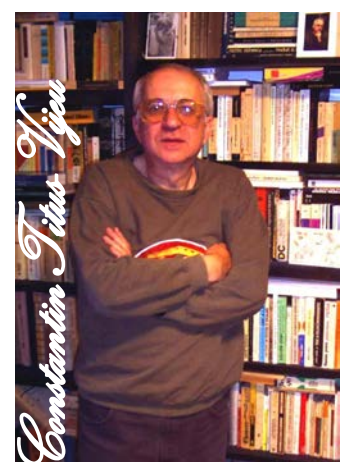
București, 23 februarie 2010

ELIS RÂPEANU
Doctor în filologie

Juriul Secțiunii *Epigrame*

Juriul Secțiunii *Poezie*

MARELE PREMIU "GEORGE RANETTI"

MIHAI MOLEȘAG

S-a născut pe 24.10.1951, în Șomova, Tulcea. Este membru fondator al U.E.R. Președinte fondator al Clubului Umoriștilor Tulceni – „Haz”
Volume apărute: „Epigrame pe... alése”, Porto-Franco, 1996 – „Ironii necesare”, Ed. Fundației Galerile „Acum”, 2002 – „Dialogări epigramatice”, Editura Harvia, 2004.

Inclus în mai multe antologii, culegeri, volume de epigramă. **Colaborări** la reviste vechi și noi: „Urzica”, „Flacăra-rebus”, „Ecran magazin”, „Epigrama”, „Porto Franco”, „Hohote”, alte ziare și reviste naționale și locale. **Premii:** Premiul I la edițiile I și a II-a a Festivalului de Epigramă Românească – Chișinău (1997, 2006). Premiul și medalia de excelență pentru volumul „Ironii necesare” la Festivalul Internațional al Umorului – „Constantin Tănase” – Vaslui, 2002; Premiul I la Festivalul Național de Epigramă – Glume la Masa tăcerii – Tg. Jiu, 2007; Premiul I la Festivalul Național de Umor Cazon „Podul minciunilor” secțiunea epigramă, Sibiu, 2008; Premii II și III obținute la mai multe festivaluri și concursuri naționale.

Adagiu

Ca iarna fără voalul de confetti,
Precum dictonul Nihil sine Deo
Sau Julieta fără de Romeo,
Ar fi Mizilul, fără de Ranetti.

Un succes

Mizil, spectacol, public, fast (Ranetti !)
Romeo, Julieta, declamații,
Rumoare, trac, aplauze, ovații
-Cortina - Panglici ! ... pocnitori ! ... confetti !

Pe urmele lui Romeo și ale Julietei

Nerăbdător s-ajung în zona
Protagonistilor lui Will,
Cum nu am bani să văd Verona,
Aș da o fugă la Mizil !

Unuia

Nu-i aprob pe cei ce-ți zic
Că în cap nu ai nimic,
Când, prin false alambicuri,
Scoți puzderii de nimicuri.

PREMIUL "GRIGORE TOCILESCU"

**CONȚEVICI
CLAUDIU**

S-a născut pe 4.12.1952 în Criș, Mureș.

Este autodidact. Premiul Asociației Presei Sportive din România „ pentru contribuția la dezvoltarea sportului românesc și constănțean”(2007), mai

multe premii ale Consiliului Județean, Consiliului local, DSJ și Asociația Jurnaliștilor de Sport; Premiul pentru fair-play și toleranță în întreaga activitate-2009; autor a șase cărți (alte trei în curs de apariție); inițiator (1992) și organizator (până în 1998) al celei mai vechi competiții de fotbal în sală pentru veterani : Trofeul „Telegraf” (ajuns la ediția a 19-a). Locuiește în Leeds.

► Acțiunea piesei „Romeo și Julieta la Mizil” , spumoasa parodie după Shakespeare, prefigurează situația moral-politică din România de azi ;

Ce-ar spune, azi, Ranetti (sau chiar „bătrânul Will” !),
Despre povestea asta, cu Mișu și cu Veta
Oricare-ar fi Romeo, oricare Julieta,
Întreaga Românie e un imens Mizil !

► Conform unui sondaj realizat de MEDNET Marketing Research Center în noiembrie 2009, peste 70 % dintre cetățenii români și-au redus, anul trecut, „coșul zilnic” de cumpărături :

Scufița Roșie întreabă :

-Dar, de ce ești atât de slabă ?

Răspunde bunicuța, silnic:

-Fiindcă-mi aduci doar „coșul zilnic » !

► Președintele Sindicatului Național al Crescătorilor de Ovine și Caprine a declarat, recent, că, în trei-patru ani, despre capre se va mai vorbi doar în cărțile de istorie:

Se observă (fără lupă!)

Cauza declinului:

Pe români îi preocupă

Doar capra... vecinului !

► Privatizarea unor importante societăți economice (CEC, Poșta Română, CNH Petroșani, Romgaz, Distrigaz) rămâne, încă, doar un deziderat :

-Privatizarea este gata !

... Însă, aceste vorbe scurte

Au fost rostite doar de tata ,

Când și-a făcut... privată-n curte !

PREMIUL "AGATHA BACOVIA" DR. ELIS RÂPEANU

Datele bio-bibliografice – in extenso – se găsesc la Secțiunea Poezie.

„Mă trag dintr-o zonă cu un piesaj mirific – din Valea Călugărească – în care dealurile, purtând pe spinările lor vii, livezi, fânețuri și păduri, dar și petrol, în adâncuri, sunt orânduite mioritic, deal-vale, deal-vale, unindu-se pe platoul de pe care privești zarea până dincolo de Gherghița, înspre București.

Trădare

*Când Julieta s-a ușchit tiptil,
Romeo-aleargă-n grabă la Mizil
Sperând să dea aici de urma fetii
Și o surprinse-n brațe la Ranetti!*

Cu Tanța și Costel

*Și-au încurcat perechea-n vodevil,
Deși Ranetti i-a crezut model:
Romeo e cu Tanța la Mizil,
Iar Julieta-n șouri cu Costel.*

Mizilenii-s iubăreți

*Romeo, Julieta și Mizilul
Ar fi rămas onoarea lui Ranetti,
Dar mizilenii ce-i aflară șpilul
Se strecurară în balconul fetii.*

Consecința festivalului

*Făcând mereu la festival naveta,
Romeo-al lui Ranetti, -n noul stil,
O părăsi-ntr-o zi pe Julieta
Și se-nsură cu Mița din Mizil.*

EPIGRAMELE SELECTATE

Dr. GHEORGHE BĂLĂCEANU

*S-a născut pe 20.03.1950
în Lespezi, Iași*

Epigrame - titluri:

*„Surpriză”, „Avertisment”,
„Bucurie”, „Obiectiv
precis”; Volume apărute:*

„Pilule contra devierilor de

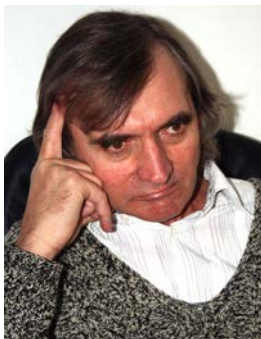
*caracter” – Editura PIM, Iași, 2009; „Fragmente de
suflet pentru suflet” – Ed PIM, Iași, 2005, „Pagini de
artă naivă ieșeană” – Ed. PIM, Iași, 2003, „Să ne
cunoaștem artiștii în viață” – Ed. Timpul, 2001,
„Descifrând limbajul inimii” – Ed. Eurocart, Iași, 2000
Colaborări în reviste: „Moldova literară”, „Feed Back”,
„Convorbiri literare”; Premii: Premiul pentru cea mai
reușită epigramă, Concursul Național „Ridendo 40”,
Timișoara, Premiul III, Festivalul Național de Umor
„Ion Cănevoiu”, Tg. Jiu, Locul I și medalie, Concursul
Alo... Păstorel, Iași; doctor în psihologie, cercetător
științific principal grad II, Insititutul de Sănătate
publică Iași; peste 200 de lucrări științifice
comunicate sau publicate în volume de lucrări sau
reviste, în țară și străinătate membru al Academiei libere
„Păstorel” Iași; membru fondator al Filialei ieșene a
Ligii Scriitorilor din România; director al Asociației
Artiștilor Plastici ieșeni.*

Avertisment

*Căzând Romeo în ispită,
Ranetti-i explica, subtil,
Că Julieta e cinstită...
De mulți, în baruri, la Mizil!*

Obiectiv precis

*Să cânt Romeo, Julieta,
Eu ca Ranetti, nu am stil;
Din epigramă-mi fac muscheta
Să-mpușc un premiu la Mizil!*

NICOLAE BUNDURI

*S-a născut pe 3.12.1951
la Homorod, Brașov. Este
inginer TCM și
epigramist; în 1990,
membru fondator al
Uniunii Epigramiștilor
din România;*

Colaborări la reviste: „Urzica”, „Perpetuum Comic”, „Scaiu”, „Ecran Magazin”; **debutul editorial:** „În lumea epigramei,” Editura Litera, 1988; **Premii literare:** Brăila, 1988, premiul II; Cluj Napoca, 1989, Premiul I; Timișoara, 1989, Premiul III; Brașov, 1991, Premiul special; Brăila, 1991, Premiul I; Ploiești, 1993, Premiul I; Craiova, 1994, Premiul II; Brașov, 1997, Premiul special; București, 1998, Mențiune; Brașov, 1999, Premiul special; București, 2000, Mențiune; Târgu Jiu, 2001, Premiul III; Caransebeș, 2001, Premiul III; Galați, 2001, Premiul III - Timișoara, 2002, Premiul I; Brăila, 2002, Premiul special; București, 2002, Mențiune; Târgu Jiu, 2003, Premiul special; Timișoara, 2004, Premiul special; Târgu Jiu, 2004, Premiul I; Brăila, 2004, Mențiune; Sibiu, 2004, Mențiune; Brăila, 2005, Premiul I; Sibiu, 2005, Premiul I; Sibiu, 2006, Premiul I; Râmnicu Vâlcea, 2006, Premiul II; Chișinău, 2006, Premiul III; București, 2006, Mențiune; Băilești, 2006, Mențiune; Aiud, 2006, Premiul I; Târgu Jiu, 2006, Premiul I; Fetesti, 2006, Premiul II; Târgu Jiu, 2007, Premiul special; Sibiu, 2007, Premiul III; Reghin, 2007, Premiul I; Caransebeș, 2008, Premiul III; Bistrița, 2008, Mențiune; Sibiu, 2008, Premiul II; Vișeu, 2009, Premiul II; Sibiu, 2009, Premiul I; Vișeu, 2009, Premiul 2; Iași, 2009, Premiul 1; Chișinău, 2009, Premiul Special Gura Humorului, 2009, Premiul Special; Slatina, 2009, Marele Premiu; Râmnicu Vâlcea, 2009, Marele Premiu. Colaborări în volume colective: „În lumea Epigramei” – coord. Mircea Trifu, Editura Litera, București, 1988 „Symposion” – coord. V. C. Cheatră, Brașov, 1990, „Satiricon” - Editura Clusium, Cluj Napoca, 1997 „Toamna se numără epigrafiștii, Editura Ionescu, Caransebeș, 1998, „Ingenieri în familia epigrafiștilor”, Editura A&IR, București, 2001, „Din zâmbet, s-a intrupat speranța”, Editura Triumf, Brașov, 2001 „Fumuri, Editura Sagittarius, București, 2002, „Oltanii și restul lumii”, Craiova, 2003, „Urmașii lui Cincinat”, Editura Ridendo, Câmpina, 2004, „Epigrama daco-romană”, Cluj Napoca, 2005, „Cuget, deci există”, Editura Pro Vita, Cluj Napoca 2005, „Epigrafiștii la școala vieții”, Editura Pro Vita, Cluj Napoca 2006, - „Timișoara, mon amour”, Editura Eurostampa, Timișoara, 2007, „Glume la masa tăcerii”, Editura Măiastră, Târgu Jiu, 2008.

Romeo și Julieta la Mizil

Cu Julieta de bonton,
Ranetti n-a creat șicane:
Romeo vine la balcon...
Să-i pună fetii termopane!

Pe o stradă, la Mizil

Pe la Mizil, în praf și fum,
Sfidând jandarmii și patrula,
Romeo stă cu romii-n drum...
Iar Julieta... dă cu jula.

Un om "de rând"

În mediul nostru, cam ostil,
Mi-a mai rămas un singur țel:
Trimit catrene la Mizil...
Că poate-mi iese de-un mezel!

DINESCU FLORINA

S-a născut pe 8.02.1954 în Mălăiești, Prahova; coautor (alături de Mircea C. Dinescu) la volumele de epigramă "Pas de deux" și "Singuri în tranziție". A publicat în peste 50 de culegeri și antologii de epigramă, în majoritatea revistelor de profil din țară și în revista "Literatura și Arta" de la Chișinău. Premii pentru epigrame - de la mențiuni până la premii I dar și două premii pentru poezie la Concursul „Nicolae Labiș” de la Suceava și "Octavian Goga" de la Cluj (Ciucea). A fost premiată de două ori la Festivalul "Constantin Tănase" de la Vaslui, pentru proză umoristică și epigramă. Este președinta Clubului "Umoristilor "Ion Ionescu Quintus" din Ploiești din 1992.

Unui necivilizat

El nu salută, dar nu ne frământă,
Ba-i înțelegem ăst comportament,
Căci face parte, și-asta-i evident,
Din lumea celor care nu cuvântă...

Unui epigramist deosebit

Nu-i precum o lume crede,
Și oricum tot n-o să-i pese:
Operele lui, se vede,
De la alții sunt ... afece

PETRU-IOAN GÂRDA

S-a născut pe 26.03.1954 în Cătina, Cluj. Volume colective ale cenaclului „Satiricon” din Cluj-Napoca, revista „Epigrama” www.agonia.ro etc.

Unui alpinist utilitar

Un Romeo cam lovit de ghinioane,
Însista, cu disperare, de o oră,
Să-i ajungă Julietei la balcoane
(Eu le-aș zice balconașe, că-i minoră).

Secretul celebrității

Cine mai știa de Capuletti
Julieta, de Romeo și de Will,
Dacă nu îi nemurea Ranetti
Și-un concurs de epigrame din Mizil?

GHEORGHE BÂLICI

S-a născut pe 03.02.1963 Gratiști, R. Moldova. Este funcționar la Primăria municipiului Chișinău. **Volum publicat:** „Floarea din inimă”, poezii, 1991,

„Contra bolilor de stat”, epigrame, 2001, „Epigrama de dimineață”, epigrame, 2003, „Cu limba de un hexamentru”, epigrame, 2008, „Coșul minim de răs”, epigrame, 2009, Colaborări: „Literatura și arta”, „Epigrama,

„Timpul Satiric”, „Jurnal de Chișinău și alte ziare și reviste din țară și din Republica Moldova, Multiple premii la festivalurile de epigramă și umor din România și R. Moldova.

Comparație

Precum țărani care fac de toate
Ca să hrănească flămânzite guri,
Așa mai marii zilei dau din coate,
Făcând ades la ele bătăături...

Sprijin de nădejde

Amicii mei, fideli comicăriei,
În timpul când eram mai amărât,
M-au ținut la stâlpul infamiei –
Să am și eu un sprijin, cât de cât...

GHIȚĂ LAURENȚIU

S-a născut pe 07 febr.1966 în Ploiești. Volum autor: „Singur între patru versuri”, Editura Anamarol București, 2008; Antologie de epigrame, Editura EDO,

București, 2009; antologii editate la diverse festivaluri și concursuri, 2008, 2009; activitate ferventă pe site-urile literare www.agonia.ro și www.bocancul-literar.ro; Premiul I-Buzău, 2009, Reghin-2009, Premiul II-Vișeu-2009, Iași-2009, Premiul III- Dor Mărunt-2008, Bistrița-2008, Sibiu-2009, Premiul „AȚAȚA Bacovia, Mizil 2009; Premiul UER pentru volum debut- 2008.

Duel conjugal

Când mă cert cu soața, e o dramă
Ce echivalează cu-un duel.
Zice ea, plângând, ceva de mamă
Și, coincidentă, eu la fel!

GORNEA CONSTANTIN

S-a născut pe 29.09.1960 în Stelnică, Ialomița.

Volum apărute: „Pășaniile unui naghise” - povestiri umoristice, ed. Ex Ponto, Constanța, 2001; „Războiul coclonilor” - roman umoristic-SF, ed. Ex Ponto, Constanța, 2008; în curs de apariție: un roman umoristic-S.F.

Premii: mențiune la Festivalul de umor „Constantin Tănase”, Vaslui, 2008 cu romanul „Războiul coclonilor”.

Maestrului George Ranetti, părintele revistei „Furnica”
Incontestabil e-o valoare.

Dar meritul al lui e oare?

Vă spun, că știu de la bunica,
L-a dus, în cărca ei, „Furnica”.

GROZA GABRIELA GENȚIANA

Locuiește în Cluj-Napoca.

Justiție

Câteodată,
pentru-o faptă
Judecata este „dreaptă”

Și procesul iese bine
Buzunarele de-s pline!

Turist în partide

Nu contează că-i concediu,
Se transferă la alt sediu
Chiar de ninge sau de ploaie
E-n concurs cu gripa nouă.

MIHAI HAIVAS

S-a născut pe 6.4.1941 în Cristinești, Botoșani
Volum de epigrame: „Tangoul poantelor în pas de vals”; colaborare cu reviste și ziare în paginile umoristice
Membru al Academiei de Umor Păstorel din Iași.

Rezolvarea vendetei

Venit de la Verona la Mizil
Ranetti-a rezolvat pe loc vendeta:
Au fost conduși cu-o dubă la azil
Romeo „strâns legat” de Julieta.

Un nou scenariu

Mizil, oraș cu bună etichetă,
Avându-l pe Romeo ca patron
A inventat o nouă Julieta,
Urcându-l pe Rănetti în balcon.

CRISTIAN MARIN

Doctor în istorie. Locuiește în Călușeni, județul Giurgiu. A publicat mai multe studii și articole de istorie, în Revista Arhivelor, Revista de Istorie, Revista de Statistică, Pro Patria, Clîo etc. Teza de doctorat apare în 2003, având titlul „Domeniul moșieresc în Țara Românească în perioada 1851-1864, care a apărut la editura Nicolae Bălcescu, București. A susținut doctoratul în 1984, la Universitatea „A.I.Cuza” DIN Iași, având ca îndrumător pe prof.univ.dr. academician Gheorghe Platon.

Voind o dragoste secretă
Romeo judeca subtil
Dorea o nouă Julieta
Din Prahova, de la Mizil.

VIOREL MARTIN

S-a născut pe 19.05.1953 în București
Epigramist „înrațit”, publicat în toate revistele și ziarele
posibile, prezent în antologii. Primul secretar al **Uniunii
Epigrafiștilor din România**; Este primul editor și
director al revistei „Epigrama”, seria dse după război;
este autor al volumului de poezie „Neliniștea ierbii,
editura” Vimar, 1994, altfel inginer TCM.

Concurs de epigrame la Mizil

Rănetti la Mizil e un simbol,
E însuși Conte de Teșinghiol,
Ce, cu Romeo arcuind floreta,
Se duelează... pentru Julieta!

JANET NICĂ

S-a născut pe 12 mai
1948 în Ostroveni,
Dolj. A scris nouă
cărți de poezie; este
prezent în 18
antologii literare;
câteva premii
importante pentru
poezie, critică literară

și epigramă; este membru al Asociației Scriitorilor
Olteni, membru al Ligii Scriitorilor din România;

membru al Uniunii Epigrafiștilor din România. A se
consulta site-ul www.janet-nica.ro

Inspirație

În vis, Romeo și cu Julieta
Trecură prin Mizil cu bicicleta.
Rănetti, stând la pândă, i-a oprit
Și, pentru noi, pe veci i-a MIZILit...

Dezamăgire

Două camere de vis
Parlamentul nostru are...
Ce păcat – mereu am zis –
C-amândouă-s... dormitoare!

DAN NOREA

S-a născut în 1949 și a
trăit toată viața la
Constanța, pe malul
mării. A absolvit
Automatica, secția
Calculatoare, la
Politehnica din
București. Prima oară
a „publicat” ceva în
2002, pe site-ul
poezie.ro. Ulterior a
postat texte pe

europeea.ro și bocancul-literar.ro. În 2006 figurează în
calitate de coautor pe coperta volumului de poezii
„Spiralele vieții”, la editura Anamarol. A abordat mai
multe genuri literare, dar cel mai în largul său se simte
în genul umoristic.

Nimeni nu e profet în orașul lui

Proverbu-acesta a trimis
Pe multe genii în exil;
Rănetti, totuși, a decis:
„Voi profeta doar în Mizil.”

Cu patru secole în spate

Făcând încônjurul planetei,
Romeo-i spune Julietei:
„Sunt obosit, bătrân, senil,
Eu m-aș retrage la Mizil.”

Am fost angajat de nevasta unui pădurar

Văzând vecina din pădure
Că-s cel mai harnic dintre toți,
Mi-a spus c-o să lucrez în ture:
- Să vii în zile fără soț !

LUCIAN LIVIU PERȚA

Locuiește în Vișeu de Sus, Maramureș; este profesor, educator la Școala gen. pentru copii cu deficiențe Vișeu de Sus și director al Casei Orășenești de Cultură; membru al Uniunii Epigrafiștilor din România; membru al

Uniunii Scriitorilor din România; președinte al Cenaclului de Umor „Pupăza”; redactor șef al revistei de satiră și umor „Colac peste pupăză”; organizator al Festivalului Național de Satiră și Umor „Zâmbete în Prier” Etc, etc...

Explicație

*Pe Bogza prind a-l înțelege
De ce-n Mizil a stat cu teamă
Trei ore doar. Acolo-i lege:
De stai mai mult, scrii epigramă!*

RĂȘINARU ION

S-a născut pe 02.01.1945 în Moldova Nouă, Caraș Severin; a publicat cinci plachete de autor, trei volume colective; colaborări la reviste: Oravița, Confluența, Arcadia, Banatul, Semenicul, Oglinda Literară, Poezia. Premii: Ioc!

Recunoaștere

*Motto: „Ce dă lume, ce dă lume și niciun om!”
(G. Ranetti)*

*În timp ce savurez un rom,
Citesc în vechile jurnale:
A fost și la Mizil un om
Recunoscut... de haimanale.*

ION RUSE

S-a născut pe 31.03.1949 în Băneasa, Constanța. Premiul III la Festivalul „Ion Cănovoiu”, Tg. Jiu 2008 – epigramă; Premiul „Hibernalia”; Premiul III Secțiunea Epigramă, la

Concursul Internațional de Umor “ALO... PĂSTOREL”, Iași 2009; este cuprins în Antologia de catrene și epigrame 2009, Editura EDO.

Viața de după moarte

*Romeo, Julieta-nrăgostiți
Din rai au evadat tiptil, tiptil;
De domn Ranetti George-au fost găsiți
Și făcuți celebri... la Mizil.*

Ecologistul

*Mă doare când se taie un copac!
Naturii îi acord respect divin!
Mai toate animalele îmi plac,
Gătite la cuptor, în sos de vin.*

MIHAI SĂLCUȚAN

S-a născut pe 02.01.1946 în Buzău; este scriitor și avocat; membru al Uniunii Scriitorilor din R. Moldova; este unul dintre fondatorii (1993) Bibliotecii

„Basarabia” din orașul Soroca (prima bibliotecă- de carte cu grafie latină de pe teritoriul Republicii Moldova); Este autorul a patru volume și vicepreședinte al Uniunii Epigrafiștilor din România.

Concluzia ultimului scrutin

*Au plecat demult cocorii,
Rândunele de pe cracă,
Găștele s-au dus,
prigorii,
Doar Băsescu nu mai pleacă.*

EFIM TARLAPAN

S-a născut pe 17.05.1944, în Măgurele, jud. Bălți, Basarabia; este scriitor satiric, memorialist,

traducător. Membru al Uniunii Scriitorilor din Republica Moldova și al Uniunii Scriitorilor din România. Membru de onoare al Uniunii Epigrafiștilor din România, semnatar a peste cincizeci de cărți de literatură satirico-umoristică și de literatură pentru copii, laureat a peste 60 de festivaluri și concursuri republicane și naționale de literatură, de trei ori premiant al Uniunii Scriitorilor din Republica Moldova, Doctor Umoris Cauza, deținător al titlului guvernamental Maestru al Literaturii, Cetățean de onoare al Municipiului Cluj-Napoca; Autor a cinci

volum singulare în literatura română: „O antologie cronologică a aforismului românesc”, „Cu poante pre moarte călcând” (antologia epigramei clasice românești), „Antologia epigramei daco-romane contemporane”, „Câte o poantă pe căciulă” (antologie de epigramă

străină tradusă în limba română), „Cu mâța în carte” (Antologia parodiei românești de la începuturi până azi). Volumul de ultimă oră este „La cules de... Tarlapoante” (epigrame alese) în tandem cu satiricul bucovinean Enil Ianuș, ediție însoțită de caricaturile cunoscutului pictor bucovinean Rađu Bercea.

Obicei

Unii inși, făcând paradă,
Taie porcul în ogradă;
Eu îl tai, când gras îmi pare,
În cabina de votare!

Criză la comandă

Doamne, fă-ne o surpriză
Cu puterea ta cerească –
Dă, în fine, și o criză
De... prostie omenească!

Calambur: Că a fost cândva o femeie foarte frumoasă,
am citit printre... riduri!

ION URDĂ

S-a născut pe 13.01.1951 în Hunedoara; este inginer, cu titlul de „doctor în inginerie industrială”. Volume:

„Redefiniri sentimentale”, poezie, ed. Sigma Plus Deva, 1998; „Sofie cu pană de înger”, poezie, ed. Corvin Deva, 2008;

„Zâmbele printre ruine”, epigrame-umor, ed. Polidava Deva, 2009; Redactor

coordonator al revistei literare „Noua Provincia Corvina” în care a publicat poezie, eseu, cronică literară și plastică; a mai publicat în „Orient Latin”, „Ardealul Literar și Artistic”.

- dramoleta lui Rănetti în actualitate -

Ce-a dat Rănetti pe muștiuc
Mizil-ului, o dramoletă,
e Romeo-al lui Hrebenciuc
și-a lui Bănescu Julietă!

DOREL SCHOR

S-a născut pe 30.07.1939 în Iași. Este medic pensionar și locuiește în Israel; este membru al Asociației Scriitorilor Israelieni de Limbă Română. **Volume:** „Șarpele și cupa”, „Zmeul cel mic”, „Amărătul fericit”, „Doctor în umor”, „Consultații gratuite”, „Înger cu coarne”. Colaborări la

reviste din Israel, România, Statele Unite, Canada, Germania, Australia; Premiul I Proză „Alo, Păstori”, 2008 și de excelență, 2009, Premiul „Ianculovici” pentru umor (Israel).

De trăia Rănetti la Verona

Și Romeo tocmai la Mizil,
Primul se căsătorește precis cu bona
Și Julieta c-un român viril.

LARCO VASILE

S-a născut pe 01.01.1947 în Bucecea, Botoșani. **Volume de epigrame:** „Păcatul omenesc”, „În așteptarea luminării” și „Semnalul de alarmă”; **volume de poezie:** „Pedeapsa timpului”, „Un bob zăbavă”, „Un buchet de ironii”, „Dincolo de orizont”, „Visuri și”, „Un popas pe aripa timpului”; **volume de proză:** „Zodia răsului” și

„Hohotiera”; apariții în peste 70 de Antologii satirico-umoristice; colaborare cu circa 10 reviste și ziare în paginile umoristice; membru al Uniunii Scriitorilor din România și al Uniunii Epigramiștilor din România; câștigător a peste 80 de premii și mențiuni la concursurile satirico-umoristice.

Vorbim de criză la trecut

Am depășit o grea etapă,
Schimbată e a noastră viață;
Eram la margine de groapă
Și am făcut un pas în față.

Greșeală cu gândul și spovedanie

O, Doamne mor, îmi vine rândul,
Nu mai rezist, mă prind suspine,
Mă iartă, am greșit cu gândul...
Gândeam că o s-o duc mai bine!

VICTORIA SEIN BĂDULESCU

S-a născut în 1936 în comuna Cernișoara, Vâlcea. Prozatoare și poetă. A debutat editorial în 1977 cu volumul de poezie „Adăpost într-o floare.” Alte cărți publicate: „Somnul izvoarelor”, poezie, 1981, Ed. Eminescu, „Frica albă”, roman, 1982, Ed.

Eminescu, „Coridor în oglindă”, roman, 1983, Ed. Albatros, „Inelul de fum”, roman, 1984, Ed. Eminescu, „După concert, roman”, 1985, Ed. Eminescu, „Fata amurg”, roman, 1987, Ed. Facla, „Cercul de oglindă”, roman, 1990, Ed. Eminescu, „Și dragostea ucide”, roman, 1995, Ed. Excelsior (premiul Cart-Vest 2000), „Evadare spre nicăieri”, roman, 1999, Ed. Excelsior, „Viviana keresztje” (trad. Pongrácz Mária), roman, 2001, Ed. Excelsior, „Adolescență suspendată”, roman, 2005, Ed. Excelsior Art, „Dinspre oglindă”, poezie, 2008, Ed. Excelsior Art. Este membră a Uniunii Scriitorilor din România – Filiala Sibiu din anul 1990. Din anul 1990 este director și editor la editura Excelsior Art, Timișoara.

Epigrame înfometate

Să iei premii mari e greu,
La Mizil, dar sincer zic:
Sunt flămând și-aș vrea și eu
Să câștig un mizilic!

Comparație tragică

Murit-au junii lui Shakespeare
Din dragoste, dar nu mă mir,
E mult mai mare tragedia
... să mori de foame-n România!

ZEANĂ CORNE LIU

S-a născut în Râmnicu-Vâlcea pe 11.04.1939.

Este profesor universitar, de formație medic cardiolog, desfășurând-și activitatea la Spitalul de Urgență „Sf. Luca” din București.

Doctor în medicină, medic primar în Cardiologie și Medic

Primar în Medicina Internă. Activitate științifică: două brevete de invenție OSIM (aplicate); 10 tratate de specialitate în edituri consacrate: Ed Medicală, Ed

Științifică; patru capitole în tratate publicate în străinătate: Londra și Moscova; peste 500 de lucrări comunicate și publicate în țară și străinătate, în reviste de cel mai înalt prestigiu științific (International Journal of Cardiology, New England Medical Journal s.a.); a fost ales membru de onoare al Crucii Roșii Române precum și al Radiodifuziunii Române (inclus și în Fonoteca de Aur). A realizat peste 400 de emisiuni radio pe teme de sănătate și de ecologie; membru în Biroul Societății Medicilor Scriitori și Publiciști Români, autor de eseuri, poezie, epigramă (a avut și un premiu național), un roman “Trei Secole după Milescu”. Președinte fondator al Secțiunii Române a Mișcării Europene și al Asociației Europene a Cadrelor Didactice, secțiunea România.

Spectacol

Văd că la Mizil în gară
Oamenii, puhoi, coboară
Vin să vadă de Rănetti,
Pe Romeo-al Julietii.

GHEORGHITĂ LIDIA

S-a născut pe 10.12.1970, în Iași. Este profesoară de matematică. Acum locuiește în București. A obținut premiul „Agatha Bacovia” la prima ediție a Concursului „Romeo și Julieta la Mizil”, 2007-2008.

‘Izbândă’

Azi, în sfârșit a rezistat,
Și-n crâșmă nu a mai intrat...
Dar, după lupta bărbătească,
Intră ca să... sărbătorească.

LAURIAN IONICĂ

S-a născut pe 6.5.1938 în Boureni Afumați, Dolj.

Răposatului Rănetti

Toți bătrâni și cu nevoi
Îți aducem osanale.
Te chemăm să fii cu noi,
Dar să nu ne chemi matală !

Epigramiștii (Zvonuri)

Cu-o vigoare ne-nteruptă
Spre Mizil și-au luat elanul,
Că i-ar fi chemat în luptă
Nu Romeo, ci Tohanul.

Ediția de anul acesta pe scurt

Liceul Teoretic „Grigore Tocilescu” a fost, conform opiniei majorității invitaților, o capitală culturală.

Premierea a avut loc pe 30 ianuarie 2010, conform datei din proiect și cu ocazia sărbătorii liceului, aflată la ediția a IV-a.

La **Romeo și Julieta la Mizil**, 2009-2010, au participat **229 de concurenți** din România dar și din Republica Moldova, Ucraina, Israel, Serbia și Marea Britanie. Au fost 171 de concurenți la *Poezie* și 58 la *Epigrame*. La ediția a II-a se înscriseră 63 cu 22 iar la prima, în 2007, 43 cu 15.

La premiere au fost prezenți următorii membri ai juriului: conf.univ.dr **Daniel Cristea-Enache**, primarul **Emil Proșcan** și scriitorul **Nicolae Dragoș**, la *Poezie*, iar la *Epigrame* **George Corbu** și **Ion Busuioc**. Prof. univ.dr. **Constantin Titus-Vijeu**, prof.univ.ing. **Corneliu Berbente** și scriitorul **Corneliu Leu** nu au putut fi prezenți din motive personale.

Au participat mulți invitați de marcă: **Mircea Ionescu-Quintus**, **Mihai Stănescu**, col.dr. **Aurelian Ranetti**, comandantul Spitalului Militar de Urgență „Dr.Carol Davilla”, dr. **Elis Râpeanu**, **Doru Dumitrescu**, inspector general în **MECTS**, fost elev al liceului, **Nicolae Angelescu**, inspector școlar general, **Justinian-Feodor Nică**, insp. șc. gen. adj., **Matei Gheorghe**, fost inspector școlar general și fost elev al liceului, **Nicolae Ioniță**, caricaturist și grafician, numeroși inspectori ai **Inspectoratului Școlar Județean Prahova**.

Secțiunea *Epigrame* a avut participanți cu reputație printre profesioniști. Aș aminti câteva nume: **Gheorghe Bălăci**, **Victoria S. Bădulescu**, **Gheorghe Bălăceanu**, **Ionel Iacob Bencei**, **Nicolae Bunduri**, **Laurențiu Ghiță**, **Gețiana Groza**, **Mihai Haivas**, **Iurașcu Constantin**, **Vasile Larco**, **Ionică Laurian**, **Mihai Moleșag**, **Dan Norea**, dr. **Elis Râpeanu**, **Ion Ruse**, **Mihai Sălcuțan**, **Efim Tarlapan**, **Corneliu Zeană**.

Aș vrea să-i amintesc pe cei care ne-au ajutat și anul acesta ca și în alți ani. Ținem să mulțumim **Primăriei**, domnului primar **Emil Proșcan** și d-lui viceprimar **Nicolae Pașol**, **Băncii Raiffeisen**, d-lui director **Viorel Dima**, **MFA**, d-lui manager general dr.ing. **Constantin Cazacu**, **Carmistin**, d-lui manager general **Justin Paraschiv**, d-lui **Călin Panait**, d-lui director general **Dumitru Vârgă**, d-lui Cemal Birinci, **Clubului MaximUS**, d-lui **Cornel Dinicu**, **Stetcopal**, d-nei **Mariana Galeș**, **Inspectoratului Școlar Județean**, d-lui inspector școlar general **Nicolae Angelescu** și d-lor inspectori generali adjuncți **Justinian-Feodor Nică** și **Adrian Ionică**, **Casei Corpului Didactic**, d-nei directoare **Mariana Cazacu**, **Palatului Copiilor** din Ploiești, d-nei directoare **Constanța Vică**, **Clubului Copiilor** din Mizil, d-lui director **Marian Frangulea**, **Casei de Cultură** din Mizil, d-nei directoare **Adi Mandalac**.

Am avut parteneriate cu: **Ministerul Tineretului și Sportului** (mulțumim d-rei **Alina Pencu**), **Consiliul Județean al Elevilor**, pensiunile **Gețiana** din Bucovina (mulțumim d-nei **Jenica Romanică**) și **Surâsul Muntelui** (mulțumim d-lui **Florin Necula**) din Dragoslavele, **Asociația pentru Tineret V.I.S.T.A.**, **WEB Incident** (mulțumim d-lui **Ana Bogdan**) din București. Ne-a mai sprijinit financiar **Compania MiraTelecom** (mulțumim d-lui **Stelian Ilie**) din București.

La ediția viitoare, a IV-a, din 2011, vor fi tot două secțiuni: *Poezie* și *Epigrame* dar concursul va fi internațional. *Poezia* va avea două subsecțiuni: una în limba română, alta în limba italiană. Mizilul intenționează să organizeze festivalul cu Verona, având ca finalitate o **Antologie** de poezie bilingvă și epigrame.

Înscrierile încep pe 20.10.2010 și se pot face prin poșta clasică pe adresa:

prof. Laurențiu Bădicioiu, Liceul Teoretic „Gr.Tocilescu”, str.N.Bălcescu, nr.131, Mizil, Prahova, cod 105800 și pe internet pe mailul badicioiu_laurentiu@yahoo.fr

Pentru noutăți și detalii puteți accesa www.romeojulietalamizil.ro

Prof. Laurențiu Bădicioiu

MIZILUL - PERSPECTIVĂ GENERALĂ

Mizilul este oraș de 178 de ani, cu o istorie de urbe pitorească, plină de viață de peste patru secole. Așezat favorabil la granița dintre două județe, două regiuni, amplasat pe paralela 45° latitudine nordică, cu o istorie și identitate aparte, are șansa de a deveni un model de comunitate urbană mică, oferind altceva decât tumultul marilor centre urbane sau îndeletnicirile tipice mediului rural.

Mizilul de ieri...

- 1529 – se înregistrează prima mențiune documentară în catastifele Brașovului
- 1585 – așezarea este atestată documentar sub numele de *Esteu*
- 1591– așezarea este consemnată *Istău*. Ulterior satul a fost al lui C. Brâncoveanu, care își construiește case domnești la via Corbeanca, Dealul Dumbrăvii și înființează un târg anual, ca acela al *Drăgaicei*
- 1790 – este contruită prima biserică
- 1830 – este declarat oraș
- XVIII – funcționează o stație a poștei de cai ("menzil"), de la care provine numele actual al orașului
- XIX – atinge epoca de apogeu
- 1857 – se ridică prima școală construită de boierul Ion Crăciunescu
- 1902 – ia ființă, grație primarului Leonida Condeescu, școala elementară de meserii, apoi un liceu.

Personalități:

Mizilul și figurile sale ca imagine tipică a micii urbe provinciale au fost portretizate în opera celui mai mare dramaturg român–Ion Luca Caragiale–*O zi solemnă*, dar și în alte scrieri precum cea a lui Geo Bogza–*O sută șaptezeci și cinci minute la Mizil*, George Ranetti – *Romeo și Julieta la Mizil*, sau în povestirile lui Joachim Botez din volumul *Însemnările unui Belfer*, *Minerva la Mizil*, *De la Piatra la Mizil* și *Împușcat la Mizil*.

- ▶ **Grigore Tocilescu** (1850-1909), vicepreședinte al Academiei Române, secretar de stat, profesor universitar, directorul *Muzeului Național de Istorie*, epigrafist, autor al *Marelui Dicționar Geografic*.
- ▶ **George Ranetti** (1875-1928), poet, publicist, dramaturg, 30 de ani editorul revistei **Furnica**.
- ▶ **Agatha Bacovia** (1895-1981), născută Grigorescu, soția lui George Bacovia; poetă simbolistă minoră. Are meritul major că a avut grijă de poet, s-a zbatut ca opera lui să fie valorificată pe deplin
- ▶ **Octav Mayer** (1895-1966), matematician, membru titular al Academiei Române.
- ▶ **Cătălin Avramescu** (n.1967), profesor universitar de filozofie, publicist, șef al cancelariei prezidențiale din 2008.

Mizilul de azi...

În 2007 populația era de 16.376 locuitori, cu o proporție de 48 % bărbați și 52 % femei.

Mizilul este singura localitate urbană din România așezată pe paralela 45^oN.

Suprafață totală – 1931 ha, din care 432 ha intravilan, 1499 ha extravilan.

Localizat în SE județului Prahova, granița cu jud.Buzău, 35 km față de Ploiești și Buzău.

Drumul European E 577 Ploiești – Buzău – cea mai importantă artera rutieră care traversează Mizilul și care leagă capitala țării, București, de Moldova.

Situat în apropierea vestitelor podgorii ale Tohanilor, Istriței și Pietroaselor.

În oraș funcționează fabrici de poliuretan, mobilă, saltele, armament, produse alimentare. Orașul este și centru viticol pentru podgoria *Dealul Mare*.

Mizilul de mâine...

Orașul Mizil va deveni ceea ce locuitorii săi vor fi dispuși să facă pentru comunitatea lor – un oraș care se dezvoltă prin inovație permanentă, o comunitate primitoare, care investește inteligent în oameni și în calitatea vieții locuitorilor.

La început a fost cuvântul...

Discursul domnului director al Liceului Teoretic „Grigore Tocilescu” cu ocazia Zilei Liceului, ediția a IV-a, și a Festivității de premiere a Concursului Național de Poezie, Epigrame și Calambururi „Romeo și Julieta la Mizil”, ediția a III-a

Îmi revine deosebita onoare de a deschide, pentru a treia oară, activitățile ce stau sub semnul **Zilei Liceului**, pe care dați-mi voie să le numesc **Festivalul „Grigore Tocilescu”**, deoarece cuprind, ca în fiecare an, o paletă atât de delicat diversă de producții literare, dramatice și muzicale.

Ceea ce ne-am propus pentru anul acesta s-a realizat cu dăruire, talent și consecvență și este un efort al unei echipe care a intrat într-o adevărată simbioză spirituală, astfel încât nu rămâne decât să-i descoperiți prin ceea ce se va întâmpla azi.

Aceasta este cartea noastră de vizită, iar cunoașterea unei părți conduce la cunoașterea întregului, format din oameni ca profesorul Laurențiu Bădicioiu – inițiatorul și organizatorul **Concursului „Romeo și Julieta la Mizil”** – domnul primar Emil Proșcan, un fervent susținător al evenimentelor culturale, reprezentanți ai **Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului**, profesor Doru Dumitrescu – inspector și fost elev al liceului, ai **Inspectoratului Școlar Județean Prahova**, prof. Nicolae Angelescu – inspector general, prof. Nică Justinian Feodor – inspector general adjunct, inspectori – prof. Tudor Iancu, prof. Anelore Scorpan, prof. Magda Georgescu, prof. Mariana Gheorghe, prof. Horia Victor Toma și prof. Gheorghe Matei, fost elev al liceului și fost inspector școlar general și ai **Căminului Cultural „Mădălina”**, care au avut disponibilitatea sufletească de a sprijini un proiect cu o finalitate atât de nobilă.

Vă cer îngăduința de a-l cita pe Mădălina, pentru a putea defini acest scop: „Ceea ce separă pe oameni deolaltă este cuprinsul diferit cu care și-au împlinit mintea; ceea ce-i unește este identitatea mișcărilor de care se pătrunde inima lor.” Ca atare, să ne lăsăm pătrunși de ironia fină a epigrafiștilor, de trăirile sensibile ale poezilor, de farmecul personalităților care ne onorează azi cu prezența, de acordurile chitarelor și de talentul micilor mari actori de la **Palatul Copiilor din Ploiești** și ai trupei de teatru a liceului nostru, pregătită cu sprijinul **Clubului Copiilor**.

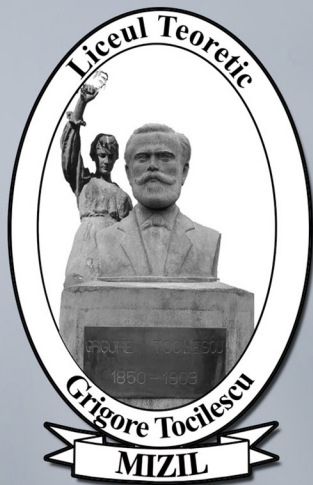
Înainte de a da cuvântul distinșilor invitați, aș vrea să-mi mai permiteți să adaug faptul că datorăm câte ceva din această sărbătoare preoților parohii, ce au fost alături de noi de la prima ediție și împreună cu care luni, pe data de 25 ianuarie, am participat la slujba de pomenire de Sfântul Grigorie chiar în Sala de festivități a școlii, unde părintele Croitoru a avut loc și o întâlnire de suflet cu elevii și profesorii școlii, întru pomenirea celor care nu mai sunt și în memoria marelui mizilean Grigore Tocilescu.

„La început a fost cuvântul...”, așa că îmi revine plăcuta sarcină de a vă prezenta pe cei care vor mai cuvânta, după care urmează momentul poate cel mai așteptat, decernarea premiilor concursului **„Romeo și Julieta la Mizil”**, sarcină pe care o las colegului Laurențiu Bădicioiu.

DIRECTOR,
Prof. Minea Victor

La sfârșit au fost imaginile...

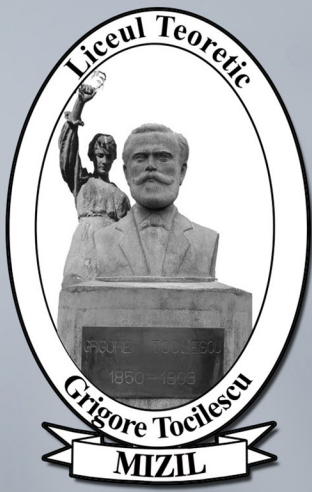

TOLERANȚI
ONEȘTI, SĂ NU UITĂM CE ÎNSEAMNĂ
CINȘTEA, SĂ LUPTĂM PENTRU
IDEALURILE NOASTRE, SĂ ȘTIM SĂ
LUCRĂM ȘI ÎN
ECHIPĂ, SĂ FIM MOTIVAȚI DE
SINCERITATEA
CĂUTĂRII
UNIUNII ÎN SPIRIT

Romeo și Julieta la Mizil

TOLERANȚI
ONEȘTI, SĂ NU UITĂM CE ÎNSEAMNĂ
CINȘTEA, SĂ LUPTĂM PENTRU
IDEALURILE NOASTRE, SĂ ȘTIM SĂ
LUCRĂM ȘI ÎN
ECHIPĂ, SĂ FIM MOTIVAȚI DE
SINCERITATEA
CĂUTĂRII
UNIUNII ÎN SPIRIT

Romeo și Julieta la Mizil

Nicolae Angelescu, inspector școlar general:

„Sunt impresionat de ceea ce am găsit în Liceul Teoretic „Grigore Tocilescu”. Mă informasem pe internet, știam despre dimensiunea evenimentului, dar ceea ce am trăit la Mizil, în acest liceu întrece așteptările pe care oricum le aveam în legătură cu această „întâmplare” în care am fost și eu „personaj”. Mărturisesc că a trebuit să aleg pentru că mai aveam și o altă invitație la Bușteni. Mă bucur că am făcut această alegere. Mai venisem la Mizil în aprilie 2009, la sărbătorirea a 90 de ani de existență a liceului. Ziua liceului și Concursul Național de Poezie, Epigrame și Calambururi „Romeo și Julieta la Mizil” au polarizat energii și au atras personalități culturale naționale. În timpul festivității de premiere, care a durat peste două ore, a fost o adevărată desfătare a spiritului. Tot ceea ce a urmat, după aceea, la Casa de Cultură, piesa „Romeo și Julieta la Mizil”, jucată de trupa de teatru a liceului, spectacolul de revistă al Palatului Copiilor Ploiești, și interpretii de muzică folk au completat o zi foarte densă și plină de emoție și spiritualitate.

Felicit c onducerea liceului, pe coordonatorul proiectului și pe toți cei care au colaborat la această de neuitat zi de 30 ianuarie 2010. Să ne revedem cu bine în 2011, la o nouă ediție!”

Mircea Ionescu Quintus: „Felicit liceul, primăria, pe domnul primar pentru acest festival de anvergură”.

Mihai Stănescu: „Vă mulțumesc pentru invitație. Mi-a făcut mare plăcere.”

Prof. Doru Dumitrescu, inspector general în MECTS, născut la Mizil:

„Cu venerație pentru –educatorii din trecut, pentru Mizil, liceul meu de suflet, pentru ceea ce au realizat în această zi sfântă pentru încălzirea sufletului și a spiritului.”

Prof. Gheorghe Matei, fost inspector școlar general, născut la Mizil:

„Dacă Geo Bogza, oprindu-se doar 175 de minute la Mizil, a scris o memorabilă pagină de istorie a acestuia, am convingerea că și Concursul Romeo și Julieta la Mizil, trecând de cea de-a III-a înfățișare și crescând valoric și organizatoric de la o ediție la alta, a devenit deja o frumoasă și emblematică tradiție a urbei.

Inspector Tudor Iancu, I.Ș.J. Prahova:

În existența noastră mărunță, de truditori anonimi asupra cuvântului spus cu teama de a nu schilodi limba română și sufletele învățăceilor noștri, clipele de adevărată sărbătoare spirituală sunt foarte rare. Aflasem că la Liceul Teoretic „Grigore Tocilescu” Mizil se întâmplă ceva deosebit, dar nu credeam că saltul de la o activitate obișnuită la un eveniment de anvergură națională a fost făcut dintr-o dată.

În binecuvântata zi de 30 ianuarie 2010 am fost acceptat, fie doar și prin simpla prezență, alături de spirite înalte care fac cinste culturii române. Laudă binemeritată celor care s-au îngrijit ca această zi să rămână pentru toți participanții o amintire de neuitat.

Prof.dr. Elis Râpeanu, București, premiul „Agatha Bacovia”, Epigrame:

„Prin acest festival Liceul „Grigore Tocilescu” transformă un fost târg, azi oraș, în capitala umorului românesc, a epigramei scrise în limba lui Eminescu. Stațiunea Bușteni, cu „Salonul umorului” și Mizilul cu „Romeo și Julieta la Mizil”, țin sus, la ora actuală, drapelul istețimii prahovene.

În ceea ce-i privește pe dragii elevi, îi iubesc, mă gândesc la ei cu speranță, dar și cu grijă: să nu fie copleșiți de haosul societății încă neașezate, după rânduri de cutremure. Sper că nu vor uita cartea din cauza calculatorului. Acesta îți dă informații, dar numai cartea îți formează cultura. Iată și o epigramă cu circulație liberă:

La mare
Pe sub soare, pe sub stele,
Ei se plimbă printre dune;
El bogat în note rele,
Ea săracă-n note bune.

